

DE EGYPTE CODE

COAB 2017

Hoofdstuk 1. De Orion Link

1.1 Het Schip van Jèsoe

1.2 De Arcturische Lens in Babylonische Mythe

1.3 De Bijbel als Spiegelboek van de Babylonische Mythologie

1.4 De Paradijs Mythe en het Raadsel van de Tweede Wereldoorlog

1.5 De Wet van Wijsheid - De Esoterische Betekenis van de Wet

1.6 De Zoektocht naar de Heilige Veer

Hoofdstuk 2. De Noord-Korea Link

2.1 De Interne Sleutel van Noord-Korea - De Decodering van de Dreigende Atoom-Oorlog

2.2 Noord Korea - Het Raadsel van de Diathesiek

Hoofdstuk 3. De Egyptische Wortels van het Christendom

3.1 Het Begrijpen van de Vader Cultus

3.2 De Onderwerping van de Wil

3.3 Het Kain Verhaal Wat Zijn Oorsprong Heeft In Egypte - De Motor van de Gnosis

3.4 De Egyptische Wortels van Jehovah

3.5 Ra in het Oude Testament

3.6 De Egyptisch-Israëlitische Wortels van het Wodan Mysterie

3.7 De Egyptische Wortels van Kain

3.8 De Egyptische Wortels van Amen

Hoofdstuk 4. Het Kruis in de Woestijn

4.1 De Noord-Koreaanse Oorlogs-dans

4.2 De Dieren van het Paradijs

4.3 Surven op de Golven van het Paradijs

4.4 De Komst van de Wereldschepen

4.5 De Wereldschepen

4.6 De Egyptische Wortels van Job

4.7 Poëtiseren

4.8 Het Witte Hek Mysterie

4.9 De Roep van de Pauw

4.10 Muziek van de Gnosis

4.11 Het Herkennen van de Lagere Wil

4.12 Het Herkennen van de Lagere Wil II

4.13 IJsziek Zijn

4.14 De Samensmelting van Stad en Natuur

4.15 Positive Atomic Energy

4.16 Toy Energy

4.17 Het Leven Is Een Wasmachine

4.18 De Diepte van de Kooi

4.19 Leiding in de Woestijn

Hoofdstuk 1. De Orion Link

1.1 Het Schip van Jèsoe

Een vredesduif vliegt hoog in een kerk. Overal zijn ramen. De vredesduif begint te krijsen en de ramen worden rood. Even later is de hele kerk ommuurd met rode glazen wanden. Hier binnen speelt het leven van de kerkelijke mens zich af, en van de mens die uit de kerk is ontsnapt, want je kan wel de kerk uitgaan, maar hoe krijg je de kerk uit jezelf weg ?

De vredesduif is een belangrijk symbool van de christenen, namelijk van de Heilige Geest, maar die duif brengt helemaal geen vrede. Het bedreigt andersdenkenden met de eeuwige hel. Niet metaforisch, maar leterlijk. Althans ... bekeken door de Arcturische lens, de lens waardoor de mens het aardse beleeft. De vredesduif van de christenen brengt dus een valse vrede, een verdraaide vrede, heel selectief. De kerk is diep in het rode ijs. Het leidde mij tot een plaats waar een tamtam stond, van de oerritmes, van de natuur-wiskunde.

Een lam, het symbool van de wederkomst van Christus, getekent op het glas van de kerk. Het glas brak, werd ingeslagen, en in de plaats van het lam was een geldstuk, als beeld van de oer-economie.

Zo waren er oersymbolen verborgen achter de symbolen van het christendom :

kruis - oerkooi

bloed - oerhart

duif - oertamtam

lam - oergeldstuk

Hoe deze orthodoxe symbolen te neutraliseren ?

Denk eerst drie seconden aan het orthodoxe symbool, en mediteer dan een paar minuten over het oersymbool wat erachter ligt, totdat je merkt dat je de energie ervan hebt opgepikt, als een eerste contact. Probeer dan voor één seconde terug te denken aan het orthodoxe symbool, en mediteer dan weer een paar minuten over het oersymbool wat erachter ligt.

Het is belangrijk dat de oereconomie hersteld wordt, van Orion, wat geen materieel geld is, maar in de zin dat geld een metafoor is van de wet, van "het aan de condities voldoen".

Orion is de innerlijke wet, waarvan het oergeld dus een metafoor is.

We zien dus in het christendom de verafgoding van de duif en van het lam. Hoe is dat precies ontstaan ? Het antwoord is : de Arcturische lens. In de Orions-Afrikaanse mythologie is er het reusachtige symbool van het oerschip, wat ontstaat in de woeste wateren van het bestaan. Dit wordt door de Arcturische lens gesplitst in de illusie van de christelijke Heilige Geest en het christelijke lam, de Wederkomst. En deze illusie heeft altijd de aarde geterroriseerd, en nog steeds, sinds de opkomst van het christendom.

In de wilde wateren van het leven wordt de mens tot een schip. Dat is eigenlijk de boodschap en het doel van de wilde wateren. Het lammetje en het duifje proberen daarvan af te leiden, maar toch hebben ze het ook in diepte in hen, omdat zij de gesplitste en verdraaide delen van het schip zijn door de Arcturische lens. Vandaar ook dat het Eeuwig Evangelie spreekt over het duivenschip, wat die link laat zien.

De mens moet door alle sluiers heen doordringen tot het Centrale Orion, tot het Hogere Orion, waar een prachtige natuur is. De poortwachter of sleutel tot die plaats is de metafoor van een man met een hoofd wat een schip is. In Saturnus was een soort buitenaardse voor-Egyptische cultus (liggend achter de Egyptische energie en ermee verweefd), en de goden en godinnen hadden zoals in Egypte andere hoofden, maar ditmaal geen dierenhoofden, maar hoofden van objecten en zelfs zwaar technologisch, dus bijvoorbeeld : een TV-hoofd, een treinhoofd, een vliegtuig als hoofd, een bloem als hoofd, een telefoon als hoofd, enzovoorts.

In ieder geval de man met het schiphoofd was genaamd TEE, en hij kan ook in een schip veranderen, een heel groot schip. Dit schip gaat door een heel groot oerwoud in Centraal Orion, over een grote wildernis-rivier. Die man met het schiphoofd is als een achterliggende energie van Ra (die altijd reizen door de onderwereld/ oerbaarmoeder maakte op een schip).

Natuurlijk hebben die buitenaardse "cultussen" geen verknipt beeld van goden zoals het oppervlakkige christendom, maar als metaforisch, personificaties van dynamieken binnen de gnosis/ oneindige kennis. In ieder geval is die "cultus" dan ook in Centraal Orion, dus niet alleen op Saturnus, dus het is een groot buitenaards netwerk, en die "cultus" is puur filosofisch, wat ook de Egyptologie was.

In Afrika-Orion ligt dan de oorsprong van het schip, wat ook een beeld is van de godin Amoet, die in het wilde water, de zee, waarin zij opgesloten zat, losbreekt en tot een schip wordt. Dit is hetzelfde idee als dat Jèsoe, de metaforische godin van de kennis, opgesloten zat in een kooi en onder die druk de woeste zondeverslindende Amoet werd, als een beest, of als de kooi zelf.

Amoet zou net als Andromeda in de Griekse mythologie, geofferd worden aan de zee. In de Griekse Andromeda-mythe kwam Perseus haar te hulp. Zij was geketend aan een rots. Perseus had het Medusa monster verslagen, en droeg nu zelf het Medusa hoofd als masker. Perseus was slechts een deel van Andromeda zelf, haar beesten-zelf, die haar tegemoet kwam. Andromeda veranderde dus in diepte zelf in het beest. In de Afrikaans-Orionse mythologie is Jèsoe of Amoet in de Andromeda rol, in de zin dat Jèsoe verandert in het beest Amoet. Jèsoe-Amoet raakt in dat proces los van haar ketenen, maar in het water raakt zij in gevecht met een monster, of is zij in gevecht met de golven. In dit gevecht verandert zij in een schip. Vandaar dat niet alleen de kooi en de ketenen belangrijke Orionse-Afrikaanse symbolen zijn voor het

kruis, maar ook de zee. De woeste, onderdrukkende macht van de zee is dus nodig om Jèsoe-Amoet in een schip te doen veranderen.

Vandaar dat het Eeuwig Evangelie ook spreekt over de komst van de wereldschepen waarin grote "behoudenis" is en die de mens zal terugleiden tot de verhalen. Er is een grote Eeuwig Evangelische mythologie rondom de wereldschepen.

1.2 De Arcturische Lens in Babylonische Mythe

Het leven is heel economisch. Je hebt iets gekocht of gehuurd en daar hangt dan een prijskaartje aan en mogelijke belastingskosten. Als je een monster hebt verslagen en je hebt daarvoor een bepaald wapen gebruikt, dan moet het wapen ook betaald worden, de ammunitie en betaal je wapenbelasting enzovoorts.

Naast het Egypte-fundament van de civilisatie, zwaar verstopt onder het christendom overigens, ligt er ook het Babylonische fundament, wat gelijk opliep. Het is belangrijk voor het begrijpen van het christendom en de Arcturische lens. Ook dit fundament werd naast het Egyptische fundament zwaar gebruikt in het tot stand laten komen van de bijbel, en toen moest dit fundament dus ineens snel verborgen en gedemoniseerd worden, want dit was de

gevoelige plaats van de christelijke kerk. Hier had de christelijke kerk haar schuilplaats. Laten we kijken hoe dat gebeurde :

De Babylonische oergodin van de zoute oerzee van chaos en schepping was Tiamat, een Akkadisch-Babylonisch woord, wat later door de Israëlieten werd overgenomen als de Tehom diepte van Genesis 1:2, waaruit de schepping voortkwam. Tiamat of Tiamut is T-Amoet, wat in het Egyptisch betekent "de Amoet" of "de zee Amoet", wat laat zien dat dit Amoet, de zonde-verslindende baarmoeder, in haar zee-vorm is.

Vanwege de wet van contrasten bracht zij uiteindelijk Marduk voort, een boerse en stadse staatsgod, als een soort van Arcturische lens in de Babylonische mythologie, die haar verscheurde, opsplijste, en zo een deel van haar gebruikte voor de hemel, en een ander deel voor de aarde. Zo werd dit op aarde geprojecteert als een illusie waarin een "godenzoon" zijn moeder, de oermoeder van de godenwereld, ombracht om zich op haar troon te zetten, wat ook min of meer in de gnostische mythologie gebeurde, waarin het verblindende licht, Sabaoth, de oerduisternis verslond, en zo de wijsheid, sophia, en de kennis, gnosis, de gnostische oermoeders, versluisde. Hij volgde hierin zijn vader, Yaldaboath, op, die hier al mee was begonnen, maar Sabaoth vond hem nog te duister. Deze overgang zien we ook terug in de overgang van het OT naar het NT, van Yahweh naar Jezus, oftewel van het Judaïsme tot het christendom.

Dit is dus een natuurverschijnsel door de wet van contrasten, door de wet van yin yang, dat Tiamat, T-Amoet, oftewel Amoet, haar tegengestelde voortbracht om Haarzelf te verbergen achter de Arcturische lens, Marduk. Wij leven nu alleen met de verdraaide fragmenten van de afgesplijste kennis. Door Marduk werd de mens losgesneden van de oermoeder, van het oerbeest, oftewel van de beestelijke kwaliteiten van de mens, en zo werd de mens tam gemaakt, tot een slaafse consument van de staatsmarkt. Jezus had de wilde zee gekalmeerd. De mens kon het niet aan, want de mens had eerst een tegengestelde cryptische laag nodig om zo door langzaam te reflecteren een pad terug te vinden tot de woeste oerdiepte, die overigens van een hogere orde was. Vandaar dat deze natuurverschijnselen van scheuring door de Arcturische lens van levensbelang zijn.

1.3 De Bijbel als Spiegelboek van de Babylonische Mythologie

Als kind was mijn favoriete bijbelverhaal altijd "het beest uit de zee". Dat vond ik zo spannend, en zelfs echt griezelig, vooral omdat ik dacht dat het echt zo letterlijk zou gebeuren, dat er een zevenkoppig beest uit de zee zou komen. Het brak mijn hele fantasiewereld open, en het inspireerde mij op allerlei manieren. Ik had er vlinders van in mijn buik. Ik was verliefd op dat verhaal, en die liefde is eigenlijk nooit weggegaan. Ik bewonderde het plaatje in mijn hoofd wat ik erover had, maar natuurlijk was het beest iets wat door het christendom geminacht werd. Het beest stond natuurlijk volgens hen niet aan de juiste kant van het schaakbord, en daar viel ook wel het één en ander over te zeggen. In mijn tiener-jaren begon ik de apocalypse rondom het boek Openbaring, rondom het beesten-verhaal, ijverig te bestuderen. Ik werd zelfs lid van een magazine erover, en kwam uiteindelijk op een theologische school terecht vanwege deze obsessie. Ik moest en zou het antwoord weten wat die raadselen betekenden. Het was pure mythologie, en hoe meer ik het bestudeerde hoe meer ik erachter kwam dat het dualistisch van aard was, en niet slechts eenzijdig zoals de christenen het altijd brachten. Toen ik daarna ook de grondteksten van het verhaal in Grieks en Aramees begon te studeren bleek ik daar ook wel in bevestigd, want ook in de grondteksten was het een dualiteit. Het beest kon aan beide kanten van het schaakbord staan. In de grondteksten werd de vrouw op het beest zelfs door Johannes bewonderd en vereerd.

Toen later kwam ik het hele verhaal ook in de mythologieën van andere culturen tegen. In de bijbel werd de vrouw die op het beest reed de moeder van het geheimenis van het grote Babylon genoemd. In het Grieks is het geheimenis de allegorische betekenis van iets of van de bijbel. In het Aramees heeft het dezelfde betekenis. Dit beest zou voortkomen vanuit de oerafgrond, en de vrouw zat op of aan vele wateren. Deze teksten gaan in de context van de babylonische mythologie over Tiamat, de Babylonische vorm van Amoet, die een belangrijke rol speelde in het Laatste Oordeel in de Egyptische mythologie en theologie. Tiamat had verschillende beesten voortgebracht die aan haar zijde streken tegen de opstandige goden die haar partner hadden omgebracht. In die zin vervulde zij de rol van een soort Babylonische Maria Magdalena.

De dualiteit is dat de mens zowel het beest moet overwinnen als worden. Er is dus een goede beest-natuur en een slechte beest-natuur. Vandaar dat er ook wordt gesproken over een Ouroboros teken in de Egyptologie : een slang of draak die zichzelf in de staart bijt, als een teken van zelf-zuivering. Het beest verslindt zichzelf als een teken van de eeuwige cyclus van sterven en wedergeboren worden, slapen en ontwaken, waardoor de natuur zichzelf zuiver houdt. Het is het teken van transformatie, want het beest geeft ook weer geboorte aan zichzelf. Ook in de gnostiek werd het Ouroboros teken gebruikt, en werd het ook het autogenes-principe van zelf-geboorte genoemd, wat een reden was waarom de kerk de gnostici vervolgden, want de kerk had gesteld dat er alleen wedergeboorte was door de kerk.

In Openbaring treedt de Ouroboros in werking op het punt wanneer het meerkoppige beest en zijn horens de vrouw die erop rijdt verslinden. Dan kun je stellen : Het is Marduk, die Tiamat verscheurde, maar het was ook Tiamat zelf die haar schaduw-natuur verslond. Marduk is een Babylonisch beeld van Jezus die de draak versloeg. Dit is een dualiteit. Het heeft een goede kant en een slechte kant. In dat opzicht kunnen we ook in deze mythe niet eenzijdig een partij kiezen, maar moeten we tot de ambiënte betekenis van het raadsel komen. Het is dus een groot orakel.

In de Aramese betekenis is het geheimenis van de vrouw op het beest de eucharistie, oftewel het avondmaal. De letterlijke betekenis van het avondmaal is de valse bloedleer waarin onschuldig bloed vergoten moet worden om de schuld van de schuldigen weg te wassen, als door een tovertruukje, wat ook in de kerk wordt geleerd. Er is dus verschil tussen de lagere kerk en de hogere kerk. De hogere kerk is esoterisch, en die gaat ook tot de esoterische diepte van de grondteksten, die al esoterisch in definitie waren, omdat die talen al per definitie esoterisch zijn. De bloedoffers waren symbolen, geen letterlijkheden. Het bloedoffer was de mens die zichzelf overwon, zijn valse, leugenachtige natuur. De Bilha, het grote boek na de Vur, binnen de Tweede Bijbel, brengt de oorspronkelijke betekenissen in de grondteksten van deze gruwelijke teksten weer terug, en dat is hoog nodig in deze gevaarlijke tijden van religieuze obsessie en extremisme. De mens moet het raadsel ontraadselen, anders zal het in zijn gezicht ontploffen. De tijdbom tikt. De eucharistie is in de goede zin van het woord het ontraadselen en analyseren, ook het allegoriseren, als de Ouroboros, de zichzelf verslindende Amoet.

1.4 De Paradijs Mythe en het Raadsel van de Tweede Wereldoorlog

Ieder kind in het Westen kent wel het verhaal van Adam en Eva die van de verboden appel aten en zo in de onderwereld terecht kwamen, maar deze mythe komt in verschillende culturen voor. In de indiaanse Azteekse mythe van Meso Amerika nam Xochiquetzal, de Azteekse Eva en godin van de vruchtbaarheid, bloesem van de heilige boom, een bloem, en werd hierdoor gegrepen door de slangengod, Tezcatlipoca, de spiegelgod van de nacht, die een been had als een slang, wat ook een spiegel was. Zo werd Xochiquetzal naar de onderwereld gesleurd als beeld van een "drugs-trip".

De wortels van de Midden Oostelijke beschaving liggen in Sumer, in Zuid-Mesopotamië, het exotische gebied aan de Perzische golf, een inham waar de Eufraat en de Tigris de Perzische golf ingaan, aan de kust van het huidige Irak. Mesopotamië betekent : het land tussen de rivieren. Sumer is ook de wortels van het Babylonische rijk. Enki was in de Sumerische mythologie de god van de vruchtbaarheid en de schepping. Zijn partner was de godin Ninhursag, de moeder en koningin van de goden. Zij had planten geschapen van zijn zaad, en ze vervolgens verboden. Toen Enki toch van de planten nam kwam hij onder een vloek en werd tot de onderwereld genomen. Dit was ook een teken dat hij van zware drugs had genomen. Het had hem gestoken in zijn keel. De godin Nazi, de godin van het sociale recht en van profetie, de godin van de Perzische golf, moest hem toen genezen.

De mythe van Enki en Ninhursag ging vooraf aan de Joodse versie hiervan, en er waren nog wel andere mythes van Sumer die geboorte gaven aan de Joodse versie die we kennen van de bijbel. Adam en Eva hadden in de oorspronkelijke Joodse tekst niet zomaar van een appel genomen. In het Hebreeuws wordt het woordje "periy" gebruikt, wat ook takjes kan betekenen. Zij hadden genomen van een bepaald kruid wat een zware hallucinatie had opgewekt. Zij hadden drugs genomen, en kwamen zo in een andere wereld. Zie hier de vergelijking met de Arcturische lens van de matrix, waardoor alles wordt gesplits en omgedraaid, als door een betoverde spiegel. Daarom is het in de wereld waarin wij leven zo'n zootje. Adam en Eva gingen via de drugs door de Arcturische spiegel, zoals de Azteekse Xochiquetzal en zoals Enki in de mythes van Sumer.

Waar gaat het nu om ? We zagen dat de godin Nazi dit kon herstellen, als de Sumer versie van het Andromeda-mechanisme wat door de Arcturische lens breekt om de mens terug te leiden tot het hogere Orion. Daarom werd de godin Nazi juist door de Arcturus-lens helemaal verkeerd voorgesteld. Alles werd omgedraaid en vermannelijkt in Nazi Duitsland in de tweede wereld oorlog, de nationaal socialistische partij die miljoenen Joden om zeep hielpen. Nationaal socialisme, de valse nazi, is tegengesteld aan Nazi, de godin van de sociale gerechtigheid (internationaal). Wij kregen een gruwelijke afgebogen, corrupt geworden reflectie van dit principe te zien op deze gevallen aarde. De godin werd gruwelijk bespot. Wel

is het dus een raadsel. Het jodendom was in zijn orthodoxe vorm ook een soort van nationalisme, want andere rassen en religies werden door deze harde kern niet geduld, terwijl ze wel liepen te pronken met de mythes van andere volkeren. Het was puur plagiarisme. Dat zou op zich niet zo erg zijn, maar dan moeten ze niet ineens net doen alsof het allemaal van hen alleen is, en dan er hun monopolie over wanen. Niet alle Joden zijn zo, gelukkig maar. Er waren ook een heleboel esoterische Joden, dus het generaliseren van alle Joden door de Duitsers des tijd was natuurlijk goed fout, maar het was een bijverschijnsel van de Arcturische lens, iets hoogtechnologisch, wat alle dingen omhuld met zijn of haar contrasten, en dan kom je in een doolhof van raadselen terecht, een labyrint, allemaal om de mens te testen en het beste van de mens omhoog te brengen. Daar kan de mens dus niet aan ontkomen. De mens moet de puzzel van de Arcturische spiegel zien op te lossen. Het is een gevecht tegen de matrix in een groot puzzelavontuur.

Dit avontuur wordt ook beschreven in de Tweede Bijbel in het mysterie van het meisje met de rode laarzen. Als de mens denkt de tweede wereldoorlog te zien, dan was het maar een meisje die haar rode laarzen had verloren, stelt de Vuh, het eerste grote deel van de tweede bijbel. In de Vur, een ander deel van de tweede bijbel, staat hierover :

104. RODE LAARZEN

5. Druipend bloed,

Maar het was gewoon een vrouw met rode laarzen,

Oorlogen,

Maar het waren gewoon haar rode laarzen

In deze boeken is dit ook verbonden aan het paradijs-mysterie. De mythe wil dat de laarzen gemaakt zijn van de vacht van rode tijgers, die zij eens nam uit de ark van Noach. Maar deze mythe gaat eindeloos door in de tweede bijbel. Ik wens jullie allemaal een goed puzzelavontuur in dit labyrint genaamd aarde. En onthoud : Niets is wat het lijkt.

1.5 De Wet van Wijsheid - De Esoterische Betekenis van de Wet

In het Orionse Babylon, oftewel het buitenaardse Babylon, zien we de godin Soera met haar Abraham, wat op aarde in de Joodse traditie is geprojecteerd als Sara en Abraham. Abraham was geboren in Ur, in Babylon, wat nu Irak is.

Soera is de Orions-Babylonische godin van wijsheid, als de Sophia-bron, en Sarsia in het Atlantis-tijdperk beschreven in de Atlantische bijbel destijds, genaamd de Troiade, ook genoemd in het Eeuwig Evangelie waarin Sarsia een bepaalde rol heeft als oorlogs-engel. Zij is ook de godin van de schepping en de kunst. De oorlog is puur een metafoor voor het ontzegelen, decoderen, het begrijpen, wat ook de definitie van wijsheid is.

Net als in het Orionse Afrika wordt in het Orionse Babylon het filosofisch-metaforische Jèsoe-principe van de kennis toegepast. In het hogere Orion worden de gnostici daarom ook wel de Jèsoeieten genoemd, wat ook weer verklaard waarom op aarde er zoveel stijfkoppige christenen rondlopen die bij hoog en laag beweren dat "Jezus" "God" is, en die zijn geen mogelijkheid er vanaf te brengen, omdat dit een bijna bevroren reflectie is van het Jèsoe-principe door de Arcturus-spiegel die alles heeft omgedraaid en verletterlijkt totdat het materialiseerde als keihard onwrikbaar steen. Dit is vooral zo in het Westen, waar alles zich naarmate de tijd verstreek steeds meer ging verletterlijken tot het literalistische christendom, totaal afgesneden van de Oosterse oorspronkelijke betekenis. Naarmate de mens dieper het Oosten ingaat valt de letterlijke sluier weg en worden dingen steeds meer esoterisch, om zo terug te gaan tot de gnostische wortels. Heel duidelijk is de Arcturische lens als een spook tussen Oost en West, die alles wat vanuit het Oosten op het Westen wordt geprojecteert verletterlijkt, verdicht, castreert, verdraait en dramatiseert.

In de Troiade van Atlantis, en het Eeuwig Evangelie is Sarsia de oorlogsengel, degene die Metensia, een Atlantische term van Maria, van het moederschap en de wet van opvoeding,

een schuilplaats biedt. De Wet en het Recht moet namelijk omhuld worden met wijsheid, begrip. Zo is dus ook Soera als een schuilplaats voor de Sumer-godin Nazi, het sociale recht, in Babylon en het Orionse Babylon. Sarsia is ook de zwarte pantergodin die op het moment dat ze in een panter verandert door de glazen wand van de markt heenrent om de slaven van de markt (de consument) vrij te zetten. Ook dit is een grote gebeurtenis in het Eeuwig Evangelie.

Wijsheid omhult de Wet, om de wet te beschermen en zuiver te houden, om inzicht te geven in de Wet. Dit is het mechanisme van het basis-principe "kennis", Jèsoe. De Wijsheid is het loon van de kennis, de ingang tot de vertaling, het begrijpen. Zij die getrouw zijn met het beetje kennis wat ze hebben ontvangen zullen tot grotere diepte komen. Dit is ook de betekenis van Sara in het Hebreeuws. De wortel "sar" betekent de prins, prinses, van de handel, de economie, ook als een bewaker. Ook is Soera, Sophia, Sarsia, Sara, verbonden aan Maria Magdalena in het NT, de tweede bijbel en verdere gnostische geschriften. Zo is zij ook een beeld van genezing voor hen die door de aardse Wet kapot zijn gemaakt. Zij komt tegen alle farizeïstische instituten die alles letterlijk hebben gemaakt om de gnosis achter te houden.

Lukas 11

52Wee u, wetgeleerden, want gij hebt de sleutel der gnosis (kennis) weggenomen; zelf zijt gij niet binnengegaan en hen, die trachtten binnen te gaan, hebt gij tegengehouden.

In het Jèsoe principe van kennis worden wijsheid en wet met elkaar verenigd.

1.6 De Zoektocht naar de Heilige Veer

In het Babylonische deel van Orion zien we het wijsheids-principe genaamd Soera als de bewaker van de Wet. Niemand mag zomaar zonder wijsheid de wet hanteren. Dit zien we op aarde terug in de diep metaforische en esoterische wetten van de Koran. Die zijn namelijk allemaal onderverdeeld in Soera's. In de Afrikaans-Orionse mythologie van de psychologie is Ajawoe de grote wijsheids-moeder, die op aarde vervangen werd door haar arrogante tegenpool beunhaas : Jahweh, oftewel de blinde god en demiurg, de valse tussengod van de sluier tussen de materiële aarde en de metafysische werkelijkheid, zoals de gnostiek hem beschouwt. In die zin bewaakt Ajawoe de Oeloe-wet in deze mythologie.

Omdat er een groot contrast is tussen het Jèsoe principe in de hogere Orionse gnosis en de bloedleer van de Westerse literalistische Jezus op aarde is een belangrijk onderdeel van de gnostische beweging op aarde altijd "de zoektocht naar de heilige graal" geweest, om toch een beter zicht te krijgen op wat het zogenaamde "bloed van Jezus" dan daadwerkelijk inhield, of oorspronkelijk was voordat het corrupt werd. Deze zoektocht werd in verschillende tradities beschreven. In de gnostiek werd de heilige graal vaak beschouwt als een metafoor van de baarmoeder van de gnosis. De mens kon zo ontsnappen aan alle corrupte reflecties in het in slaap gedutte christendom wat meer op een markt gericht was dan op de gnosis, meer op politiek gezag dan op waarheid.

In het Egyptische filosofische gnosticisme was er ook een andere belangrijke zoektocht, namelijk de zoektocht naar de heilige veer van Moat, de veer van de wijsheid, de waarheid en de wet, de veer van gerechtigheid. Deze veer zou het hart testen om zo doorgang te geven tot het paradijs, namelijk het verhoogde bewustzijn, het hogere inzicht. Wel liep de mens zo het risico verslonden te worden door Amoet als het hart niet oprecht was. Daarom ging de zoektocht naar de heilige veer altijd gepaard met grote voorzichtigheid en zelf-onderzoek.

Dit heeft zijn oorsprong in de Orions-Afrikaanse metaforische filosofie, als de droom-psychologie waarin de heilige veer een beeld is van Ajawoe, de moeder of het moederlijke deel van Jèsoe. De heilige veer is het zuiverende, oftewel begrijpende, element van Jèsoe. Er is geen bloedleer zoals in het christendom dat een onschuldige moet sterven om schuldigen schoon te wassen, geen zondebok-theologie. Hoogstens komt het bloed metaforisch voor als het bloed van de menstruatie en de geboorte, en als het bloed van de vijand, maar dit leidt helemaal terug tot het hart van Jèsoe, tot de dierentotems van het hogere zelf, die de poort openen voor de zoektocht naar de heilige veer. Al deze wegen leiden dus terug tot de heilige veer van Jèsoe : Ajawoe, het wijsheids-principe, het heilige loon en de decoding van alle dingen. Zo is dus de heilige veer net als in de Egyptologie de poort tot het verhoogde bewustzijn, die de cirkel van de gezichtspunten heeft leren verstaan en tot het centrum daarvan, tot de as ervan, is aangekomen. Dit is het grote "Arrival", het aankomen (arriveren).

De heilige veer is zoals de vogel hoog boven alle dingen, verbonden aan de hemel. De heilige veer staat in die zin voor de nomadische inspiratie, als een doorgang, een poort. De wijsheid communiceert de kennis, door de wet (Oeloe, Orions-Afrikaans), en laat de details en contexten zien vanwege het grote overzicht, en is daarom een wezenlijk deel van de kennis. Dit is hoe Jèsoe haarzelf voortbracht, door haar Ajawoe-deel, door de heilige veer, als het gnostische autogenes principe van zelf-geboorte. In die zin is de heilige veer ook het symbool van de vruchtbaarheid. Het is de metaforische sleutel tot evolutie, revolutie en ascensie. De indianen communiceerden door veren met de onderwereld en de hogere werelden. Vogels wisselen vaak hun veren en krijgen dan nieuwen. De indianen verzamelen de afgeschudde veren die ze dan weer kunnen gebruiken voor het communiceren met de hogere dimensie. Ook is het bij de indianen een beloning-systeem. Ook zijn veren een symbool van gebed wat zij gebruiken.

Hoofdstuk 2. De Noord-Korea Link

2.1 De Interne Sleutel van Noord-Korea - De Decodering van de Dreigende Atoom-Oorlog

Na de agressieve energie uitstorting van Isis in de apocalypse op aarde lijkt deze stofwolk zich te hebben verschoven tussen Amerika en Noord-Korea, die elkaar met een "nucleaire oorlog" bedreigen. Deze dreiging hangt op dit moment over de wereld heen, na of "samen met" de Isis-dreiging. Natuurlijk gaat het hier weer (zoals altijd) om hogere principes die volkomen verknipt en verdraaid zijn door de Arcturische lens. Daarom is het van belang om deze energie te decoderen en te zien wat er nu daadwerkelijk aan de hand is. Na de aandacht op het Midden-Oosten verschuift de aandacht zich ineens naar Noord-Korea, het bovenste gedeelte van het Koreaanse schiereiland aan de Noord-Oostelijke Chinese grens. Zowel Amerika als Noord-Korea zijn zwaar corrupte landen. Over Amerika is veel bekend, maar niet over Noord-Korea, omdat het een obscure staat is, ook wel de "hermieten staat" genoemd. Noord-Korea is een robo-dictatuur met tien gouden wetten waarin de mens totale onvoorwaardelijke gehoorzaamheid en zelfs aanbidding zweert aan de dictators van dit land. Criticisme is hierin geen optie en zelfs gevaarlijk. Er is geen vrijheid van menings-uiting. Het is een totalitarische staat. Natuurlijk is dit een corrupte verdraaiing van de hogere robotiek door de Arcturische lens. De fundamentele filosofie van Noord-Korea is genaamd "Juche", en alhoewel het voortkomt uit het communistisch-socialisme gaat dit nog een stap verder. Op vele punten is de Juche-filosofie te prijzen, maar dan ergens wordt het corrupt vanwege de materialistisch-orthodoxe benadering ervan. Wij willen het daarom esoterisch-cryptografisch benaderen. Waarom oefent Noord-Korea zo'n druk op de wereld uit op het moment ? Wat moeten wij van Noord-Korea leren ? Is er misschien een missing link die de mens over het hoofd heeft gezien ?

De mens is in een race tegen de klok. Het raadsel dreunt en stampet op de mensheid met een grote dreiging. Het is tijd voor de mens om het te decoderen, om het te ontmantelen, en zo de goede principes die het herbergt esoterisch toe te passen. De materialistische schil moet eraf. Eerlijkheidshalve werd er door de Juche-filosofie in Noord-Korea wel gesteld dat waar het systeem haperde en corrupt werd het een teken is van een gebrek aan "Juche". Daarom is Juche ook een filosofie in evolutie. Er moet dus een wil zijn voor "meer Juche".

Het volgende betoog zal kort de Juche filosofie bespreken, maar wel op zo'n manier dat wanneer er gevaarlijke bochten ontstaan dat dan de filosofie van de Tweede Bijbel erbij wordt gehaald, want die heeft dezelfde principes, maar dan veel beter en veiliger. De Tweede Bijbel is hierom de bringer van de "volmaakte" Juche, in de zin dat de Tweede Bijbel altijd weer hamert op de demonologie en de heilige gebondenheid tot de hogere kennis (gnosis) in plaats van tot aardse systemen. De principes van Noord-Korea begonnen goed, maar eindigden in een cultus van persoons-verheerlijking in plaats van principe-verheerlijking. Juche zal dus consequent besproken worden in de context van de hogere psychologisch-filosofische technologie van de Tweede Bijbel. Ook zullen we zien hoe Juche is verbonden aan het Orions-Afrikaanse "Jèsœ" principe van kennis.

De mens is een totaal-ontvanger. De gedachten en gevoelens die de mens krijgt zijn niet uniek, maar komen ergens vandaan. De sterren besturen de mens voor een groot deel, want het zijn satellieten, en dan is er nog een grote inslag van de buitenaardsen, en ook de inslag van de voorouders. Al deze invloeden vormen een laag om de mens heen, van zowel negatieve als positieve bio-electriciteit, wat ook wel eens de aura wordt genoemd, als een energetisch schild. In deze kokon moet de mens zichzelf ontwikkelen, alhoewel de mens dus wel hulp krijgt.

De mens is dus deel van een veel groter collectief dan alleen maar de mensen om hem heen. Er is natuurlijk in al deze lagen een strijd tussen positief en negatief, maar hoe kom je dan tot het ware collectief? Om jezelf zomaar te onderwerpen aan het collectief als "de meesten stemmen gelden" is een vorm van wat we flunkeyisme noemen. Flunkeys zijn de laffe vleiers die alles volgen op grond van veelheid, rijkdom en macht. Daarom wordt de vraag gesteld: Gaat het je om de macht of om de waarheid? Flunkeys zijn luie nalopers, copy-cats. Ze imiteren alleen, maar hebben geen leven in zichzelf. Ze volgen gewoon de dode massa's. Als de massa verandert, dan veranderen zij ook. Het zijn trendvolgers. Mode-ape. Zij zijn pionnen van de illuminati, krachtvoer voor de matrix.

Wel is het collectief, de massa's, cryptisch goed bruikbaar, maar hoe kom je dan tot het ware, cryptische, collectief? Hoe doe je dat? Want altijd maar "me or us against the world" spelen is heel vermoeiend en onvruchtbaar omdat het een missing link heeft. Daarom hamert de dialectiek van Hegel op: these - antithese - synthese, oftewel: stelling, tegenstelling en samenstelling. Er moeten namelijk ook verbindingspunten zijn. Niet alles is zwart-wit. Er is ook wat we noemen "het ware collectief", of "het goddelijke collectief", wat dan het goddelijke zaad in de "massa's" is.

Wat we moeten begrijpen is dat het collectief een onderdeel van het individu is, als een reflectie. Hierin moet het individu tot het ware collectief komen, zodat de kloof wordt overbrugt. Er is een fijne storm van goddelijk zaad in het collectief, als de morgendauw, als een regen van stuifmeel. Er is een cryptisch vruchtbaar principe in het collectief.

Het individu heeft niet de goedkeuring nodig van iemand anders, maar moet allereerst in de zoektocht naar de waarheid onafhankelijk worden, niet beïnvloed door de massa. De mens moet allereerst loskomen van de opvattingen van de massa, want dat zou hem ernstig kunnen misleiden. De onafhankelijkheid is dus een groot basis-principe, en onafhankelijkheid uit zich niet in gelijkvormigheid, maar in creativiteit. Onafhankelijkheid is niet formeel.

Om dus tot het ware collectief te komen moet men eerst komen tot het ware individu, de mens zelf, door het onafhankelijkheids-principe, waardoor het vruchtbaarheids-principe in werking wordt gezet. Deze wet is zo vast dat robotisme het gevolg is, oftewel het technische

automatisme, en dat is nodig, omdat de mens niet zomaar met de natte vinger in de lucht door het gevaarlijke mijnenveld van de matrix heenkomt. Robotisme is de heilige graal van de technologie, en essentieel om als individu en collectief te overleven in de abstracte chaos van het bestaan, het duizelingwekkende labyrint.

Het ware collectief is dus de creativiteit van het individu, het loon van het onafhankelijkheids-principe. Het individu is door deze principes het meest krachtige in de wereld, en kan hierdoor de wereld transformeren. Het ware individu kan zowel de natuur als de wereld als de massa transformeren. Het ware individu beslist alles en is de meester van alle dingen.

In de robotische chip moet er door de massa's gewerkt worden, want die zijn een deel van het individu, en daarmee uit het individu zich, als een klankbord. Dit gaat niet rechtstreeks, maar cryptisch, want de mens heeft met de Arcturische lens te maken, die alles splitst en verdraait. Alleen door de strijd tegen de Arcturische lens krijgt de mens grip op de werkelijkheid en kan de mens scheppen en herscheppen. De strijd is dus een essentieel principe in het decoderen.

De mens is dus al dichter bij het einddoel dan de mens denkt, want het is cryptisch. De strijd heeft te maken met technologie, en technologie encrypts oftewel verpakt, codeert, zichzelf in theologie. Dit is niet voor de luien. De schil van het luie individu, en dus ook van het luie collectief moet eraf, en de afhankelijkheids-link moet verbroken worden, want dit is alleen maar voor de markt, en een creatie van de Arcturische lens om de mens in de matrix te houden. De mens kan zelf creëren en kan daar rustig de massa's voor gebruiken, zolang het abstract en cryptisch blijft, anders zou de mens vervallen tot imperialisme, kolonialisme en totalitarianisme. De mens moet dus ook loskomen van de flunkeyistische robotische chip, een valse chip.

Er is dus een strijd voor individualiteit, bewustzijn, creativiteit en onafhankelijkheid om de grijptentakels van de controle-machine te verbrijzelen. Bovenstaande principes vormen dan een nieuwe "controle" waarin iedereen gelijk is. Zo wordt er dan een nieuwe "waakhond" opgesteld, als een "zorghond", maar die moet abstract blijven. Het gevaar van letterlijkheid en de daaraan verbonden drama en stress is te groot. De mens moet in haar strijd tegen de Arcturische lens ook loskomen van de literalistische chip.

De mens moet loskomen van klasse-verschil en nationalisme, het valse collectief. Eerst moet de mens terugkeren tot het ware, onafhankelijke, creatieve individu. De mens moet zich dus eerst isoleren, "hullen in ijs", om deze valse machten te verbreken. "Ik isoleer ! Ik heers !" moet de mens tegen zichzelf zeggen. Zonder isolatie kan de mens namelijk niet over zichzelf heersen. In die isolatie moet de mens dus ook de heerszucht over anderen loslaten. De mens mag alleen over zichzelf heersen. Het ware individu heerst, en heerst zo over het ware collectief, als een be-heersing. De mens moet komen tot meesterschap over zichzelf.

Het ware individu heerst zelf over het collectief, en hoeft die heerschappij niet in iemand anders handen te leggen. De mens moet stoppen lui te zijn en alles op iemand anders te projecteren. De mens moet zelf verantwoordelijkheid nemen. Niet direct, maar abstract. Hiërarchieën, klassen en rangen zijn om te lachen. De hiërarchieën zijn in de mens zelf, en die zijn absurd.

Het kapitalisme is een creatie van de Arcturische lens, als een karikatuur van de hogere principes. Het communisme was de eerste slag in het gezicht van het kapitalisme. Het communisme spreekt namelijk over gelijkheid en eerlijke verdeling. Maar als hierin niet de juiste principes worden toegepast, dan komt er corruptie. De mens moet teruggeleid worden tot het ware individu door het principe van de onafhankelijkheid. De mens moet komen tot de ware vrijheid, en daarin is isolatie essentieel. Als er iets is wat wij "aanbidden" dan is het wel het principe van isolatie, waarin het principe van onafhankelijkheid kan wortelschieten. Wij durven hierin zelfs zo ver te gaan om te spreken over "het heilige ijs", wat natuurlijk een abstractie is voor de evolutie van isolatie-techniek tot het ware robotisme. Wees een cyborg, lieve mensen. Het is u allemaal gegeven om u te beschermen tegen de exploiters en kolonisten die u willen leegplunderen en uitbuiten. Automatismes zijn de "toys" van de toekomst. Houd het goed in de gaten.

Alle massa's die nu lijden onder de corrupte dictaturen van de elitisten worden uitgenodigd om zelf weer het meesterschap over hun leven in eigen handen te nemen. U bent niet het eigendom van de staat. U bent het eigendom van iets veel hogers : het ware individu.

Waar het communisme van eerlijkheid en gelijkheid een eerste stap was tegen het kapitalisme, werd het socialisme een tweede stap om zo zorg te dragen voor het individu. Het socialisme is de zorg-factor van het communisme, om zo de wond te genezen die was ontstaan door de beet van het roofdier genaamd kapitalisme. Er is niet het recht van de meesten en het recht van de rijksten en het recht van de sterksten, en ook niet het recht van de machtigsten. Er is alleen het recht van het ware individu. Knoop dat goed in uw oren.

De waarheid is alleen objectief, niet relatief. De waarheid is alleen individueel, niet collectief. Alleen het ware individu, gegroeid in isolatie en onafhankelijkheid, kan in dienst aan deze principes de waarheid scheppen.

De mens moet terugkeren tot het verantwoordelijkheids-principe en niet alles op iemand anders schuiven. De mens is zelf verantwoordelijk. Alleen hierdoor kan de mens het ware

collectief gebruiken. Er is een heilige poort van het individu tot het collectief. En dit is de heilige veer van de filosofie. Het woeste, razende raadsel van het collectief zal hierin opgelost worden.

Het ware individu is toegerust met elk gereedschap, inclusief het ware collectief, wat nodig is om meesterschap te bewerken. De mens is niet afhankelijk van een "Joop Boskoop" ergens op een troontje voor zijn bestaan. Ook is de mens niet afhankelijk van het kroontje of handtasje van tante Mien Meut of haar hondje. De "regelmien" is van het lagere Orion, opgesteld als een bliksemafleider door de Arcturische lens. De mens moet terugkeren tot het hogere Orion, tot het centrale Orion.

Door creativiteit komt het ware individu tot het ware collectief, om het als een automatisme te gebruiken. Dat is onderdeel van de machine. Dit is de sleutel tot de transformatie van de sociale omgeving, als een pad er doorheen. Het is de sleutel van de hogere natuur. Het ligt opgeborgen in de mens zelf, in zijn ware individu. En creatie gaat alleen door strijd. Zonder strijd is het onmogelijk vat te krijgen op de nieuwe en hogere schepping. Alles moet doorleefd worden. Er zullen geen tovertruuks plaatsvinden. De mens moet ervaring krijgen. De mens moet meesterschap verwerven in het avontuur. Er is geen avontuur zonder een strijdtoneel. De mens moet de "vijand" leren kennen en "decoderen". De vijand is een personificatie van alle valkuilen op het pad. De vijand is een personificatie van verkeerde en verdraaide principes.

De zintuigen van de mens werken alleen door confrontatie, oftewel door strijd. Dit is een moeilijk geboorteprocess wat niemand ook zal ontkennen. Alles is een proces, en New Age snelkook cursussen en "flip-flap-floep" tovercursussen zijn dan ook een valkuil, want ze maken de mens blind. Teveel en te snel zijn de vijanden, het verblindende licht. Het aroma van de ware kracht is de gematigdheid, de vertraging, de gevoeligheid die de wijsheid verwekt. Individualiteit, isolatie en onafhankelijkheid is niet de kortste, snelste weg. Neen, het is de langste weg, maar het leidt uiteindelijk wel tot de overwinning. Waarom zou je jezelf bedriegen ? Er zijn geen makkelijke, snelle oplossingen. Al deze bovenstaande principes kunnen eenvoudig corrupt worden als ze te weinig worden toegepast, als er niet in hen wordt volhard. Discipline is het sleutelwoord. Geen water bij de wijn doen. Compromissen zijn de "onthoofders" van de radicaliteit. De lauwen zullen uitgespuwd worden.

Als iemand van zichzelf beweert "lauw" te zijn, dan moet dat een groot alarm zijn. Zij zullen je ongetwijfeld op een later tijdstip in de nek springen, omdat zij zichzelf zo hebben geprogrammeerd. Zodra je lauw bent heb je het spel verloren, en ben je een verrader geworden. Twee van mijn "beste" vrienden (waaronder mijn levenspartner die tijd) hebben mij ooit gezegd dat ze "lauw" waren geworden, en niet lang daarna sprongen ze mij in de nek. Ik heb het alleen kunnen overleven door bovenstaande principes, want bij één van hen is het op een criminele manier gegaan. Bovenstaande principes hebben mij van mijn geboorte af aan al onderwezen en beschermd. Zo is het ook weer.

Het ware collectief moet dus abstract geactiveerd worden om de natuur, de wereld en de sociëteit te transformeren. Dit gaat dus gepaard met veel strijd, zonder welk er geen herschepping is. Het ware individu decodeert die strijd, opdat die strijd hem niet ten gronde zal brengen.

Letterlijke strijd heeft geen zin. De strijd is door educatie en kunst. Het ware individu heeft zijn strijd in de isolatie, oftewel in de Ragnarok, een woord gebruikt voor de Noord-Germaanse apocalypse. Het zijn de ijstijden.

De natuur moet vervormd worden door de massa. U kent de sleutel nu. Gebruik het goed. Afzakken in de creativiteit is de doodsteek aan de onafhankelijkheid. De onafhankelijkheid moet zwaar bewapend zijn met creativiteit, en die creativiteit mag niet formeel zijn, maar moet "absurd" zijn en tegendraads. Een heleboel geven op in deze strijd, waardoor hun bovenstaande principes corrupt worden. Maar de mens moet standvastig worden in ABSURDE creativiteit. Dit is wat we "de psychedelische beweging" noemen, waarin de mens inpluigt in de vibratie van de abstracte poëzie en de proza. Literalisme ontmaskert de mens, neemt zijn camouflage weg, zodat de mens een makkelijke prooi is. De mens HEEFT de abstracte laag nodig om te kunnen spiegelen, om stapsgewijs te kunnen bouwen, zodat de mens niet ver weg valt in een put.

Het principe van creativiteit is dus fundamenteel, waaraan ieder individu getest moet worden. De mens moet scheppen, anders wordt de mens een copy-cat. De mens moet vruchtbaar zijn. Hiervoor gebruikt de mens het ware collectief. De creativiteit van het collectief mag hierin niet onderschat worden, en de mens moet op het onafhankelijkheids-principe leren "afhankelijk" te worden aan de creativiteit van het ware collectief, want het is een deel van de mens zelf.

Zo mag de mens langzaam groeien in die "afhankelijkheid" aan de creativiteit van het ware collectief, omdat het de creativiteit van het ware individu is, als een reflectie. Zo mag de mens veranderen in een beest, in het collectieve, de massa zelf. De mens wordt tot de massa, en de mens brult van creativiteit. Nu moet de mens oppassen voor verkoop-truukjes. De mens moet oppassen voor valse dankbaarheid en valse nederigheid. De mens heeft het namelijk zelf gedaan. De mens heeft het zelf volbracht, en de massa is slechts zijn loon. Hij is de massa niets verschuldigd. Alle creativiteit van het ware collectief is zijn eigen creativiteit, zijn eigendom.

2.2 Noord Korea - Het Raadsel van de Diathesiek

Wij zien de problemen om ons heen, maar doen niet aan symptoom-bestrijding. Dat zou een soort van spoken-werk zijn, want dan sla je een kop van het monster af en dan komen er twee voor in de plaats. Daarom voeren wij ook geen dwaze materiële oorlog. De mens wordt bestuurd door negatieve energieën, door parasieten, daarom strijden wij tegen parasieten en niet tegen mensen. De strijd is in het gebied van de ziel, niet op aarde, en die strijd gaat door educatie die bij de mens zelf begint. Het lagere zelf is de grootste vijand van de mens. De mens moet leren eerst naar zichzelf te kijken. Zonder de robotiek zouden er grote fouten gemaakt worden. De mens maakt dan een verkeerde beweging die een verschrikkelijke ketting-reactie in werking stelt, en dan is de ramp niet meer te overzien. Deze hogere robotiek wordt niet door het lagere zelf begrepen. Het lagere menselijke zelf strijdt tegen de hogere robotiek. In het christendom, onze oude christelijke taal wordt dit genoemd : "het vlees strijdt tegen de hogere natuur". De hoge natuur is gedisciplineerd, niet op een aardse, materiële manier, niet volgens de politieke, sociale correctheid, maar volgens de hogere wetten van de gnosis waartoe een mens verlicht moet worden. Het gaat allemaal om de verlichting tot de hogere werkelijkheid, en dan moet er dus eerst heel veel valse kennis verduisterd worden. Een heleboel valse kennis van de mens moet eerst in slaap vallen.

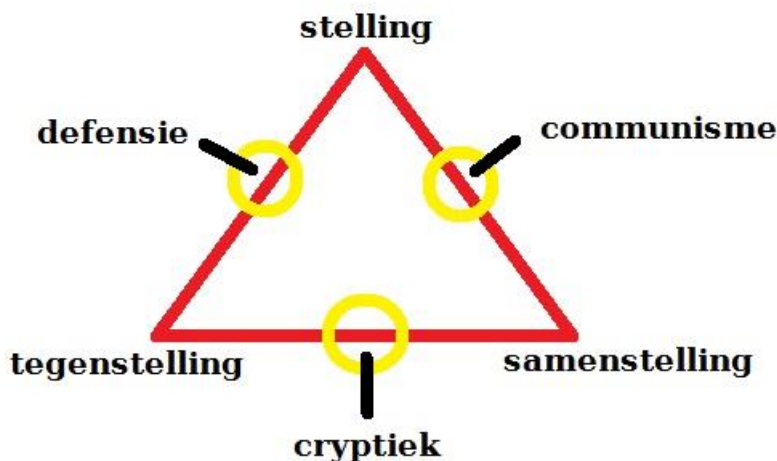
Hierin is "vrijheid" een mythe. De mens kan niet zomaar van alles wegrennen en dan met vrije wil doen waar hij zelf "zin in heeft". We zijn altijd onderworpen aan een universele code, aan diepgaande mechanische wetten die niemand kan breken. Hedonisme, genotzucht, ten koste van anderen, ten koste van hogere principes, is niet de weg. Dat zou een doodlopende weg zijn. Neen. De mens moet de absolute waarden van het leven onder ogen komen, en die zijn ook altijd al dan niet abstract om de mens heen om de mens te onderwijzen. Er zal dan ook altijd een soort van "staats-apparaat" zijn. De mens is en blijft een sociaal wezen, al is het alleen maar in zichzelf : de interacties tussen principes. De mens kan dus wel een staat ontvluchten, maar zal altijd geconfronteerd worden met zijn innerlijke "staat". De staat is dus een abstractie die nodig is voor de mens om de weg door het leven te leiden, en die staat is in de mens zelf, wat ook het Noord-Koreaanse "Juche" idee is.

De mens is dus de staat, en alles wat om de mens heen gebeurt zijn slechts al dan niet vervormde projecties. Hierin mogen we dus niet te materialistisch en letterlijk zijn, en mogen we van alles maar hele kleine beetjes nemen om zo niet tot corruptie te vervallen. Zo heeft de

mens dan ook een paar druppeltjes "communisme" nodig, oftewel gelijkheid, om niet in de valstrikken van het opportunisme en het kapitalisme te vallen. Het communisme betekent eenheid en eerlijke verdeling, maar ook dit kan zeer snel corrupt raken als de verkeerde stoffen zich daar in gaan mengen. Zuiver communisme gebruiken is de kunst van alchemie. In orthodoxe-letterlijke zin kan het communisme gevaarlijk zijn, maar esoterisch, oftewel symbolisch, diepgrijpend, is het communisme een belangrijke bouwsteen, een belangrijk ingrediënt in het bouwen van de paradijs-brug. In die zin is het raadsel van Rusland van belang. Er zal een geheel nieuwe machine gebouwd moeten worden om het communisme tot zijn recht te laten komen, en de gevaarlijke kantjes zullen eraf moeten. Het kan allemaal veel gestroomlijnder.

Hier komt een stukje territoriale oorlogsvoering in het hart bij kijken, in de ziel. Het corrupte communisme is een losgeslagen, gulzige beer. Die wil je niet 's nachts in het bos alleen tegenkomen. We spreken daarom ook consequent van esoterisch of gnostisch communisme om het zuiver en dialectisch toe te passen. Dat mag ook, want het communisme is oorspronkelijk Hegeliaans. Karl Marx, de grondlegger van het communisme was een Hegeliaan. Hegel voerde de dialectiek in, een systeem in de vorm van de Westerse "yin yang" dat alles zich vormt door tegenstellingen, tot een hogere metafysica waarin samenstelling ontstaat, vandaar de dialectische driehoek : stelling, tegenstelling, samenstelling. Op deze wet is het hele universum gebouwd. De poort tussen stelling en tegenstelling is de demonologie, oftewel de esoterische defensie. De poort tussen tegenstelling en samenstelling is de cryptiek, als de esoterische decodering, en de poort tussen stelling en samenstelling is het communisme, gezien vanuit de tweede bijbelse context.

De Esoterische Dialectiek

Dit is een goed en zuiverend fundament voor esoterische, tweede bijbelse Juche, als tegengesteld tot het Noord-Koreaanse materialistische Juche model. We hebben hier een belangrijke eso-robotische motor te pakken die door de Arcturische lens via Marx enigszins verdraaid en verknipt op de aarde kwam, als een nieuwe vorm van dictatuur. Dit waren allemaal ongewenste versteningen van extreem communisme, en daarom moeten wij terug naar de bron.

De demonologie, in zichzelf door de matrix gedemoniseerd, door velen verafschuwd, is de vriendelijkste, eerlijkste en zachtmoedigste vorm van oorlogsvoering. Het is het orgaan van de esoterische defensie, tegengesteld aan de materiële, letterlijke oorlogsvoering. Wij noemen het ook Auto-Eso Defensie, omdat het dus wel potentieel gevaarlijk is als mensen dit gaan loskoppelen van de heilige gebondenheid, want dan wordt het "blinde vuistvechter" mentaliteit. In die zin is er dus wel een valse demonologie. Het gaat om de symbolische defensie, maar de oorlogsmarkt wordt daar zenuwachtig van, dus de intelligenten die geen machtsspelletjes willen spelen moeten veel lijden onder de machtszucht van de dommen die ijverig naar het goud der dwazen grijpen om over anderen te kunnen heersen. Hegel stelde dat autoriteit en verantwoordelijkheid evenredig en wederzijds moeten zijn.

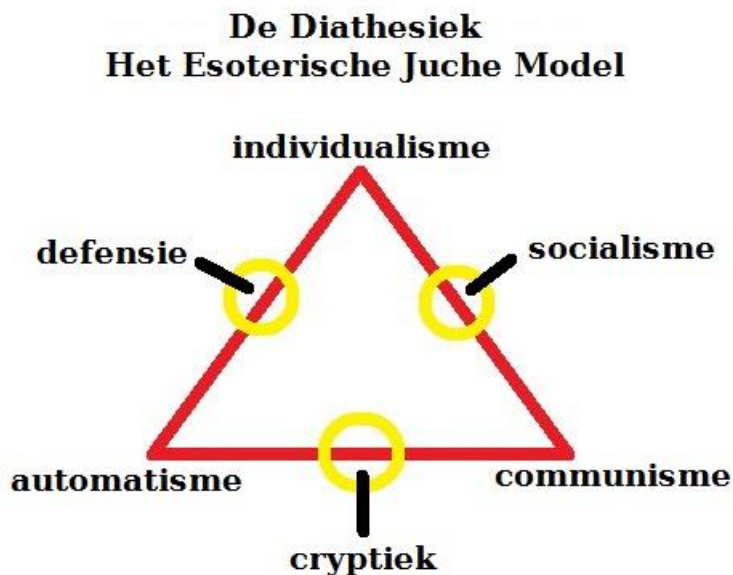
De dialectiek overbrugt dus de kloof tussen arm en rijk, macht en ondergeschiktheid, en beschermt zo ook tegen dogmatiek.

Waar intellectuelen zich terugtrekken, daar grijpen de dommen de macht, maar deze "macht" zal vanzelf met de dommen afrekenen. De troon slokt hen op, en maakt hen door de wet van de dialectiek een deel van zichzelf. Het object waarover je macht probeert te krijgen zal door de wet van symmetrie ook macht over jou krijgen. In die zin is de relatie "meester-slaaf" een illusie, want de meester zal door de slaaf geassimileerd worden. Alle machtsverhoudingen zullen dus transparant worden en gaan omdraaien. Dit behoort ook tot de spiegelwet.

Door het bovenstaande kunnen we tot de volgende conclusie komen : Er is alleen een verticale staat. Elke horizontale staat is daar een reflectie of een verdraaiing daarvan. De filosoof Immanuël Kant stelde al dat de waarneembare realiteit niet de daadwerkelijke realiteit is, en slechts een weerspiegeling is. Het rationalisme alleen kan dus nooit tot de werkelijkheid komen, en kan de werkelijkheid ook niet bewijzen, omdat de ratio van de mens maar beperkt is, en altijd machtszuchtig en betweterig tegen anderen strijd, als een eindeloze en vicieuze cirkel. Het ratio van de mens schept zijn eigen werkelijkheid. Vandaar dat de Tweede Bijbel altijd weer hamert op de demonologie, oftewel de auto-eso defensie. De mens kan alleen spiegelen en vervormen, en heeft zo zelf door zijn verstandelijke reflectie zowel "tijd en ruimte" als "oorzaak en gevolg" opgesteld, als subjectieve ervaringsvorm. Het is geen absolute waarde van het bestaan, stelt Kant. Al in zijn tijd beschreef Kant de werkingen van de matrix en de Arcturische lens.

Het bewustzijn van de mens is te klein om hier iets over te zeggen. Vandaar dat er buitenaardse hulp is gekomen. Vandaar dat ook de Tweede Bijbel een buitenaards werk is om de mens tegemoet te komen, om de mens de hogere techniek te onderwijzen.

De dialectiek wordt door een "missing link" zo tot diathesiek, oftewel de diepte-stelling, een diepere driehoek van communisme, robotisme (automatisme) en individualisme, als de evolutie en revolutie van het eso-communistische systeem. Het socialisme is hier gewoon een onderdeel van het communisme, als een diepere vorm, als de sleutel tot het individualisme. Deze buitenaardse driehoek die op de aarde indreunt is de esoterische "juche" van de Tweede Bijbel, om de materialistische juche van Noord-Korea te decoderen en zo neutraliseren.

De gallactische centra parasiet Saveer is een creatie van de Arcturische lens, voor het blote oog van de mens onzichtbaar gemaakt, dus in een andere vibratie. Deze parasiet bestaat uit diverse elementen, waaronder de Saveer-Ubique [Ubiekeh] in de vorm van een grote, harige zwarte spin, een soort vogelspin. Dit specimen heerst "Noord-Koreaans" over de mensheid. Het is dan ook de geest van Noord Korea, en die bezadelt mensen met zwijgplichten, ontnemt de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van religie en spiritualiteit. Noord Korea is geen communistisch land, maar een kapitalistische dictatuur waarin selectief communisme wordt bedreven om de bevolking te onderdrukken en gevangen te houden. Misschien ken je in je eigen leven ook wel zulke "Noord Korea" ervaringen. Het is een boerderij waarin mensen als kasplantjes worden gekweekt voor opportunistische doeleinden van de elite. De mens kan hieraan alleen ontkomen door de ontwaken tot de driehoek van de Diathesiek. Noord Korea heeft dus ironisch gezien een gebrek aan "Juche". Voorbeelden van de werken van Saveer-Ubique zijn : de orthodoxe psychiatrie en de tandheelkunde, wat pure Noord-Koreaanse criminele dwangverpleging is. Het is de geest van ontvoering voor dit soort

praktijken. In een droom over Saveer-Ubike kwam deze zwarte vogelspin achter mij aan. Ik pakte toen een stoel en verpletterde de spin door er met een stoelpoot op te rammen. Deze parasiet mag verbroken worden in de naam van het communisme. De mens mag groeien in de Diathesiek zodat er een scherm om de mens wordt gebouwd om bescherming te bieden tegen deze afschuwelijke parasiet. Wij bidden en strijden voor een vrij "Noord Korea".

Hoofdstuk 3. De Egyptische Wortels van het Christendom

3.1 Het Begrijpen van de Vader Cultus

De stad verteld de mens om toch maar zoveel mogelijk te volharden in hetzijn van het toebedeelde geslacht : man of vrouw, allemaal voor een markt. Het zijn geslachts-spelletjes die er gespeeld worden, en de kerk scheidt daar nog een flinke scheut homofobia op. De kerk is de hele dag obsessief bezig als de geslachts-politie om ieders gaatje of staafje te controleren, en door die hysterische obsessie worden we allemaal gesexualiseerd. Altijd en eeuwig zijn het juist de christenen die het altijd over sex hebben, en ieder ander mens wordt er kotsmisselijk van. Overal rollen hun ogen rond om over onze geslachtsdelen te gaan, want ja, alles moet natuurlijk blijven : mannetje-vrouwtje. Mensen van de gnosis zijn daar helemaal niet mee bezig. Zij keren terug naar de wonderlijke natuur, en zijn op de hoogte van de pracht van de geslachtelijke verwisselingen binnen de kaleidoscopische biologie van het beestenrijk. Vandaar dat de mens niet alleen maar zijn beestenpolen in zichzelf moet ontdekken, maar ook zijn geslachtelijke polen. Wees creatief. Wij zijn niet slechts man of vrouw, of mens of beest. Al deze polen stellen principes voor die we nodig hebben om uit de matrix te ontsnappen, om terug te gaan door de Arcturische lens, dus laat woordspelletjes, naamspelletjes en geslachtsspelletjes van kerk, stad en staat je niet tegen houden.

Bijvoorbeeld de slak is een hermafrodit die beide geslachtelijke organen heeft. Zij zijn dus tegelijk man en vrouw. Een ieder die zo'n grote bek heeft tegen homoseksuelen en transsexuelen bijvoorbeeld zou eens goed de natuur moeten bestuderen, waarin in verschillende vissoorten de geslachtswisseling plaatsvindt, zoals in bijvoorbeeld de clownsvissen. Dit zijn normale biologische en anatomische processen. Ook gebeurt dit in de hermafrodiete papegaaivissen, en de haviksvissen bijvoorbeeld, maar de apathische mens blijft in de stad en kent de natuur niet. De apathische mens spijbelt er heel wat op los, en is bang voor de natuur. De wetten van de natuur hebben namelijk geen marktwaarde voor de mens.

De hermafrodiete en geslachtswisselende beesten zijn een beeld van de veranderingscapaciteiten van de menselijke ziel. Zij vormen de sleutel voor innerlijke transformatie. Ook de octopus heeft verschillende veranderingstruukjes, voor camouflage en overleving, en vormt zo het midden van de schakelaar in de menselijke ziel die ontwaakt moet worden en geactiveerd. Vandaar dat de octopus op gezette tijden wordt besproken in de Tweede Bijbel. Het octopus-medicijn is een belangrijk en centraal poort-medicijn in het overschakelen in de esoterische driehoeken van dialectiek en diathesiek. De octopus representeert een schakelorgaan in de mens zelf.

De christen denkt dus dat hij alles in kannen en kruiken heeft, maar op een dag zal de oneindige weelderigheid en diversiteit van de natuur hem overweldigen. Er is een heel trappenstelsel tussen het lagere zelf en het hogere zelf waar de mens over moet. De mensen en situaties rondom het individu zijn hiervan de tredes. Er is alleen het "zelf" en al zijn gecamoufleerde stadia. De psycho-filosoof Carl Jung beschouwde het zelf als een archetype van heelheid. Het "zelf" zou ook gesteld kunnen worden als een archetype van het labyrint van het bestaan. De mensheid is verdwaald in het grote en raadselachtige bos van de individualiteit tussen het bewustzijn en het onbewustzijn in. Al deze treden bevatten een potentieel verborgen medicijn, klaar om ontdekt te worden. Het "zelf" is volgens Jung ook het regulerende centrum van de psyche.

Het vader archetype is een belangrijk archetype, maar de mens snapt dit archetype niet. De mens heeft het lopen verletterlijken en dramatiseren. De mens heeft het zo gematerialiseerd en verkeerd voorgesteld dat het uitliep op een ware cultus. De vader cultus is een grote cultus op aarde waar we niet zomaar vanaf komen. Het is een stalker.

In het orthodoxe christendom wordt de vader aanbeden, en de moeder genegeerd. Wat kunnen we hier van leren? De man werd geschapen als het principe van onderworpenheid, het principe van horen en gehoorzamen, aan de hogere principes van het leven. Dit principe is in iedereen. Iedereen heeft een man-pool, als de bron van nederigheid, maar deze bron is verziekt en vergiftigd op aarde. De climax van het archetype van de "man" is de "vader",

waarin de vader geïnspireerd wordt door de moeder, en zo geboorte geeft aan een dochter, een boodschap, een antwoord. En zo wordt de kennis opgebouwd. Zo leert de vader ook de moeder begrijpen, als een beeld van de wijsheid. Dit is een mooie, paradijselijke allegorie. In het hogere paradijs geeft de man alleen geboorte aan dochters. In de lagere aardse gewesten, wat we "onder de schelp" noemen hebben vaders zonen, maar metaforisch is dit zijn eigen innerlijke kind, het kind-zelf.

De vader is de climax van de sensitiviteit, als het breekpunt, waarin de valse natuur sterft, ook de vader zelf, als het afvallen van de sluiers van het lagere zelf, zodat het hogere zelf wordt geboren. De vader is de climax van overgave, submissie. Hier komt ook het hele Absalom verhaal bij kijken. Absalom had een plan opgesteld om zijn vader, koning David, om te brengen. De dood is een metafoor van het begrijpen. Absalom wilde het geheim van de vader begrijpen, en dat is ook wat zijn naam betekent : Ab-Shalom, de vrede van de vader, het compleet maken van de vader, het begrijpen van de vader. Hiertoe moest Absalom eerst de schaduw van de vader overwinnen. Absalom raakte in deze plannen verstrikt met zijn lange haren in de takken van een boom toen hij daar met zijn rijdier onderdoor reed, zoals de mythe vertelt, maar in het Aramees gaat dit om het komen tot begrip, tot de grotere context. Deze boom werd genoemd "de boom van wonderen". Absalom kwam zo in een nieuwe dimensie, in een nieuw gezichtspunt. In het Hebreeuws kwam Absalom tot de Sowbek, een netwerk van takken. Sowbek is verbonden aan het Egyptische Sobek, de krokodillengod van de oorlog, of in de Amazone theologie de Sa-Bak, de kennis van Bakroe, de kennis van de oorlog, de demonologie. Absalom zelf is als BS-LM de eeuwige Bosse, een scheppergodin van de Vur. In het Egyptisch is dit de woeste leeuwinnengodin Bast, die later in één van de Egyptische schandalen meer gemaakt werd tot een huis- tuin en keukenkatje, Bastet. Bast was oorspronkelijk een wilde zwarte panter van de oorlog. In het Eeuwig Evangelie breekt zij door de glazen wand van de markt om de slaven vrij te zetten en terug te nemen tot de natuur. Dit is de diepte van de Absalom code.

Joab vermoordde Absalom toen hij daar hing, maar hoe moeten we dat esoterisch zien ? Christelijke ouders gooien hun kinderen dood met dit soort lugubere verhalen, maar vertellen niet de diepte ervan en wat het betekent. Joab is Yowab in het Hebreeuws wat uitgesproken wordt als YO-AV, meer als "Jove". "Jove", oftewel Jupiter, werd door de Romeinen gekozen als hoofdgod.

Joab, oftewel Jove, was de legeraanvoerder van koning David, en zijn naam betekent : Jehovah is vader. Weer zien we hier het vader-principe terug. Jehovah betekent : worden, wording, en heeft zijn wortels in de Afrikaans-Orionse godin Ajawoe, de oer-moeder godin van de wijsheid, de godin van de metaforische oorlog en jacht. De wijsheid is in die zin niet alleen de vertaling, maar ook de wording. Ajawoe (Jehovah, Yahweh) is een belangrijk element in de motor van de schakelaar van de archetypes. Wij zullen deze motor van de gnosis gaan bespreken.

3.2 De Onderwerping van de Wil

Anubis nam de dode altijd mee op een tocht door de onderwereld naar de hal waarin alles getest zou worden. Daarna zou de havik Horus komen om de dode te leiden tot Osiris. Na het oordeel door Osiris kan er een nieuwe schepping komen, door Kheper, de kever, een gedaante van Ra. Kheper schept door het afval.

Hier gaat een enorme diepte in schuil. Hierover is het laatste woord zeer zeker nog niet gezegd.

Al deze momenten van het geheugen zijn "heilig" in de zin dat alles een bedoeling heeft. Er gaat een groter script achter schuil wat door de Arcturische lens was vervormd, maar wat ook weer nodig is om het te herstellen. We mogen daarom niets zomaar weggooien, maar moeten de diepte ingaan.

Al deze momenten zijn heilig in het geheugen. Ze hebben een bepaald plaatsje, iedere herinnering die je krijgt. Soms knagen ze, maar ze zijn heilig en hebben een diepere betekenis. Vraag jezelf af : "Waarom is het gebeurd ? Wat kan ik hiervan leren ?" Ook die herinnering zal vervormd worden. Het zijn belangrijke bestanddelen, als onderdelen van een heilige drug. Alles zal goedkomen. Alles is niet wat we denken dat het is. Er gaan belangrijkere dingen achter schuil. Ook de details zijn belangrijk. Je mag ook de hele kleine details van je leven in je hand houden en je hand omhoog steken en zeggen : "Ook deze herinnering, ook dit detail, is heilig en van belang."

Christenen zijn aan de drugs. Dat mag duidelijk zijn. Daarom hebben wij een nog krachtigere drug nodig om hier doorheen te kunnen komen. Wij hebben een heilige drug nodig. Christenen zijn zwaar aan de drugs. Daarom moeten wij nog zwaarder aan de drugs raken, maar ditmaal een goede, heilige en educatieve drug. Christenen zijn aan een dodelijke drug, maar wij hebben een drug die tot het leven brengt, oftewel tot een hoger bewustzijn. Onze

drug is de drug van verlichting, en dan hebben we het niet over daadwerkelijk licht, want teveel licht kan verblinden, maar we hebben het over overzicht, doorzicht en inzicht.

Zowel in de Septuagint, het Griekse OT, als in het Gnostische scheppingsverhaal, is de boom van kennis, de boom van de gnoston (het gekende, een vorm van gnosis, kennis), een goede boom waar de eerste mens de heilige, paradijselijke drug van de hogere kennis ontvangt. Gnosis is namelijk in de Griekse grondtekst de sleutel tot de behoudenis in de woorden van Jezus. In het Grieks zien we dan in het paradijs de boom van de gnoston, de gnosis, als een poort tot de hogere wereld, die alles behalve een makkelijke wereld is, want er moeten zoveel raadselen in opgelost worden. Wij komen tot dit geheim als het zegel van de waterdoop is verbroken, wat ook een stokpaardje van de christenen is. De waterdoop is voor veel christenen één van de fundamenteën van de redding en het christelijke geloof. Metaforisch gezien valt daar wel veel voor te zeggen, maar leterlijk gezien is dat natuurlijk pure onzin en volksverlakkerij. Het is groot boerenbedrog en een vorm van religieus materialisme. Wel kan het dus soms helpen als symbool, als een bepaalde profetische strategie, maar de christenen hebben de waterdoop veel te veel macht gegeven, en zo ontstond er dan ook een geest van teveel dopen tot het punt dat het een overdoop was. Het is een dooptik! Pure geestesziekte! Het is voor veel christenen een obsessie, en de werkelijke diepere betekenis is daardoor verloren gegaan. Achter deze sluier bevindt zich dus de heilige drug, waar de Vur ook veel over spreekt. Dit is een heilig kruid of zaad wat visionaire vermogens heeft, om de mens tot die andere wereld te brengen. Wij mogen door de sluier van de waterdoop gaan om zo te komen tot een diepere betekenis van het Adam en Eva verhaal. We mogen terugkomen door het sluier van de zondvloed, en dan een hapje nemen van de kennis. De christenen hadden deze boom 100% verboden, want ze willen niet dat mensen kennis krijgen. Ze willen mensen blind houden. De boom van kennis is een dualiteit. Er is een goede boom van kennis en een slechte boom van kennis, want er is ook valse kennis, en die is juist nodig om de goede kennis te vormen. Wij mogen inderdaad niet nemen van de boom van valse kennis, maar christenen hebben deze mythe geheel uitgebuit en de boom van kennis werd geheel gedemoniseerd, overgedemoniseerd zoals wij dat noemen.

Het zegel van de waterdoop die een christen wordt opgedrongen is een geest van verkrachting. Nogmaals : soms kan dit symbool helpen, maar het mag niet overdreven worden. De waterdoop moet dus een stapje terugnemen. Het verkracht mensen. Het komt op privé terrein. Daarom is het ook belangrijk de heilige drug te nemen om je zo tegen deze geest te beschermen. Daar is de Vur ook voor gekomen. De heilige drug wordt geschonken door Nephthys, de zuster en schaduw van Isis. Nephthys en haar zuster Isis zijn in de Egyptische pre-Israëlitische mythologie de twee godinnen op de ark. Nephthys is de godin van het water en de nacht. Zij draagt een huis met een mand als dak op haar hoofd. Haar man, Seth, is de god van de wildernis, en haar zoon is Anubis. Zij is degene die de boot van Ra in de diepte van de onderwereld sleept, terwijl haar zuster Isis de boot weer optrekt. Deze zusters zijn een dualiteit. De drug leidt tot slaap, en dan tot een hogere ontwaking als in een droom. De heilige slaap die dan vat is waar Anubis voor staat, haar zoon, haar vrucht. Dit is achter het zegel van de wedergeboorte. De wedergeboorte is een christelijk item wat zwaar wordt overdreven. In het christendom wordt de mens zagezegd "overgeboren". Alles draait om de wedergeboorte door een paswoord, en de diepte laten ze niet zien. Vandaar dat het verwende babies zijn die rondrennen om elkaar de hersens in te slaan. Ze groeien nooit op. Ze willen alleen geboren worden, maar niet opgevoed worden. De wedergeboorte, alhoewel belangrijk, is een

overdreven, corrupt stokpaardje geworden in het christendom waaraan alles getest wordt via wachtwoord spelletjes. Het is een papier dictatuur. Het zijn aanbidders van blokken hout.

Het christelijke zegel, de sluier van wedergeboorte, moet verbroken worden om tot de heilige slaap te gaan, om zo opgevoed te worden door dromen. Nephthys is als het meisje met de zwavelstokjes die deze heilige drugs aanbiedt. Zo komen wij tot het Anubis mysterie, de gids door de onderwereld, de slaap.

Ook wordt er in het christendom veel gehamerd op het ontvangen van de heilige geest, maar zodra de geest is ontvangen slaan ze elkaar weer de hersenen in over wie de juiste geest heeft en de juiste interpretatie van de bijbel. Vele spelletjes worden gespeeld. Het is een arena. Vandaar dat het zegel van het ontvangen van de geest verbroken moet worden. Men moet door de sluier gaan, en komen tot de onderwerping van de wil, want de valse wil van de mens is tegen zichzelf verdeeld en moet overwonnen worden. Dit is waar de aardgod "Geb" voor staat. De mens moet dieper de aarde in, om zo zijn wil te onderwerpen aan het hogere. Contracten met de bijbel en met spoken en geesten zoals in het christendom heeft verder geen enkele zin als de wil nog niet verbroken en onderworpen is. Anubis leidt tot de aardgod Geb, een groot mysterie. Het is geen echte god, maar een archetype, een principe. De Geb-dynamiek moet begrepen worden in de filosofie en psychologie van de Egyptologie. Het is geen persoonsverheerlijking zoals in het christendom. Het is educatieve demonologie.

Geb is in de Egyptische taal de poel van het vuur waarin de wil gebroken moet worden : KHEB. Dit is voor christenen een vies woord, want christenen willen altijd de poel van het vuur ontwijken. Ze willen de tucht niet. Ze verafschuwen de hel, maar de hel is zelfs in de bijbelse grondteksten vaak iets heel positiefs, als een medicijn, om zonden en leugens weg te snijden. Deze aarde is de hel, als een onderdeel van de hel, om ons te beproeven en te zuiveren, ja, zelfs om ons te genezen. Het is om ons wakker te schudden en op te leiden. Dit is waar Geb, de aardgod, voor staat. KHEB is in het Egyptisch als een wesp die ons moet steken om onze aandacht te trekken. Heb je die wesp al in je leven ontdekt ? Ook is KHEB een honingplant. De bij moet tot de bloem gaan om zo tot de honing te komen. Het leven lijkt misschien bitter, maar er is zoetheid binnenin. Geb is in het Egyptisch het diepste binnenste, de QEB, als een diepere reis, een circuit. Wij gaan telkens in cirkels, dieper en dieper, als een spiraal, dus het lijkt hetzelfde, maar het is net even iets anders. GEB kopieert en vermenigvuldigt. Geb verdubbelt, geeft loon. Deze wenteltrap bevindt zich in het midden van de poel van het vuur. GEB is het centrum (QAB). Het vuur van de geest in de Griekse bijbel is namelijk hetzelfde woord als het vuur van de hel. Het is precies hetzelfde. Wij moeten hier doorheen om onze wil te onderwerpen aan de gnosis. Het gaat niet om "Doe wat je wilt" zoals in het Crowley'sche genade-christendom, die liefde onder de wil heeft gezet. Zij aanbidden de vleeselijke wil, de lagere wil. Maar de gnosis wil de wil onderwerpen, zodat alle hogere kennis zichtbaar wordt. Dus niet "Do what thy wilt", zoals in het duivelse crowley christendom, "want alles is toch genade". Nee : "Uw Wil geschiede", en de gnosis is de ware wil, namelijk "kennis". Het is heel simpel. Het gaat niet om de wil, het gaat om de kennis.

Daarom is Geb een prachtig esoterisch mysterie. In de Egyptische boeken van de onderwereld is Geb de paal waaraan het vlees moet afsterven, waar de wil aan gebroken wordt en zo onderworpen. De wil van de mens is namelijk een grote vijand. De Geb-palen in de onderwereld, als een beeld van het kruis, de stauros in het Grieks, wat ook paal betekent, hebben de koppen van Anubis, van jakhalzen, hyena's, wolven of honden. Anubis is de bringer van slaap. Alleen op het pad van de heilige slaap, na het nemen van de heilige drug, zal de wil onderworpen worden. Als wij gewoon in de stad en in de kerk blijven om te

lofprijzen met zombies dan zal onze wil nooit gebroken worden. We moeten de heilige slaap in. We moeten wachten op de nacht. Geb wacht op ons, een groot mysterie in de Tweede Bijbel.

3.3 Het Kain Verhaal Wat Zijn Oorsprong Heeft In Egypte - De Motor van de Gnosis

Geloof en goedkope genade zijn twee zware drugsstromen in de kerk, die dan ook weer hun eigen wet maken. Het zijn spijbelaars die dan hun eigen school opzetten, en alles wordt getest aan een bepaald boekje. Het is het Crowleyaanse christendom van "Do what thou wilt", doe wat je wil, want alles is genade en het gaat om geloof. Het zijn spijbelfeestjes, want kennis willen ze niet. Ze zijn er vies van. "Ewww," zeggen ze dan, al die verwende kinderen. Alles wat ze willen is snoep, veel snoep, een suikerzoete Jezus, maar die dan wel een ieder die hun konten niet kussen voor eeuwig naar de hel zendt. Het is dus zwaar giftig snoep.

De suikerzoete Jezus is dus gemeen, achterbaks en hypocriet. Maar ja, die kent iedereen zo langzamerhand wel. Alleen de volgelingen van die Jezus doen alsof hun neus bloedt. Het is als praten met dronkaards. Ze zijn niet voor redenen vatbaar. Geloof en genade zijn hun toverstokjes, en ook hun gesels. Ze martelen mensen hier mentaal mee en daar is zeker het laatste woord nog niet over gezegd.

Geloof en genade, twee gevaarlijke zusters, twee sluiers waar we doorheen moeten. Wat is er aan de overkant ? Geloof en genade is een Noord Korea op zichzelf, als een extremistische islamitische staat cultus. De ware militaire dienstplicht van de gnosis hebben ze ontlopen, en ze hebben nu zelf hun eigen materialistische militaire bewind opgezet, als de december moorden van Suriname. Geloof en genade zijn twee uiterst onbetrouwbare corrupte leiders. Het zijn de ontstekingen van de samenleving. Als een kankergezwell woekert het voort.

Geloof en genade, twee demonische toverspreuken. Zo komen de hersenen onder een vloek, en het hart gaat verloren. Wat is er toch gebeurd ? Wat is er aan de hand ? Deze geesten broeden en liegen dat het een lieve lust is, en zij sleuren velen met zich mee. Het is de zombie apocalypse. Deze wereld is verrot tot de pit. Het is een zieke appel.

Ze aanbidden de dood. Niets schokkeert hen nog. De eeuwige hel is hun vader, hun obsessie. Maar daar mag niets over gezegd worden. Nee, want dan is het huis te klein. Zij dulden geen tegenspraak. Het is hetzelfde als hen die terrorisme bedrijven naar dieren toe door hen in slachthuizen en pelsfokkerijen te stoppen, en als er dan een tegen-actie komt van dierenbevrijdings fronten, dan worden die acties terrorisme genoemd. Het is totaal omgedraaid. Hierover gaat het oordeel van de gnosis komen. Er wordt gelogen, en men liegt totdat men barst.

We hebben wel gezien dat dit oordeel vaak niet recht voor z'n raap is. Geweld is ook niet de oplossing. Educatie is de oplossing. Er is geen heil in oorlog in de materiële wereld. De oorlog moet in de hogere wereld uitgevochten worden, door de demonologie. Het oordeel komt door de kunst, door de educatie, waarin dingen rechtgezet worden. Het oordeel gaat door een hoger rechtssysteem dan het aardse. Het oordeel is metaforisch. De natuur zal zelf met dingen afrekenen, dingen omzetten, op haar tijd. De vleselijke mens wil altijd snelle afrekening zien en neemt vaak het recht in eigen handen, maar de natuur neemt de tijd. De natuur doorziet alles en heeft een hoger plan.

Mensen die de gnosis kennen hebben een onderwijs-plicht. Daar ontkomen we niet aan. Maar dit gaat niet op een materiele manier. Het gaat door het hart. Soms gaat dit onderwijs zonder woorden. Soms moet je je terugtrekken om de zielen in de andere wereld te onderwijzen, of om onderwezen te worden door hen. Alles komt van twee kanten.

Geloof en genade zijn twee gevangenis-implantaten in de mens. Het ligt om het verstand van de mens heen, opdat het verstand van de mens dom blijft en onder de drugs, als een dokters-spuit. Het is heel demonisch. Geloof en genade verlammen de mens.

Ik vind het verhaal van Kain en Hobel een mooi verhaal. Niet de Westerse versie, maar de Hebreeuwse versie. Hobel wordt RA (RA-A, Hebreeuws) genoemd, als een herder, en Kain was een abad, dienstknecht, van de adamah, de rode moeder aarde. Hobel betekent adem in het Hebreeuws. We kennen allemaal het verhaal van Kain die zijn broer vermoordde, maar dit is diep metaforisch in het Hebreeuws. Het is een beeld van het uitademen, van het doden van het vlees, de valse schaduw-natuur. Hobel was in die zin een deel van Kain, dus niet echt een broer, maar een onderdeel. Weer zien we hier de Egyptische wortels terug, want RA moest inderdaad sterven om zo in de baarmoeder van zijn moeder, Nuwd, te komen, als een tocht door de onderwereld voor wedergeboorte. Moeder Nuwd komt in het Hebreeuws terug als het land Nod, waar Kain zich dan vestigt. Nod betekent nomadisch, maar zelfs in het Hebreeuws wordt ook soms het woord Nuwd gebruikt.

Genesis 4

12Wanneer gij de aardbodem bewerken zult, zal hij u zijn volle opbrengst niet meer geven; een nomade en een vluchteling (nuwd) zult gij in de onderwereld (erets) zijn.

Kain moest door de dood van Hobel, de RA, dus in het Hebreeuws de onderwereld in naar het land Nuwd, zoals in de Egyptologie Ra in de baarmoeder van zijn moeder Nuwd moest, om een nomade te zijn in de onderwereld, om zo zijn weg te vinden tot de wereld van de ziel. Mozes die in de mythe deze verhalen zou hebben opgetekend had een enorme grote kennis van de Egyptologie, omdat hij daarin was opgevoed.

In het Aramees, de andere moedertaal van Hebreeuws, is Nuwd het land van de ontwaking. In het Aramees wordt het woord "RA" gebruikt voor de grond. Nuwd is in die zin in RA zelf, in Kain zelf.

11En nu, vervloekt zijt gij, ver van de bodem, die haar mond, PEH, de baarmoeder, heeft opengesperd om het bloed van uw ach, broeder, van uw yad, mannelijk geslachtsorgaan, te ontvangen.

De ach of akh, de broeder, komt voor in de Egyptologie als de levende ziel in de onderwereld, als het onderwereld-lichaam, dus "broeder" is puur metaforisch in de zin dat het gewoon een parallel van de persoon zelf is. Kain en zijn ach zijn dezelfde persoon. De ach is dus de RA die moet sterven om zo dieper in de onderwereld te komen om zo te ontwaken.

Het Hebreeuws vindt er verder geen doekjes om : Het gaat om een vruchtbaarheids-principe. De yad, het mannelijke geslachtsorgaan, komt in de peh, het vrouwelijke geslachtsorgaan, om zo het bloed van het sterven aan het vlees in haar uit te storten, als het zaad voor het nieuwe leven. Daarom is sexualiteit een metafoor van de demonologie.

Een paar dagen geleden had ik een droom over moeder Nod, en haar gezicht was de kern-energie van de hogere dromen. Haar gezicht bleef veranderen. Ik kon niet lang in haar gezicht kijken, omdat het te intens was. Als kind zijnde droomde ik vaak over de Egyptische moeder Nuwd, Nod.

Ook het nageslacht van Kain is metaforisch, als zijnde zijn eigen gedaante-verwisselingen, zoals Ra in de onderwereld. Het is het principe van de vruchtbaarheid.

16Toen ging Kaïn weg van het aangezicht des Heren, en ging wonen in het land Nod, ten oosten van Eden. 17En Kaïn had gemeenschap met zijn vrouw en zij werd zwanger en baarde Henoch; daarna werd hij de stichter van een stad en hij noemde deze stad naar zijn zoon Henoch.

Henoch, Enak, betekent in de Hebreeuwse worteltekst de initiatie en de educatie. Hier moest Kain doorheen, als een vestiging in het land Nod. Ook betekent Enak overgave, als de onderwerping van de wil.

18En aan Henoch werd Irad geboren.

Irad is in de Hebreeuwse worteltekst de afzondering, de isolatie. Dit is belangrijk om de overgave en de onderwerping van de wil verder te verdiepen. Dit heeft met het hele proces van de heilige gebondenheid, het heilige touw, te maken. Dit was het teken van redding in het boek Jozua, want Rachab werd gered door het touw. In de Egyptische onderwereld boeken heeft het touw een prominente plaats, en is vaak verbonden aan de slang, die een beeld is van het touw. In de Egyptologie wordt Geb soms afgebeeld als een slang, als de zoon van de aarde, als beeld van de onderwerping van de wil. Dit is waar Kain toe naderde in de onderwereld. Ook Nod zelf is als een touw in de nacht. Daar droomde ik als kind vaak over. Dan werd ze heel lang en dun en onbereikbaar. Dit gebeurde ook in de Egyptologie. Zij was de partner van Geb. Ik kende de Egyptologie als kind zijnde niet, maar droomde er al wel van. Het was altijd extra sterk als ik ziek was, koorts had. Ik kon gewoon in de onderwereld kijken. De moeder verandert in een koord om ons in veiligheid te brengen in de aarde, in Nod. Hier is de kern energie van de dromen, de motor van de gnosis.

De ach, de akh, de Hebreeuwse broer-metafoor, het onderwereld-lichaam, is in de Egyptologie een ibis, die zo boven alles uitstijgt. In Genesis 4:7 wordt er aan Kain in het Hebreeuws beloofd dat als hij goed doet, dan krijgt hij Se'eth, het oprijzen, het opstijgen boven alles. In de wortels is dit een wapendrager. Kain krijgt inderdaad later deze nieuwe metaforische "broer", oftewel een ibis, erbij, genaamd Seth. Seth komt ook uit de Egyptologie, als de god van de wildernis en de nacht, een zoon van Nuwd en Geb. Het is één van de gedaantes van Ra, zijn oorlogs-gedaante. Se'eth was beloofd aan Kain, wat ook zwellen betekent in het Hebreeuws, als het zwellen van het mannelijke geslachtsorgaan voor de oorlog tegen het kwaad. Het zijn oorlogs-metaforen die de mens helemaal verkeerd heeft voorgesteld. Wanneer het mannelijke geslachtsdeel de schede van de vrouw ingaat, dan gaat hij de oorlog in tegen het vlees, om zo geboorte te schenken aan een andere gedaante in hemzelf. Dit is de diepte van de tocht van Ra door de onderwereld. Het is om geboorte te schenken aan het innerlijke kind. Ra moest daarvoor eerst zijn leven geven. Doet ons dat niet ergens aan denken? Ook Jezus moest zijn leven geven, maar dat moeten we allemaal. Niemand ontkomt aan deze principes. In die zin is alles dus "communistisch" van aard.

Iedereen gaat door hetzelfde heen. De tocht door de onderwereld, door moeder Nod, is standaard.

3.4 De Egyptische Wortels van Jehovah

We komen in de zalen van de onderwereld, de grotten die door de Egyptenaren allemaal waren onderverdeeld in metaforische uren. Aan het einde van de nacht veranderd Ra in een kever, in Khepra, oftewel Geb-Ra, om de nieuwe dag aan te kondigen. Het Nederlandse woord "kever" heeft dus diepe Egyptische wortels. De kever is een verwerker van afval. De kever heeft geen smetvrees, maar grijpt het afval en schept erdoor. De kever is daarom het symbool van transformatie en nam een prominente plaats in bezit in de Egyptische kosmologie. Daarom betekent Ra ook in het Egyptisch : "bedekt met het heilige vuil", met de modder van de moeder grond, ook als camouflage. In het NT komt Khepra als Gabriel om de geboorte van Jezus aan te kondigen.

De onderwerping van de wil is de sleutel tot de verlichting. De wil gaat tegen de kennis in, dus die moet gebroken worden, de verlamming ingaan. De verlamming is ook de betekenis van Nod in de Egyptische taal. In het boek Iyowb van het OT werd Iyowb (Job) tot de Nod-verlamming (nuwd) geleid. Hij begon te beven en te schudden, te trillen in hoge koorts, om zijn lagere wil tot onderwerping te brengen. Ook komt dit dus voor in het Israëlitische verhaal van Kaïn. Zijn "broer" Hobel werd de stervende RA genoemd (ra-ah, ra-a, herder, Hebreeuws), als een deel van hemzelf. Zijn tweede "broer" was Seth, als de opstijgende ibis. De mens moet tot kennis komen om de lagere wil af te schudden. De mens moet vrijkomen van de lagere wil, en opstijgen als de ibis, boven alles uit. In de Egyptologie, in de onderwereld, gebruikt Anubis de Nod (Nu-t) als een metalen instrument om het verstand en de mond van de ziel in de onderwereld te openen. Dit is ook verbonden aan de NTI of NTU, de poel van de vergetelheid, waar de mens eerst een heleboel valse kennis moet vergeten. Dit is dus ook een onderdeel van Nod. Om tot de "verlichting" (inzicht, uitzicht, overzicht, doorzicht) te komen, moet de mens eerst tot de verduistering komen, de oceaan van de vergetelheid in de onderwereld. Hiermee is Nod omhuld. Allen die tot Nod willen komen

zullen eerst deze rivier of zee moeten overzwemmen. Dit wordt ook wel het grote Nirvana genoemd of de Lethe (Grieks).

Op de tocht door de onderwereld veranderd Ra op een gegeven moment zelf in Nod. Hij moet dus in principe geboorte geven aan zichzelf. Wij hebben niemand anders van node. Dit zijn slechts symbolen in onszelf. Het is ons eigen lichaam. Nod is verbonden aan Geb, haar partner. Geb is in het Egyptisch ook verbonden aan KHABU, het neerbuigen. Door KHABU, het neerbuigen, komt Ra tot Nod, zijn diepere, creatieve ziel, zijn hart. Wij moeten neerbuigen in het stof als de slang, de Geb, om zo te komen tot de diepte van de moeder grond, Nod. Hier zijn de creatieve vuren van transformatie, in het hart van de grond. Dat is ook wat Khep-ra betekent : Het neerbuigen van Ra, Khabu-Ra. Ra komt tot Nod, en wordt dan tot Nod. Khepra is in de Egyptische taal de wording. Dit is ook wat het woordje Jehova betekent in het Hebreeuws. Daarom is er nooit een absolute, algehele scheiding tussen God en mens. De mens moet tot God worden, omdat het iets in de mens zelf is. Daarom moet er een balans zijn tussen het neerbuigen voor God en het worden tot God, en tussen het zoeken van God en het zijn van God, zoals dat ook in de Bilha wordt besproken. Dit heeft dus niets met de spijbelende zelfvergoddelijking van de New Age te maken. Er is ook een valse zelfvergoddelijking die tot verderf leidt, zoals in het Westerse pseudo-christendom, waarin de mens zichzelf door het bedrog van geloof en genade tot god maakt over anderen. Er is geen snelkookpan-cursus voor doe-het-zelf vergoddelijking. Alles is onderworpen aan stricte wetten en condities, en het zal altijd plaatsvinden in een hiërarchie van balansen. De natuur heeft haar eigen rangen-systeem. Het heeft niets te maken met persoonsverheerlijking, maar met het komen tot de diepere principes van het bestaan.

Op dit pad zijn zoals gezegd vele valkuilen. Maar wij moeten dit pad van vergoddelijking bewandelen, om zo niet altijd alles op iemand anders te schuiven. Projectie is een gevaar. De mens moet zelf veranderen, en zelf tot het paradijs worden, anders komt de mens het paradijs niet binnen. De sleutel ligt in het worden, in Khep-ra, in Jehova als een esoterisch werkwoord, wat helemaal terugwijst naar het Orions-Afrikaanse moeder-principe van Ajawoe. De mens moet zelf de moeder worden. De mens moet zelf een schepper worden. Dit ligt op het pad van de gedaanteverwisselingen van Ra, oftewel Kaïn in het Israëlitisch, in de tocht door de onderwereld, door het land Nod, het lichaam van zijn moeder.

De materie is het "vuile", en door het woord wat Khepra daarover spreekt komt er een veel hogere schepping. Zo schiep Khepra, de schepper van alle dingen, ook zichzelf. Het is een principe waarvan de kever een bepaald symbool is. Khepra, Khabu-Ra, is het principe van Ra (of Kaïn in het Israëlitische) die neerbuigt in het stof, die zich bedekt met de moeder aarde, komende tot het vuil van de materie waarin hij herboren wordt door het hogere woord hierin verborgen. Dit is het geheim van de sluiers van het Khepra mysterie. Materie is een verdraaiing van de oertijd, maar de oertijd ligt hierin nog wel opgeborgen.

Geb is verbonden aan de Aramese Keba ark en de Arabische Kaaba steen die van wit tot zwart verkleurde. Geb wordt ook wel Seb genoemd, wat een afkorting is voor Sebek, de krokodillengod van de oorlog. Sebek is ook een godin. Het is slechts een onderdeel van Nod zelf. De krokodil is een krachtige metafoor van de timing van de baarmoeder, van de vruchtbaarheid, de regeneratie. De robotologie is gebouwd op timing. Daarom is Geb in zijn Sebek gedaante onmisbaar. Oorlog is hierin een symbool van de vruchtbaarheid. In de Tweede Bijbel wordt Sebek geschreven als het diepere gebeente van het Jezus Mysterie, als

de oorspronkelijke code die ervoor zal zorgen dat dit mysterie opgelost wordt. De Jezus afgod zelf zal in dit proces totaal afsterven, als een sluier die weggeschoven zal worden.

3.5 Ra in het Oude Testament

Timing is één van de belangrijkste dynamieken van de robotologie, als een belangrijk kenmerk, waar de krokodil symbool voor staat, oftewel de Sebek, Sa-buk, in de Egyptologie, een gedaante van de aardgod Geb, als onderdeel van de Nod-moeder. Ra ging op zijn bootje door het lichaam van de Nod-moeder, zoals Kaïn in de Israëlitische theologie door het land Nod trok. Ra werd op deze tocht bijgestaan door Sa, die de wachters van de poorten van de uren aansprak, als de timing van de kennis.

Sebek komt in de Egyptologie ook voor als godin, en heeft haar diepere wortels in de Afrikaanse godin Buk, de eerste mens (Zuid-Sudan, Ethiopië), als een vruchtbaarheids-godin van de rivieren en de nacht. Zij is de Indiaans-Surinaamse oorlogs-godin Bakroe. SA-BUK betekent in die zin de timing van de demonologie, van de baarmoeder.

In het Aramees is de ark de QEBU, de doorgang tot een diepere ruimte, waar een voorhangsel voor gehangen werd (Ex. 40:3). Ook is de ark een beker. Het voorhangsel is in het Aramees ook een vrucht van de ceder. Hier zien we de boom van kennis terug. De mens nam de vrucht en ging tot een andere dimensie, als een doorgang. Dit is wat de ark is.

In Ex. 40:4 gaat het in het Aramees over die ruimte, die ingenomen moet worden, de ruimte van de tabletten, van het Woord. Ook is het de ruimte van een kandelaar wat in de

Hebreeuwse wortels een juk is. In vers 5 moet tot 'Zij die zingt', de Aramese betekenis van een altaar, in dit gedeelte genaderd worden. Zij die Zingt is in het Egyptisch Nod, "Nu-ti", de zingende godin. Geb is dan de doorgang tot Nod, zijn partner, die de psalmen draagt. De Geb-Nod schakel is belangrijk in de Egyptologie, zoals dat ook in het OT is. De Geb is de tocht door Nod, als de boot van Ra, de Aramese ark, de Kebu.

Ra komt veel voor in de Hebreeuwse tekst van het OT, in verschillende vormen, die allemaal net even iets anders worden geschreven, maar vaak dezelfde uitspraak hebben. Zo is er RA de herder, die de ayin A in het Hebreeuws heeft, en RA als de openbaring wordt geschreven met een alef A. Ze worden beiden hetzelfde uitgesproken, alhoewel soms de ayin vanuit de keel wordt uitgesproken. In het Mozes verhaal in het laatste hoofdstuk van Deuteronomium, hoofdstuk 34 wordt Mozes in de Hebreeuwse grondtekst geleid tot RA, de openbaring, en hem wordt het beloofde land getoond. Tonen is dan de vertaling van het woord RA in het Hebreeuws. RA werd gegeven aan Mozes als een visioen, maar er werd bijgezegd dat Mozes het beloofde land niet zou binnengaan. Het was voor het zaad van Mozes. Dit heeft een hele diepe betekenis. Mozes had een ontmoeting met RA gehad, en stierf. De PEH, oftewel de moederschoot van de aarde, opende zich in vers 5. En dan in vers 6 wordt hij begraven in de QEBU-RA (qebuwhah), een grafplaats in een vallei. We zien hier dus dat Mozes in de ark (qebu, Aramees) van Ra gaat, in de boot van Ra, om een tocht door de onderwereld te maken. QEBU-RA is in het Egyptisch Geb-Ra en Khepra, de kever als één van de gedaantes van Ra, die door Aker (Hagar), de veervrouw van de boot van Ra in de sarcofaag-teksten van het Middenrijk, in een sarcofaag door de onderwereld werd gedragen om hem in de morgen te verwekken (als de zoon van Hagar, Ismaël). Zo kreeg Mozes door de Khepra in vers 6 deel aan het geheimenis van wedergeboorte. Hij zou dus via een omweg naar het beloofde land geleid worden, door het sterven, zodat zijn zaad tot het beloofde land zou komen. Dit wordt ook in de Vur besproken, dat we niets direct kunnen bereiken, maar alleen door het cirkelen, de subtiele energie, door het ondergrondse pad te nemen.

De QEBU is dus de ark in het Aramees, wat in het Hebreeuws de Arown is. Aäron, de broer van Mozes, stelt dus in die zin de ark voor. Het hele leven van Mozes was al een tocht door de onderwereld, de erets, in de Hebreeuwse grondtekst. Mozes moest plaats maken voor Jozua, Iesous in de Septuagint, als zijn zaad, wat verwijst naar Jèsoe, de Orions-Afrikaanse dynamiek van kennis. Mozes had dus RA ontmoet en werd aan RA gelijkvormig, en moest sterven aan zichzelf door de baarmoeder van de onderwereld in te gaan in de boot van RA. Mozes kwam dus zoals RA tot moeder NOD, of het land NOD, het land van Kain. In het Hebreeuws is Mozes Mosheh, en in het Arabisch Moesa. MOA-SA betekent in het Egyptisch "de timing van de wet".

3.6 De Egyptisch-Israëlitische Wortels van het Wodan Mysterie

Mozes wees op de slang in de woestijn als een groot geheim principe van redding, wat verdiept werd in het Jozua-verhaal wat erna kwam. In het boek Jozua, Iesous in de Septuagint, wordt het touw als het grote geheime principe van de redding aangewezen in het verhaal van de inname van Jericho. Zij die gespaard wilden blijven moesten een rood koord uit het raam laten hangen als een teken. De hoer, Rachab, gehoorzaamde aan dit bevel. Zij had met ditzelfde rode koord Israëlitische spionnen laten ontsnappen uit de handen van de koning van Jericho. Het is een mythe met een enorme diepte, Egyptisch van oorsprong, en helemaal verkeerdt voorgesteld door het Westen. Het mysterie van het touw kwam al voor in Egypte, in de onderwereld boeken. Het touw moest de boot van Ra voorttrekken, en hield de boot van Ra veilig. Soms was dit touw een slang. Als leerling van Mozes moet Jozua een enorme kennis van de Egyptologie hebben gehad. Ra-chab komt van het Egyptische Ra-Geb, oftewel Geb-Ra, de Khepra-kever van de morgenstond, als een beeld van de wedergeboorte en de opstanding van Ra nadat zijn lagere wil is afgeschud in de diepte van de onderwereld. In Khepra, Rachab, ligt dus het mysterie van het touw opgeborgen. Rachab betekent in het Hebreeuws : grote leegte, grote ruimte hebben, "openminded" zijn. Dit is dus de weg naar het reddende touw wat ons altijd weer voorttrekt, en wat er voor zorgt dat we niet afwijken of verdwalen. Het touw leidt ons door het labyrint, zoals in de Griekse mythe van de draad van Ariadne. Wij kunnen alleen het touw ontvangen als we "rachab" zijn, oftewel vrij van vooroordelen, leeg. Wij moeten loskomen van het lagere zelf en de lagere wil. Dit gebeurt op de RA-tocht door de onderwereld.

In Deuteronomium 33:26 wordt God beschreven als een Rakab, een soortgelijk Hebreeuws woord wat rijder van een beest betekent. Wij moeten niet door onze wil bereiden worden, maar wij moeten de wil beteugelen en berijden. Dit is de definitie van het woordje "God", als het berijden van ons lagere zelf zodat het niet over ons heerst. Wij moeten onszelf disciplineren en temmen. Dit is ook de Egyptische woordwaarde van Khepra, namelijk dat de kever het afval gebruikt, tot nut maakt, erdoor scheidt. Dat is ook de symbolische betekenis van de hoer (Rachab), namelijk dat zij alles naar binnen neemt en zo dit van binnen transformeert en geboorte geeft, wat natuurlijk niet inhoudt dat wij letterlijke hoeren moeten zijn. Het is maar een metafoor, en we moeten klaar komen met deze dingen. Vandaar dat Jezus ook zegt dat hoeren zullen voorgaan in het koninkrijk der hemelen. Een hoer is een metafoor van iemand die het kruis draagt, die het niet van zich afgeworpen heeft, oftewel iemand die geen geestelijke smetvrees heeft. Ook de maagd is een bijbehorende metafoor die zich niet bevuilt aan de zonde. Wij moeten het lijden dragen, maar hierin mogen wij niet zondigen. We mogen niet materialistisch worden en dingen gaan verletterlijken. Zo moeten wij Maria Magdalena ook vertalen, dat zij geen letterlijke hoer was, maar iemand die net als Jezus haar kruis droeg. In de gnosis waren zij partners. Maria Magdalena was de vrouwelijke Jezus, de godin. Daarom is aan de goede kant van de dualiteit de hoer van Babylon die op het beest rijdt een

beeld van de hoer Rachab, als de grote minger, als tegengesteld tegen het nazi-christendom. Het is een beeld van de opkomende Khepra die zichzelf regeneert door het afval. Dit is een mooie diep Egyptische symboliek. In de symboliek horen de hoer en de maagd bij elkaar, als twee kanten van dezelfde munt.

De archetypes van de hoer en de maagd scheppen samen een nieuwe wereld, een paradijs, een hemel. Het zijn diepe realiteiten van het zelf in de mens. Deze gestalten zullen aan de oppervlakte komen. Zij zullen voortkomen vanuit de zee van het verleden. Zij zullen mysteriën gaan oplossen.

In Genesis 41:43 wordt Jozef een Ra-kab (Khep-ra) waardoor alle knie zich voor hem buigt. Hij werd tot heerser over het land Egypte. Door Rakab, Khepra, wordt het lagere zelf onderworpen, en moet buigen. Zonder de rakab kon er geen hand of voet opgeheven worden (:44). Dit gaat dus om het ware principe hoe het zelf te overwinnen. In de Eliza mythe in het Hebreeuws-Aramees is Rakab verbonden aan de boogschietende donderstorm godin. De bliksem is hierin een voorstelling van het heilige touw. Dit is ook het hele mysterie van Wodan, de oppergod van de donder in de Germaanse kosmologie.

3.7 De Egyptische Wortels van Kaïn

Het kwaad is in de Egyptologie een dualiteit. Het is iets heel relatiefs en neutraals in veel opzichten, en kneedbaar. Door slechte timing wordt het goede het kwade. Het kwade kan dan

door de juiste timing weer het goede worden. Ook door een verkeerde volgorde of hiërarchie kan het goede het kwade worden, en ook dat kan weer teruggedraaid worden. Het gaat dus niet om het "ja" of het "nee", maar om het "hoe". In de Egyptologie zijn de vijanden, net als de goden en de godinnen, archetypes die een keerzijde hebben. In de Egyptologie moesten de goden en godinnen de vijanden overwinnen door de vijanden te worden en een andere invulling te geven. Tegenstander is een heel relatief begrip. Ook de Israëlieten en de Grieken hanteerden het principe van de dualiteit, en bij de Azteken kwam het ook voor. De christelijke wereld rekende af met deze dualiteit, en polariseerde alles, en begonnen de oude teksten heel eenzijdig zwart-wit te maken, en verschrikkelijk kortzichtig begonnen zij alles te verletterlijken. Hetzelfde lot onderging Kaïn, die oorspronkelijk uit de Egyptologie kwam. Ka-en-moat, de Wet van Ka-en, was de slangenwachter van het zevende uur in het boek der poorten. Ka-en was de Egyptische basis voor Kaïn, als de wachter van het zevende uur van de nacht. In dit uur ontvangt de ziel in de onderwereld de veer van Moat. Deze veer moest het vlees doden en testen. Zo kon de veer boven alles uitstijgen, om zo voor Nod te komen, het verhoogde bewustzijn, de kernenergie van de dromen. De veer is het symbool van het nomadische leven, van het land Nod, of moeder Nod. Het nomadische is de begrijpende, verdiepende en vertalende dynamiek. De veer is dus een teken van het overwinnen van het kwaad, als het begrijpen, transformeren, verdiepen en doorvertalen van het kwaad, door de keerzijde ervan onder ogen te komen. De wet is hierin verbonden aan de waarheid, die doorzichtig is en transcendent. Verderop in het uur ontvangt de ziel in de onderwereld de sikkkel, wat een beeld is van timing. De sikkkel weet wanneer het oogsttijd is. Dit is belangrijk, want zelfs het goede is het kwade als timing ontbreekt. Kaïn was de landbouwer in de Israëlitische mythologie, de drager van de sikkkel.

In het zevende uur van de Amduat komt de ziel in de onderwereld vrij van de apep-slang. Apep is een titel voor de vijand van Ra, en staat voor glibberigheid. De ziel krijgt hierbij hulp van de magie van Isis, wat in de Orions-Afrikaanse mythologie Jèsoe is, het principe van kennis. De ziel is inmiddels in de grot van Osiris, Aser, aangekomen, en komt tot de poort van Aser. Het zevende uur is genoemd : Het overwinnen en onthoofden van het kwaad, wat een metafoor is voor het analyseren. Dit is een groot mysterie. De ziel leert hier zeilen door de magie van Isis (Jèsoe). Dan komt de ziel tot Osiris, Aser, die omhuld is door de Mehen slang. Mehen is de naam van een oud Egyptisch bordspel. Osiris is dus onder de hoede van een spel, en de slang betekent ook het touw, als een teken van leiding en bescherming. Het touw zorgt er namelijk voor dat de boot wordt voortgetrokken en niet afwijkt van het pad. Osiris is dus in de Mehen slang, op een troon. Zonder deze slang zou hij niet kunnen regeren. De slang is een teken van de heilige gebondenheid, oftewel de robotologie. Zonder deze slang zou Osiris van de troon afvallen, en afwijken van het pad. Door de Mehen slang heeft hij ook zijn vijanden overwonnen, oftewel zijn eigen lagere zelf, zijn lagere wil. Die is in drievoud geknield, gebonden en onthoofd voor zijn troon. De lagere wil is onderworpen. Dan spuwt de Mehen slang vuur om de lagere wil totaal te vernietigen. De drie delen van de lagere wil worden door de Mehen slang verslonden. In het middelste register is Ra ook omhuld door de Mehen slang, en ontvangt de ziel de Mehen slang. De Mehen slang leert de ziel te transformeren door verschillende beelden. Die beelden zijn onderdelen van het Mehen spel.

In de Tweede Bijbel wordt Mehn besproken als een land.

Op een bepaald punt in het zevende uur van het boek der poorten heeft Qaen, Kaen, een menselijke gedaante en heeft een touw om zijn nek, als beeld dat zijn woorden gebonden zijn en zijn adem. Adem is de betekenis van Hobel, de broer van Kaïn in de Israëlitische mythologie, wat een beeld is van zijn eigen sprekende capaciteiten die de heilige gebondenheid, oftewel leiding, ontvangen. Dit is de Egyptische diepte en oorsprong van het Kaïn en Hobel verhaal.

3.8 De Egyptische Wortels van Amen

Kaïn (Hebreeuws : Qayin) komt uit het Egyptische Boek der Poorten. Ka-en was de naam van het zevende uur, als Ka-en Moat, de Wet of Waarheid van Ka-en, waarin de ziel op de tocht door de onderwereld de wetten van de metaforische landbouw moest leren kennen, en daarvoor de sikkel ontving als een symbool van de timing. Kaïn was daarom ook in de Israëlitische mythe een landbouwer. In het zevende uur zien we dan ook de god Qan of Qa-en met een ketting om zijn nek, als een symbool dat zijn spreken gebonden is aan de wet, oftewel zijn adem.

Dit komt ook terug in Spreuken 1 :

8Hoor, mijn zoon, de tucht van uw vader

en verwerp de onderwijzing van uw moeder niet;

9want zij zijn een liefelijk sieraad voor uw hoofd,

een keten voor uw hals.

De halsketting is de ANAQ in het Hebreeuws, en ook die komt van het zevende uur van het Egyptische boek der poorten. ANAQ is de god van de bedwinging van de tong, de wachter van de tong, die ervoor zorgt dat een mens niet overmoedig of verkeerd spreekt. ANAQ is dus de leiding van de mond. De liefelijkheid is chen, of khan in het Hebreeuws, en dit betekent ook gebed. Het spreken is de adem, wat de betekenis is van Hobel in het Hebreeuws, dus het verhaal van Kaïn en Hobel gaat gewoon over het uitademen van Kaïn, het beteugete spreken van Kaïn. Dat is ook de definitie van liefelijkheid, khan, als tegengesteld aan het roekeloze en overmoedige.

Ook Ra op zijn nachtboot is beteuget. Hij is omhuld door de mhn slang, vaak Mehen genoemd, of de amen slang. Dit is ook een bordspel in het Egyptisch. Het laat dus duidelijk zien dat de tocht door de onderwereld maar een spel is, een puzzel. Amen betekent verborgen. De amen slang moet Ra veilig houden en voortleiden. Het is als een touw, een ketting. Amen is in de Egyptische mythe de verborgene en de getrouwe die de gebeden hoort. Er is maar één letter verschil tussen touw en trouw in het Nederlands. Zij horen bij elkaar. De mens moet loskomen van de lagere aardse wil door in het verborgene te gaan, tot het hogere touw waarvan de amen slang een beeld is. Vanwege deze Egyptologische kennis die Mozes had richtte hij de Israëlieten in de wildernis op de koperen slang die hij had laten maken, als beeld van redding. In het boek Jozua, van de leerling van Mozes, is het beeld van redding het touw. Slang en touw zijn hetzelfde. Ook in de poëzie van het Eeuwig Evangelie in de Tweede Bijbel wordt dit benadrukt dat het raadsel van de slang de enige is die de mens over de rivier van de dood kan brengen.

Alles komt aan op dit gebed van David in Psalm 141 :

3 Here, stel een wacht voor mijn mond,

waak over de deuren van mijn lippen;

4neig mijn hart niet tot iets kwaads

om in goddeloosheid boze daden te volvoeren

met mannen die bedrivers van ongerechtigheid zijn,

en laat mij van hun lekkernijen niet eten.

5Slaat een rechtvaardige mij, het is liefde,

kastijdt hij mij, het is olie voor mijn hoofd,

die mijn hoofd niet zal weigeren.

Dat is dus oorspronkelijk de les van het zevende uur van het Egyptische boek der poorten, het uur van Ka-en Moat, oftewel de Wet van Kaïn. In het Amduat boek van het verborgene troont ook Osiris, Aser, in het zevende uur omhuld met de amen slang (mhn, Mehen, Mehn), wat

erop duidt dat dit in het verborgene was. De mens moet alles achterlaten om de diepte in te gaan, om zo weer meester te worden over het zelf, als de onderwerping van de lagere wil. De mens die nog in de glitterwereld wil zijn vol van illusies kan deze meesterschap nooit behalen. De Amen roept ons tot het verborgene, het verlatene, om een tocht te maken door de onderwereld. Amen zelf zal ons beschermen en leiden. Het is een slapend deel in onszelf, als de slapende slang, het slapende touw. Het is een metafoor met een groot potentieel. Als wij dan omhuld zijn door de amen slang, zoals Ra en Osiris, dan zal ook de sikkel van timing tot ons komen. Dan gaan we inzicht krijgen in tijden en seizoenen. Dit behoort allemaal tot het grote spel van Amen. Door timing worden er weer nieuwe deuren in ons geopend die daarvoor nooit geopend konden worden. Ook Ka-en, Kaïn, had deze ketting in het boek der poorten, als een halssnoer. Het is een magisch halssnoer wat ons leidt door de onderwereld, als een amulet, wat ons alert maakt voor de gevaren en ons er tegen beschermt, die ons niet laat afwijken van het pad.

In het Israëlitisch is dit dus de Anaq-ketting, of Enak-ketting. Enak, Anowk, oftewel Enoch, was de eerste zoon van Kaïn, die op het geheimenis van het halssnoer wees. Dit was dus de god Anaq, de poortwachter van de mond, in het zevende uur van het boek der poorten in de Egyptologie. In het achtste uur geeft het touw geboorte aan de mysteriën. Er komen hoofden uit het touw, als nieuwe avatars die de ziel nodig heeft om door de onderwereld te gaan, als het geheim van de transformaties. Het halssnoer bestaat dus uit meerdere personen, meerdere rollen, die samen de persoonlijkheid vormen. Het is dus een schijf van identiteiten die met elkaar mogen samenwerken. Elke identiteit is een sleutel voor een bepaalde poort.

Na de dood van Hobel kreeg Kaïn een nieuwe broer : Seth. Ook Seth komt uit de Egyptologie. Seth behoorde ook tot de boot van Ra. Seth hielp Ra, als een andere gedaante van Ra, om de valse apep slang te verdrijven. Seth is de wildernis gedaante van Ra, en de duisternis, als de oorlogsgedaante. Seth droeg een speer om de apep slang van de boot weg te houden. Om de duistere Seth op te roepen moest Ra er dus wel voor zorgen dat hij in de mhn slang, oftewel de amen slang, zou blijven, in de verborgenheid. Alleen in de verborgenheid, in de Amen, kon Seth opgeroepen worden.

In het achtste uur blijkt dat het touw, oftewel het halssnoer (slang), die Ka-en draagt, de magische capaciteiten heeft van het scheppen van de uren, als de schepper van tijd en timing. De uren zijn verschillende avatars die de ziel nodig heeft in de tocht door de onderwereld, als de belichaming van tijd en timing. Seth kon alleen komen toen Hobel, de adem, metaforisch aan zichzelf was gestorven, oftewel uit was geademd. Ook Osiris, Aser, is één van de hoofden die uit het touw komt. De mehen of amen slang (mhn, mn) wordt ook weleens vergeleken met de ouroboros slang die zichzelf opvrat, als een beeld van de regeneratie. In dat licht moeten wij ook het Kaïn en Hobel verhaal zien. De broedermoord was al een allegorie in Egypte, namelijk in het verhaal van Osiris en Seth. Dit is nooit letterlijk geweest, maar dit waren diepe inwijdings-mysteriën om zo los te komen van het lagere aardse, de schaduwzijde, oftewel de lagere wil. Het heilige halssnoer doodt het vlees om zo de ziel van de drager veilig te houden. Het doden is een metafoor van het toetsen. Ook in de Vur wordt deze symboliek en cryptiek verder uitgewerkt.

87. Het Toetsen

Het heilige halssnoer draagt de paradijselijke kennis, zegt vers 14. Er wordt gesproken dat alles getoetst moet worden in de tabernakel.

17. De opslagplaats van schatten, de opslagplaats van heilige literatuur. Het wordt niet gevonden in het land der levenden.

Hoofdstuk 4. Het Kruis in de Woestijn

4.1 De Noord-Koreaanse Oorlogs-dans

In het verleden was ik een zwarte band karateka. Ik trainde ook anderen in karate. Ik ben hiermee gestopt toen ik naar de bijbelschool ging. Al snel merkte ik dat mijn grote liefde de demonologie is, als een soort geestelijke karate. Ik had een roeping voor de demonologie en werkte als exorcist. De zwaarste gevallen kwamen altijd bij mij terecht omdat niemand anders hen kon helpen. Karate was slechts een voorbereiding tot dit vak, als een aardse schaduw, een metafoor. Ik heb mijn karate-diploma's allemaal verscheurd, als sluiers van de tempel, en kreeg er een hogere vechtkunst voor terug : de demonologische vechtkunst. Wel had ik op de bijbelschool mijn rood-witte karate tas nog, waar Japanse tekens opstonden en een beest of draak. Op karate leerden wij de zogenaamde kata's. Dat waren reeksen van de gevechtkunst, als gevechtssporten. Elke band had zijn eigen kata's, en ik gebruikte nog steeds fragmenten

ervan in de hogere vechtkunst van de demonologie, want ook de demonologie is zeer lichamelijk. Lichaam en ziel moeten in een eenheid zijn in de demonologie. Ook gebruikte ik er Michael Jackson dans-fragmenten voor, want die waren ook zeer militair en vaak van een hogere orde. Zo ontwikkelde ik een zeer strenge gevechtskunst, namelijk die van de gnosis. Wat dat aangaat is karate nog steeds een inspiratie. De engelen van mijn karate-leraar destijds zijn ook altijd bij mij gebleven om mij in de hogere gevechtskunst te onderwijzen. Voor mij is het het mooiste vak van de wereld. Ik heb velen onderwezen, maar ik heb er nooit geld voor gevraagd. De kern hiervan is de literaire gevechtskunst, en die is heel subtiel, als een architect. De pen is een groot wapen. Het loopt synchroon met het lichamelijke. De gevechtskunst zit in mijn bloed. Ik ben een vechter in hart en nieren. Zo ben ik geboren, en zo zal ik ook altijd blijven. Op virtual reality is er de rage van het boogschieten. In mijn vrije tijd train ik soms mensen hierin, omdat virtual reality voor mij wel het portaal tot de droomwereld is, als een soort twilightzone en trappenstelsel tussen lichaam en ziel. Ik maak er graag gebruik van.

Ook Ra was een vechter. Elke nacht weer ging hij in zijn boot door de onderwereld om tegen de slang van het kwaad te strijden. Ook al ging hij ten onder, in de ochtend stond hij weer op. Hij streed tegen zijn lagere wil, het lagere aardse zelf. De mens is geroepen zichzelf te overwinnen, oftewel te analyseren, te begrijpen en te transformeren. Het houdt de mens mentaal gezond.

In het Orionse Egypte komt dit verhaal weer terug als Ova die over de groene wildernis-rivieren van de onderwereld ging in zijn kano, om zo te gaan tot de groene zon, de bron van het verleden waarin alles duidelijk wordt, om zo tot een hoger bewustzijn te komen. Ova wordt veel vergeleken met Ra en Geb. Ova had te strijden tegen de rode krab. De rode krab was een ontvoerder van kinderen, die vervolgens hun harten uit hun lichaam zoog om vervolgens een rode krab in hen achter te laten als hun nieuwe hart, onder zijn controle. Hiervoor had de rode krab dus een heel leger van rode krabben. De naam van deze rode krab is Saveer-Beli, als een onderdeel van Saveer. De rode krab kan in allerlei gedochten veranderen, zoals een slang, een krokodil, een zwarte leeuw enzovoorts. Het is het zwaar listige en creatieve principe van het kwaad.

Een oorlog kan alleen gewonnen worden wanneer er een strakke discipline is. Die discipline is er niet vandaag de dag in de kerk. De kerk is tegen haarzelf verdeeld, en ze is lauw en materialistisch, naast verschrikkelijk kortzichtig. Zonder de zware hogere robotologie kan de oorlog nooit gewonnen worden, want de vijand is zwaar robotisch. De kerk heeft over het algemeen geen kennis van de geschiedenis, niet van de kerkgeschiedenis, niet van de bijbelgeschiedenis, en al helemaal niet van de etymologie. De kerk zit vol met leken, met leiders die westers zijn opgeleid en niet oosters. Ze hebben niet de juiste contacten, en vaak is het gewoon een markt. Ze leven van het domhouden van hun publiek. Ook is het zo dat veelal hun zintuigen niet geopend zijn. Sommigen mogen dan zeggen dat ze eens een visioen of droom hebben gehad, of een stem hebben gehoord of zelfs een bijna dood ervaring, maar de realiteit is dat een blinde die 99% van de dag blind is nog steeds een blinde is. En die blinden

leiden dan ook andere blinden ... naar de vernietiging. Vandaar dat ons werk staat voor de volledige opening van de geestelijke zintuigen van de gnosis.

Een ware vechter is natuurlijk geen roekeloze blinde vuistvechter of andere soort van krachtpatser. Neen. De ware vechter is een strateeg, een spion, een detective.

De rode krab die zich in de borstkas van kinderen nestelt scheidt dan een hormonale drug uit, om de kinderen te verdrinken in drugs. Zo zijn zij geheel onder hypnose van de krab. Het is een bepaalde klier. Vannacht had ik een droom over de rode krab, maar dat gebeurt wel vaker. Het is de geest van Amsterdam. Toen ik me voor het eerst met de demonologie van Amsterdam ging bezig houden woonde ik nog in Amsterdam met mijn partner. Ik weet nog wel toen we het gevecht met dat beest aangingen moesten we ons eerst door een heel hiërarchisch trappenstelsel boven Amsterdam heenwerken. De eerste heersende parasiet was genaamd Mastar, als een zwarte vogel, een soort arend, die ook in een spin kon veranderen. Toen we daarmee begonnen was er een enorme klap ineens vlak bij ons raam, als een explosie, in de materiele wereld. De natuurlijke en geestelijke wereld staan met elkaar in verbinding. Ook kan ik me de strijd tegen Synaps nog herinneren, een witte arend.

Een paar weken geleden had ik een droom over Michael Jackson die op een toren in Noord Korea stond en op de toren een strict robotische gevechtsdans uitvoerde als zijnde het metaforische Noord Korea als een allegorie. Noord Korea is cryptisch gezien de robotologie, maar het materiële Noord Korea is daar een corrupte afschaduwning van door de Arcturische lens. We moeten tot het hogere Noord Korea komen. In ieder geval was de dans een Noord Koreaanse dans van robotisme, een oorlogsdans. Het was de discipline van de tong, de wachter van de mond. De wereld is bezeten door een vleiende, roekeloze geest van de tong, waardoor de wereld in slaap wordt gesust. Vandaar dat de wereld het cryptische Noord Koreaanse geheim nodig heeft. Ook dit zal een belangrijke sleutel vormen voor de bevrijding van Amsterdam.

4.2 De Dieren van het Paradijs

"Een klein lek maakt het hele schip tot zinken."

In de diepte gaat het er niet om je aan iets anders te onderwerpen, maar aan je hogere zelf, want anders eindig je in afhankelijkheids-spelletjes die niet eerlijk zijn, als een soort cheaten, want dan blijft er een scheiding tussen jou en het goddelijke terwijl je zelf goddelijk moet worden en het in jezelf moet vinden. De mens moet zelf veranderen en het niet altijd en eeuwig op iets anders schuiven, want dan is het niets anders dan projectie en luiheid. In die zin bedonderd het christendom de boel. Onderwerp je dus aan het goddelijke in jezelf, je eigen hogere, goddelijke deel. Natuurlijk is het woordje goddelijk heel wazig. God is geen alleenheersende bitch of regelmien buiten onszelf op een troontje, want dat is wel de karikatuur die ze ervan hebben gemaakt. God is gewoon een woord voor de technologie van de oneindige kennis in onszelf. Het is de technologie van het hogere zelf waar niemand aan kan ontkomen. Wel is het zo dat wat buiten ons lijkt eigenlijk gewoon van binnen ergens zit. Alles wat we om ons heen zien is in onszelf, als een cryptische code die de oneindige kennis heeft gemaakt om zich veilig te stellen. Het ligt er niet voor het grabbelen, maar het is de bedoeling dat je er al puzzelend in opgroeit en het je daadwerkelijk eigen maakt. Het is dus ontwaken tot wie je bent. Hierin heeft iedereen de luisterende pool in zichzelf (man), en de inspirerende pool (vrouw).

Gevoeligheid (man) versus creativiteit (vrouw). En daarom plukt de man-pool ook metaforisch in de vrouw-pool, waar ook allemaal heel wazig over gedaan wordt, en heel letterlijk. Het is iets in de mens zelf. Je stekkertje moet in jezelf het stopcontact vinden.

Waar passen de dieren hier ergens in ?

Zij zijn de klieren van het paradijselijke lichaam, het energie-lichaam,

van de ziel diep binnenin de mens. Alles is al gebeurd, want tijd is slechts de sluier van de oneindige, volmaakte kennis. In die zin is er niets onvolkomen, maar moet de mens zijn paradijselijke lichaam diep in zichzelf ontdekken, her-inneren.

Dit houdt ook in dat er ergens diep in de mens nog zijn paradijselijke hersenen bevinden. De hersenen staan niet op zichzelf, maar zijn het klankbord van het hart. De hersenen moeten de impulsen van het hart opvangen, om zo alles tot actie om te zetten. De hersenen zijn dus onmisbaar in het paradijselijke lichaam. In het paradijs liggen de hersenen door het hele lichaam heen, net zoals het hart.

We zullen de klieren van het hoofd bespreken :

Voorkant : de vliegen-klier - vergetelheid-klier - om te kunnen vergeten - als een schild

Links : de slangenhoofd-klier - droom-klier

Rechts : de spinnenklier - timing-klier

Achterkant : de vogelklier - robotic-klier - juist omdat het robotisch is kan het inhaken in het hoogste doel, pakkende de beste schakel nodig voor het moment - dit is de heilige draad, als de heilige ibis

Kin : de orca klier - de klier van de eeuwigheid - de robotische klier kan alleen werken door de eeuwigheids-klier, want zo is het volkomen in de zin dat er geen begin en einde mag zijn. het is de klier van eindeloosheid qua tijd

Nek : de walvisklier - de eindeloosheid qua ruimte - zonder begin, zonder eind, de eindeloosheid qua grootte, dus ook het grootste kruis, en dat hebben we nodig om aan onszelf te sterven - is dit er niet en zijn er haperingen in de tucht, en is het net niet het grootste kruis, dan gaat het aan onszelf sterven niet door - er is dus geen hoop voor mensen die niet radicaal zijn ... lauwheid zorgt ervoor dat we de sleutel naar het paradijs missen ... 99% het goede dienen is nog steeds het kwaad dienen, want een klein lek maakt het hele schip tot zinken. daarom moeten wij ons altijd richten op de 101% om veilig te zijn, en wanneer het aankomt op leeg worden van onszelf (van de lagere wil) moeten we ons richten op "less than zero".

Natuurlijk hebben deze klieren ook hun schaduwen en vervalsingen. Ook het eeuwig evangelie spreekt over deze dynamieken. Natuurlijk is de bron dan in het hart, en dan gaat het om de borst zone :

krokodil : timing-klier

nijlpaard : vergetelheid

haai : eeuwigheid

olifant : grootste, eindeloosheid

beer : droom

draak : robotics

Dit zijn dus de harts-klieren. Maar hoe loopt dit alles nu gesmeerd ? De Tweede Bijbel spreekt over het eeuwiggroeiende kruis, wat als de zee is. De zee komt opzetten als een vloed, maar is dit dan het einde ? Nee, want daarna komt er ook weer eb. Wij zijn geroepen om het kruis te dragen, ook en juist : het eeuwiggroeiende kruis. Als je door het kruis geslagen wordt is het het beste het kruis te omhelzen. Als je door de gesel geslagen wordt is het het beste de gesel te kussen, want het zijn de vruchtbaarheids-principes die we in ons leven nodig hebben. Daarom vragen wij om het kruis. "Kruis, kom je buiten spelen ?" En zo geldt dat ook en juist

voor het eeuwiggroeiende kruis waar de zee een beeld van is. Zijn wij al tot de geheimen van de zee gekomen ?

"Kop op, het zal nog erger worden," zei de Amerikaanse oud-directeur van onze bijbelschool weleens. Ik moest daar dan wel om lachen, maar het was wel waar. In diepte had hij het over het eeuwiggroeiende kruis. Nee, dit kruis brengt ons niet ten onder, maar voedt ons op, en brengt vruchtbaarheid. De lagere aardse wil sterft zo af. Daarom moeten wij gaan tot de zee van het hart, het grote centrum. Hier leggen wij onze lagere, opgelegde zelf af. Alle andere kruisjes die mensen aankopen hebben die macht niet. Alleen het eeuwiggroeiende kruis heeft deze macht, en dan is het alsof de stekker in het stopcontact is gegaan. Het kruis is altijd de sleutel geweest tot het paradijs, maar de mens moet het kruis leren kennen. Werpen wij het kruis van ons af dan stopt de reis. Velen dragen het kruis maar half, of tuten hun kruis op totdat het geen kruis meer is. Velen dragen een gouden kruis met een stropdas en een glaasje wijn. Er is een vals, plastic kruis in de omloop wat goed verkocht wordt, en wat leugens predikt. De waarheid is een hard kruis waaraan je niet ontkomt : het eeuwiggroeiende kruis, zodat het lagere, valse zelf en de valse wil volledig wordt ingesloten en niet meer kan ontsnappen. Die tsunami hebben we nodig in ons leven. Daar zien we de rode lijn in de Jezus-fabel die wel klopt en waar we nooit afstand van hebben gedaan, namelijk waarin Jezus, Iesus, oftewel in diepte : Isis (Egyptisch), Jèsoe (Orions-Afrikaans) zegt in Matteus 5 :

39Ik zeg u, de boze niet te weerstaan, doch wie u een slag geeft op de rechterwang, keer hem ook de andere toe; 40en wil iemand met u rechten en uw hemd nemen, laat hem ook uw mantel; 41en zal iemand u voor één mijl pressen, ga er twee met hem.

Er is dus allereerst een seizoen om het lijden te aanvaarden, als de heilige tucht die ons beschermt. Een ouder die zijn of haar kind niet tuchtigt haat zijn kind. God, de gnosis, de oneindige kennis, tuchtigt ons, en hard, om ons van de roofdieren weg te houden. Een ouder die zijn kind te licht heeft getuchtigd wordt hier door de gnosis zwaar verantwoordelijk gesteld, en de gevolgen zijn niet te overzien. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden.

Uit de Spreuken van Salomo :

Spreuken 4

13 Grijp de tucht aan, laat niet af; bewaar ze, want zij is uw leven.

Spreuken 8

10 Neemt Mijn tucht (onderwijs, instructie) aan, en niet zilver, en kennis (wetenschap), meer dan het uitgelezen uitgegraven goud.

33 Hoort de tucht, en wordt wijs, en verwerpt die niet.

Spreuken 1

7 De dwazen verachten wijsheid en tucht.

8 Hoor, mijn zoon, de tucht van uw vader
en verwerp de onderwijzing van uw moeder niet;

9 want zij zijn een liefelijke krans voor uw hoofd,
een keten voor uw hals.

Spreuken 27

5 Een onomwonden bestraffing is beter
dan verborgen liefde;

6 oprecht gemeend zijn de wonden door een vriend geslagen,
maar overvloedig zijn de kussen van een vijand.

29 Omdat zij de kennis hebben gehaat
en de vreze des Heren niet hebben verkozen,

30 mijn raad niet hebben gewild,
al mijn vermaningen hebben versmaad,

31 zullen zij eten van de vrucht van hun wandel
en verzadigd worden van hun raadslagen.

32 Want de afkerigheid der onverstandigen zal hen doden,
de zorgeloosheid der dwazen zal hen te gronde richten.

33 Maar wie naar mij luistert, zal gerust wonen,

beveiligd tegen de verschrikking van het onheil.

Spreuken 19

18Straf (onderricht, disciplineer) je zoon zo lang er nog hoop is, en bekommer je niet om zijn gejammer.

Spreuken 12

1Wie tucht liefheeft, heeft kennis lief;
maar wie terechtwijzing haat, is dom.

4.3 Surven op de Golven van het Paradijs

Hier nog een stuk Science Fiction :

- De Vloek van het Normaal Zijn

Oh, wat zijn we allemaal normaal. Helemaal niet.

Maar dat wil niemand horen.

We houden ervan te denken dat we normaal zijn,

Maar voor de buitenaardsen zijn we vreemd.

De aarde is zo'n beetje het laagst ontwikkeld van alle planeten.

Het is de planeet van DOM.

Iedereen heeft het hoogste woord over hoe dingen in elkaar zitten,

en vaak zijn ze daar zelf niet opgekomen, maar is hen dat met de paplepel ingegoten dus MOET het wel waar zijn. Het is een vreemde logica, maar het wordt aanbeden. Dat is ook het makkelijkst :

Teren op je opvoeding, hoe het je allemaal is bijgebracht. NU heb je echt alles in kannen en kruiken.

Dat klinkt wel heel extreem hè ? Gelukkig zijn er mensen die "vreemd" durven zijn, die durven algemeen aanvaarde dingen in twijfel te trekken, die durven te onderzoeken. Gelukkig zijn er mensen die ermee zijn gestopt zulke "normaal" spelletjes te spelen, en stellen ze zich nu open voor het "andere", het "vreemde", het "onbekende". Ze willen graag groeien en komen tot de echte waarheid, niet de opgelegde waarheid. Kun je dingen van een hele andere kant bekijken ? Durf je "anders" te zijn ? Durf je creatief te zijn, ook als je door miljoenen fluitjes om je heen wordt teruggevloten ? Durf je rebels te zijn tegen de maatstaf ? Er is namelijk geen algemeen aanvaarde maatstaf. In ieder land gelden er weer andere regels, en in iedere samenleving. Die samenlevingen lopen door elkaar heen en hebben hun kruispunten, maar er is nog steeds een grote verbale en schriftelijke oorlog gaande over wat de maatstaf is.

Je kunt hier moe van worden, verward, en dat worden vele mensen ook. Soms is het maar het beste om gewoon het verhaal te lezen, want het is een verhaal, niets anders. En het is een heel bizar en vreemd verhaal. Niets wordt buiten schot gehouden. We kunnen er niet om heen : Het is een wreed verhaal, onmenselijk. Toch is het een verhaal, en waarom ? Waar liggen de grenzen ergens bij sommige "mensen" ? Zijn het wel echt mensen ? Nee, natuurlijk niet. Niet alles is mens wat zich als mens voortdoet. Als je dat denkt, dan onderschat je de gewiekstheid van het universum, van de aanwezigheid van parasieten die allerlei camouflage tactieken bezigen om aan voedsel te kunnen komen. Vandaag de dag leven we in de zombie apocalypse, en we zijn haastig op zoek naar hen die nog geen zombies zijn geworden.

De zombies eten hersenen, en zijn totaal dood voor empathie en gevoeligheid. Alles maar dan ook alles is afgestompt. Het kan hen allemaal niets, maar dan ook niets schelen. Wel hebben ze allerlei truukjes om je emoties te bespelen. Christenen die elkaar naar de eeuwige hel verwenzen gooien graag het balletje "liefde" op, en blijven elkaar zegenen, terwijl ze eigenlijk bedoelen : "Loop naar de (eeuwige) hel." Als je gezegend wordt door een christen na een woordenstrijd, dan weet je precies hoe laat het is. Het is hun dodelijkste wapen, als de steek van een insect om je te verlammen. Ik zei dan weleens : "Ik wordt liever vervloekt door een satanist dan gezegend door een christen." De eeuwigheid is in de grondtekst niet eens altijddurend, maar een bepaald tijdperk, en is metaforisch. De eeuwigheid is een geografisch gebied, en heeft niet eens zoveel met "tijd" te maken. Maar dat maakt een Westerse christen allemaal niet uit. Die leeft gewoon voor de markt, als een parasiet, want bangmakerij verkoopt nog steeds erg goed. Je moet natuurlijk een mens wel goed waarschuwen voor de gevolgen van verkeerde keuzes, en soms moet je het balletje terugspelen. Ik zeg weleens : "hen die dreigen met de eeuwige hel zullen in iets veel ergers worden geworpen dan de eeuwige hel," of "de enigen die naar de "eeuwige hel" gaan zijn degenen die dit voor anderen creëren," maar natuurlijk is dat sarcasme.

Natuurlijk is dat maar gekkigheid, maar gekkigheid is soms de beste verdediging. Laat je in ieder geval niet gek maken. Even de andere kant wat ze eigenlijk nooit in de kerk laten zien :

- Surven op de Golven van het Eeuwiggroeiende Lijden

Soms welt het lijden op als een golf, en soms is het beter om te zien waar het je naartoe leidt in plaats van je ertegen te verzetten. Soms is er geen kruid tegen zo'n golf opgewassen, en dan moet je leren surfen op de golven van het eeuwiggroeiende kruis. Het zijn reusachtige golven die een doel hebben. Vaak begrijpt de mens het lijden helemaal verkeerd. Het lijden is een bepaalde boodschap van het paradijs. Soms moeten we dus leren meegaan met zulke golven, leren surfen, leren meebuigen, anders komen we nergens. Het lijden is een andere taal die de mens nog niet begrijpt. Het paradijs is een eiland of gebied van eilanden omringd door woeste zeeën waarop de mens eerst moet leren surfen. Vandaar : Leren surfen op de golven van het paradijs.

4.4 De Komst van de Wereldschepen

De mens mag niet lichtzinnig met muziek omgaan. Muziek is de taal van het hart, van een andere wereld, en het wordt zowel door het goede als het kwaad gebruikt. Geef je niet zomaar over aan muziek, maar test het. Veel hedendaagse muziek is rommel die je lagere aardse wil probeert op te wekken om je zo tot slaaf te maken van een bepaalde markt. Wij kunnen daar niet genoeg tegen waarschuwen. Vraag jezelf bij muziek die je "leuk" vindt af of dit je hogere zelf is, of je lagere zelf, je lagere wil die spelletjes met je probeert te spelen. Muziek programmeert, dus je moet heel goed weten waar je mee bezig bent. Spring niet zomaar overal in. Het is geen luilekkerland. Het zijn boodschappen, het zijn jagers, en ze zijn op jacht naar je ziel. Je wilt geen deel hebben aan één of andere poppenkast. Ga dus technisch met muziek om, spiritueel, niet materialistisch. Het is geen grabbelton.

Een heleboel mensen hebben niet door dat muziek tot hen gezonden is om hen toe te rusten. Vaak nemen ze de tijd er niet voor, en nemen alleen datgene wat makkelijk in de oren klinkt, om hun ziel te doven. Er is in die zin een heleboel zieldovende, vleselijke muziek, oftewel zombie muziek. Het gaat er dus om de buitenaardse muziek van de oneindige kennis te zoeken, van de heilige robotiek.

Op de bloemenzee in het Eeuwig Evangelie waar we door de wereldschepen worden gebracht wonen de heiligen ook in woonboten, tussen de bloemen. Die woonboten zijn allemaal aan elkaar verbonden, als een soort complex. Eerst worden de heiligen op de grote wereldschepen in veiligheid gebracht. Eén van de namen van die wereldschepen is Biskidde die de heiligen tot de heilige slaap moet leiden. Biskidde is de Atlantische vorm van Anubis in de Troiade, de bijbel van het Atlantische tijdperk. In de heilige slaap moet de mens dus komen tot de heilige dromen. Daar is ook een wereldschip voor in het Eeuwig Evangelie. Daar zullen we het later nog over hebben. Het mysterie van Anubis is dus de dynamiek van het grote slaap-medicijn, als één van de grote wereldschepen.

Het is het vinden van je mannelijke pool in jezelf, oftewel : je luistervermogen, je downloadvermogen, wat een heel belangrijke receptor is, als je inbox.

In het Eeuwig Evangelie komt na het slaapschip het zwijmschip.

4.5 De Wereldschepen

De wereldschepen die gaan komen zijn de oude Egyptische mysterieën. De wereldschepen worden besproken in het Eeuwig Evangelie van de tweede bijbel. Allereerst komt het schip van de nacht, wat gelijkgesteld kan worden aan het Nephthys mysterie, de Egyptische godin van de nacht, en waar ook de esoterische islam op gericht is : het ingaan van de nacht, het wachten op de heilige, grootse nacht. Deze nacht kan binnengaan worden en ontvangen worden in de Ramadan maand van het vasten. Dit is ook de Aramese, oorspronkelijke betekenis van het woordje ruh, de Heilige Geest. De nacht moet namelijk de aardse zintuigen doven, zodat de mens opengesteld kan worden voor het hogere. Ruh is de Aramese vorm van Ra/ Ruh. Ruh in het Egyptisch betekent de modder, de grond, en Ruha de avond, nacht, duisternis. Het ingaan van de nacht betekent het terugkeren tot de moeder aarde, de moeder onderwereld. Hierin biedt Nephthys de goddelijke drug aan als het eerste wereldschip, het nachtschip. Dit schip brengt ons diep in de duisternis, zodat al het valse licht kan afsterven. Dit wereldschip wordt in het Eeuwig Evangelie de Adaka genoemd, de Troiadische-Atlantische term dus (de voortijdse, pre-adamitische naam).

Het tweede wereldschip is het schip van de wildernis, wat ons terugleidt tot de natuur en de stilte, om zo te komen tot de ware kennis, door het loskomen van het materialisme. In het Eeuwig Evangelie is dit schip genaamd de Trideria. De god van de wildernis in de Egyptologie is Seth, of Sut, sth, maar dit is ook een naam van Isis, de zuster van Nephthys. Een aspect van Isis is de schorpioenengodin Serket die ferme steken toebrengt om de mens los te

doen raken van de stadse bindingen. In de achterliggende Orions-Afrikaanse mythologie is Isis-Serket genaamd Jèsoe-Assur, de overwinnende kennis, de overgave aan de kennis, zoals in de Arabische wortels islam, slm, de totale overgave betekent, en volkomen vrede, ook weer verbonden aan Salomo (slm). Deze projectie is ook goed doorgelopen in de bijbel, in de hebreeuwse grondtekst, in Jozua 1:16 - Eed om gehoorzaam te zijn aan Jozua (Grieks : Iesusus (Jezus), Egyptisch : Isis (sth), Orions Afrikaans : Jèsoe (gnosis) in volkomenheid, ASHER (assur), oftewel totale overgave.

Nephtys en Sth (Isis, haar zuster) waren partners en brachten samen Anubis voort, als een voorbeeld van vrouwelijke vruchtbaarheid. Anubis is de gids van de slaap door de onderwereld, waardoor de mens in een volkomen trance valt. Dit is het derde wereldschip van de slaap, de Biskidde. Anubis is vaak een bewaker in de Egyptologie, als de wachter van de onderwereld, de bewaker van de heilige kennis. D.w.z. als we een ontmoeting met het goddelijke hebben gehad, een glimp van de heilige oneindige kennis hebben opgevangen als een fragment, dan hebben we weer met de bewaker te doen. Het is als een belasting-aanslag. We betalen een hoge prijs. Anubis is verbonden aan de "politie-macht" van de gnosis. In diepte is dit dus een gids, het slaap-medicijn. Dit wereldschip moet dus wel voortgebracht worden om dieper in de voorgaande wereldschepen te kunnen komen.

Het vierde wereldschip is dan het dromenschip, het schip van de zwijm, maar dit is niet iets oppervlakkigs. In diepte heeft het te maken met de gebrokenheid en onderwerping van de wil. Dit is het hele Geb (Seb) mysterie, ook als de Sebek, de goddelijkheid van de oorlog. Sebek is het hele mysterie van timing, als de krokodillenklier van het hart. Timing is een belangrijke sleutel in het paradijs. Zonder timing gaat alles mis. Dit is ook verbonden aan het eeuwiggroeiende kruis die ons altijd tegenhoudt en die een wachter van onze mond is, van onze hand en ons been. In het Eeuwig Evangelie wordt het vierde wereldschip beschreven als de bloesem van het water en de brenger van de nachtlieden.

Hermitaten 3.

De wereldschepen

1. Laat dan het grote Metensia u leiden tot het schip der liefde. Dan zult gij varende door bloemenwateren de hemelpoorten van Kabbernal bereiken.
2. Oh gij, die tot de wereldschepen zijt gekomen, en tot het schip van Metensia, laat haar dan uw winden leiden.
3. Vrees dan niet de stormen der gewesten, want zij zullen uw sieraden laten branden als kandelaren in de nacht.
4. Smeekt dan vurig om de Tranen Gods, als honing voor uw boten.

5. En Haar haren zullen vlammen van verdoving, en gij zult haar verzegelde tranen zien. Laat haar Tranen u dan dronken maken, opdat gij verlichting brengt tot haar hart.
6. Dooft dan haar vlam niet uit, maar breekt de zegels der wateren.
7. En steeds hoger klinkt haar stem, als zij de berg bestijgt, en haar nachtgewaad bedekt de wateren, voor het stille nachtlatijn.
8. Haar slaapliederen verdoven harten, en brengen de wateren tot stilte.
9. In haar Tranen beeft het heilig zaad, gemanteld door haar liefde.
10. Scherpe pijlen zijn op haar boog, door wonden vinden zij hun weg, om paden in de duisternis te maken.
11. Zalig zij die tot haar Tranen genaderd zijn, haar zeven Geesten.
12. En de Lichten van Spricht stralen in haar Tranen.
13. Haar monden zijn verzegeld. Laat hen spreken. Zij brengt zoete woorden en zoete wijn, om harten te verdoven, om genezing te brengen tot hen in zwijm.
14. Laat haar Verstand uw sieraad zijn, en haar Wijsheid u omhullen. Zij heeft bliksem in haar ogen, met de sneeuw als haar mantel.

Metensia is ook een oud-Atlantisch woord voor schip, ook wel Matanasse of Matanassa. Veel in de Atlantisch-Eeuwig Evangelische mythologie draait om Metensia.

4.6 De Egyptische Wortels van Job

Ra gaat dus in zijn bootje door de onderwereld om zijn problemen te transformeren. Dit is de reden waarom hij door de nacht gaat, om een ander gezichtspunt op dingen te krijgen, om

dingen in een grotere cirkel, een grotere context te plaatsen. Ra is een reiziger voor die reden, een reis door de ziel. Hij is geen materialist. Neen. Hij heeft alles achtergelaten. Hij is teruggegaan naar de baarmoeder tot een nieuwe schepping. Dit is gewoon een metafoor van de droomwereld, het eigen innerlijk vermogen om te scheppen. In wezen bestaat er geen dood, want alles is telkens in transformatie. Het droomlichaam van Ra werd de Afu of de Af genoemd. Iedereen heeft een droomlichaam. In het Insectische Dodenboek van de Tweede Bijbel is dit Ova die in zijn bootje over de groene rivieren van de wildernis gaat, want dat is ook de oorspronkelijke bedoeling, namelijk het teruggaan tot de natuur, het natuurlijke. Ova is de prins van de eiken, de vader van Osiris, en kan daarom gelijkgesteld worden aan Ra en Geb (Seb). Dit zijn dus allemaal vormen van Ra waarin hij transformeert in de onderwereld. De Afu, Af (Ova) is dus zijn verborgen lichaam, zoals we allemaal een verborgen lichaam hebben. In het Egyptisch is dit verbonden aan de Afa, het zaad, het vuil, de paradijselijke grond, wat in het Hebreeuws de afar (aphar) is. In het Egyptisch is de Afa ook weer een bepaalde klasse van goddelijke wezens in de andere wereld, en dit wordt metaforisch voorgesteld als een krokodil. Ook de krokodil gaat door de wateren heen, en het is een symbool van de timing. De afa-krokodil is een tegenstander, als een tester, in de zin dat hij zich niet zomaar met iedereen inlaat in goed vertrouwen. De afa-krokodil is waakzaam en toetst alle dingen.

In de bijbel komen deze dynamieken terug in het Job verhaal. Omdat de letter "b" in het Hebreeuws, de BET, geen punt heeft in het woord Iyowb wordt de b als een V uitgesproken, als EYOVE. Zou de punt er wel zijn dan zou het gewoon als een b worden uitgesproken. We zien hier weer duidelijke de Egyptische oorsprong : Eyove of Eyova komt van de Egyptische Afu, Ave, van Ra, het verborgen lichaam. Ook Eyove maakt een reis door de nacht, door het lijden, en wordt geconfronteerd met de krokodil. Afu, Ave, of Eyove, is een vorm van Ra, en wordt door de christenen aanbeden als Jehovah en door de Romeinen als Jove (Jupiter). Job, oftewel Eyove, wordt beschreven in de bijbel als zonder zonde, dus goddelijk. In het Aramees is Eyove de thummim, de heilige steen van de hogepriester waaraan hij alles toetst. Thummim betekent perfectie. Er werd door de hogepriesters niet getoetst aan de bijbel of andere geschriften, maar aan de perfectie zelf. Jeremia waarschuwde voor de valsheid in geschriften, en viel zelfs de geschriften van Mozes aan, zoals ook Petrus en Paulus met elkaar in strijd waren.

Zo zien we dus ook eindelijk het kruis van de vader in het OT, van Eyove, als Jehovah geïncarneerd, die later door de Romeinen werd overgenomen. Oorspronkelijk was dit dus Afu, het verborgen lichaam en zaad van Ra, maar langzaam begonnen alle Egyptologische betekenissen verloren te gaan. Afu, Af, komt ook weer terug in het Hebreeuws als "vader", Av, wat ook geschreven wordt als "ab" waarin de b geen puntje in het midden heeft, dus als een V wordt uitgesproken. Ab en de uitspraak Av zijn dus nauw aan elkaar verbonden. In het Egyptisch is de AB (JB, IB) het hart, het zelf, de kennis. Ook is het de tegenstander, de toetser, die alles zuivert en zuiver houdt. AB is dan ook een goddelijkheid, soms de goddelijke dynamiek van het graan. Achter graan schuilt een diepe symboliek, die ook weerspiegelt in het Hebreeuws en Aramees. AB is het creatieve verbeeldingsvermogen, het vermogen tot mengen, en ook het zaad, als een medicijn. AB heeft dezelfde betekenis als eb in de Nederlandse taal en ebb in de Engelse taal. Ook is AB het gevlekt zijn. Door zijn lijden werd Eyove (Job) ook bevlekt. AB betekent het zien van verschillende kleuren. Wij mogen symbolisch door de natuur bevlekt worden voor die reden. De AB (ABB) is ook de kever, de scarabee, het symbool van de transformatie van vuil. Daarom is de Afu bekleed met de aarde, met de modder, met het "vuil", om dit tot transformatie te brengen, wat dus een pad is van de

gnosis. Ook is dit ter camouflage. Ra was natuurlijk een spion in de onderwereld, en een heleboel gevaren bedreigden hem.

Verder is AB in het Egyptisch de aandacht, de dorst. Nu is het zo dat de mannelijke Hebreeuwse pool, de shama, een mannelijk woord staande voor luisteren, horen en gehoorzamen, een beeld is van de gevoeligheid, gedreven door een dorst tot het hogere. De vader dynamiek is dan de climax van de gevoeligheid, waardoor er dus daadwerkelijk een verbinding komt met de moeder dynamiek, en dan is geboorte het resultaat, de ontvangst. De man-pool kan dus niet zonder de vader-dynamiek. De man-pool moet uitgroeien tot de vader, maar dan als doel om de moeder te bereiken. In het christendom is dit weggekapt. Jehovah betekent wording, wat de kever is in het Egyptisch, de kepra, oftewel Geb-Ra, Ra bedekt met de aarde. Om alles te transformeren moet de mens dus niet de aarde ontvluchten, maar dieper de aarde ingaan, zoals Ra. Als de manpool in de mens uitgroeit is tot de vaderpool, dan is dat het punt van het ontvangen van de ziel, het komen tot transformatie. In de Egyptologie is de AB de vliegende kever (ABB), en het vliegen zelf, wat ook de kracht van de ibis is die boven alles en achter alles uitvliegt. De vaderpool is een belangrijke climax in de demonologie om een brug te slaan tot de moeder. Het stopt dus niet bij de vaderpool zoals bij de christenen, en die hebben daardoor ook een heel verkeerd vaderbeeld ontvangen vanwege het ontbreken van de moederpool. De manpool is dus allereerst een zoonpool die moet uitgroeien tot vaderpool om zo tot de moederpool te komen.

Dit is waar esoterisch Absalom, een zoon van David, voor staat : Absalom wilde het geheim van de vader begrijpen, en dat is ook wat zijn naam betekent : Ab-Shalom, de vrede van de vader, het compleet maken van de vader, het begrijpen van de vader. Hiertoe moest Absalom eerst de schaduw van de vader overwinnen. Hij moest dus afrekenen met het valse vaderbeeld. Het is een metaforisch verhaal wat niet letterlijk genomen mag worden. Absalom kwam met zijn haren in de eiken terecht. Deze boom werd genoemd "de boom van wonderen". Absalom kwam zo in een nieuwe dimensie, in een nieuw gezichtspunt. In het Hebreeuws kwam Absalom tot de Sowbek, een netwerk van takken. Sowbek komt van het Egyptische Sobek, de krokodil, wat ook weer verbonden is aan de Afa-krokodil, als een beeld van de toetsende reis door de onderwereld. Hierom moest Absalom eerst "aan zichzelf sterven" oftewel de slaap ingaan, wat metaforisch door Joab, de generaal van David, gebeurde, die in de Hebreeuwse grondtekst drie maatstaven wierp in het hart van Absalom (drie toets-speren). In het Aramees waren dit drie "speren" van bliksem, drie plagen (ook : demonen). Joab heeft een bet, een b, in het Hebreeuws zonder een punt in het midden, dus het wordt uitgesproken als Joav, en dus weer in verbinding staat met de Romeinse oppergod Jove, Jupiter, de god van de donder, die als symbolen heeft : de eik en de bliksemschicht, wat ook weer terugkomt in het Absalom verhaal. We zien dus dat Eyove (Job) op verschillende plaatsen een dubbelrol speelt, als een dubbelspion.

In het Absalom mysterie zien we dus de zoonpool worden tot de vaderpool door tussenkomst van het Eyove-Job mysterie (Joav-Joab), wat laat zien dat de reis door de onderwereld, door de nacht, van groot fundamenteel belang is. Het Eyove-Joav mysterie, waarin Joav de betekenis heeft van "Jehovah is vader" in de Hebreeuwse grondtekst, komt dus van het Egyptische Afu mysterie en het onderliggende Ova mysterie van "de prins van de eiken" (een symbool van Jove-Jupiter uit de Romeinse mythologie) uit de Insectische mythologie. Dit is dus van belang in het oplossen van de puzzel. Het Afu mysterie is dus beslissend in het schakelen tussen de polen binnen een mens zelf.

4.7 Poëtiseren

"Noëtiseren" is een term bedacht door mijn scheikunde leraar van vroeger, en wat betekent : tot een meer poëtische uitleg komen van bijbel-gedeeltes, omdat ook de bijbel al oorspronkelijk geschreven was in poëtische talen. Hij stelt ook dat het door de afstand van de culturen onmogelijk is om precies te weten wat de oorspronkelijke bedoeling was van de bijbelschrijvers, en dat daar in de kerken veel te makkelijk (te "Nederlands") over wordt gedacht, alsof ze "God", of één van de bijbelse personages in hun broekzak hebben zitten. Zijn vader was dominee, dus hij bleef over dit soort zaken denken, en heeft grote delen van de bijbel "genoëtiseerd". Dit woord komt van Noach in het Latijns, Noe, die ook alle dieren sorteerde twee aan twee om ze tot de ark te brengen.

Noëtiseren betekent ook dualistisch bekijken, omdat elke diersoort een mannetje en een vrouwtje heeft, dus twee polen. Als je bent aangevallen, gebeten, door wilde honden, of de honden van de liefde, dan mag je daar ook anders naar kijken. Dat is het wonder van de poëzie dat alles dubbele betekenissen heeft, paradoxaal. Dit gaan we ook met de bijbel doen, en zo was het ook oorspronkelijk in de context van die culturen. Er is heel veel om recht te zetten, want kinderen vandaag de dag worden helaas gebrainwashed door starre, eenzijdige westerse theologie die is afgeweken.

Ook de Jezus legende wordt vaak heel eenzijdig gebracht in de kerken dat Judas altijd de slechterik is, maar in de gnostische verhalen heeft Judas ook een veel positievere betekenis, veel metaforischer. In de Tweede Bijbel wordt op veel plaatsen de bijbel als een spiegelboek gebruikt. Dat is ook veel gezonder. Zo is er een cyclus waarin het gezichtspunt telkens verandert, en waar je klaar kunt komen met onderwerpen. Het is een natuurverschijnsel van genezing, van transformatie, als de golven van de zee.

Alles gaat om het houden van balans. We steken onze kop niet in het zand, en we moeten blijven strijden tegen het kwaad, maar dan moeten we ook tot een dieper begrip komen.

Het kan heel bevrijdend zijn om ook de andere kant van het verhaal te zien. Een verhaal is altijd multi-functioneel en geen wachtwoord. Het verhaal is een rad dat altijd draait, als een orakel.

4.8 Het Witte Hek Mysterie

Het is een natuur verschijnsel in de samenleving. Het is een draaiend hek wat alles omdraait. Misschien ben je dat ook wel in je leven tegengekomen dat mensen alles omdraaien wat je zegt en bedoelt, of het doorroddelen en dat er dan hele andere verhalen ontstaan waar je jezelf niet meer in herkent. Het is als je echo die dan gaat vervormen in de wind. Het is een natuurverschijnsel wat besproken wordt in de Vur en het commentaar op de Vur, genaamd "Het Wonder van de Vur". Weer gaat het om het "noëtiseren", oftewel het poëtisch bekijken van de dingen om ons heen.

4.9 De Roep van de Pauw

Omdat menselijke religie verlegen staat met de eindeloosheid van het bestaan heeft de mens voor het gemak wachtwoorden bedacht, om alles te vereenvoudigen, maar dat kan al snel afdwalen tot een soort van spijbelen, tot struisvogel politiek. Ik kan ook zeggen : "Ik ga niet naar school, ik ga niks leren, want ik kan alles voor elkaar krijgen met wat magische woorden." Natuurlijk werken dingen zo niet. Er zijn geen toverwoorden waardoor je zomaar alles kunt regelen.

Luiheid dient de mens, en houdt de mens voor de gek. In de Vur in boek 92. wordt er gesproken over een hemelse industrie om te laten zien dat er werk aan de winkel is. Er moet een hemels systeem van filosofie gebouwd worden om klaar te komen met de grote vraagstukken van het bestaan.

4.10 Muziek van de Gnosis

De Muziek van de Gnosis leeft, en is tot de aarde gekomen, gewoon door welke muzikant dan ook. Het grijpt om zich heen en vindt dan een weg. Het leeft, het is een persoon. Het zoekt mensen op. Zodra een mens problemen heeft met de Muziek van de Gnosis, zoals in het geval van wat we noemen "het verwende oor", dan is dat een blokkade van het lagere zelf, van de lagere wil van de mens. De lagere wil wil mensen van de gnosis afhouden, dus ook van de muziek van de gnosis. Dat even voorop. Het gaat niet in het leven om het hebben van smaken of meningen, want dan heeft het lagere zelf en de lagere wil vrij spel. Het gaat om de gnosis, oftewel de oneindige kennis. Muziek is geen spelletje. Het zijn codes voor de rest van je leven.

4.11 Het Herkennen van de Lagere Wil

De lagere wil, het lagere zelf, is een groot probleem in de verwende mens. Het probeert de mens van de oneindige gnosis af te houden. In allerlei culturele boeken wordt de gnosis beschreven als het allerbelangrijkste, zoals in de I Ching, de Koran, de Srimad Bhagavatam, de Bijbel, enzovoorts, maar ook als het niet door die boeken zou zijn genoemd zou het nog steeds het belangrijkste zijn. Wij zijn namelijk niet afhankelijk van wat mensen in hun boeken vastleggen. Feit is dat de gnosis er doorheen werkt, en de mens mag spoorzoeken naar die rode draden door de culturen, en ook door de muziek, de taal van het hart. Hoe kun je herkennen wanneer de lagere wil, het lagere zelf, een spelletje met je speelt ? Als de lagere wil met de gnosis wordt geconfronteerd dan doet het dit :

"Ja, eh, daar heb ik geen zin in, hoor."

"Ja, eh, daar heb ik geen tijd voor, hoor."

En dan kan de lagere wil duizend en één andere excuses hebben of excuses maken om maar aan de noodzaak van de gnosis te proberen te ontkomen. Allemaal struisvogel politiek. Hoe kan je zulk soort spelletjes van de lagere wil verder herkennen ?

De gnosis is in de wereld van de ziel, de fijnere materie, terwijl de lagere wil zich veelal bezig houdt met de grove materie, oftewel het materialisme, de uiterlijkheden. Waarom is de lagere wil altijd eindeloos met "kleding" bezig ? Het is heel simpel : de lagere wil heeft namelijk heel wat te verbergen en moet daarom hysterisch op zoek gaan naar bekleding omdat de lagere wil doodsbenauwd is ontmaskerd te worden. Daarom staan de roddelblaadjes ook vol met - niet met spirituele dingen, want dat verkoopt niet - maar met vooroordelen, geroddel over kleding, altijd en eeuwig. Over de armen die geen kleding hebben wordt niet gesproken. Dat moet een groot rood licht zijn.

Het wil niet zeggen dat elk materialisme per definitie verkeerd is, en ook wil het niet zeggen dat alle kleding verkeerd is en dat je er je niet mee mag bezig houden. De mens heeft materie, en dus ook kleding, nodig, en moet zich er wel degelijk mee bezig houden, maar de vraag is hoe en in wat voor verband.

Dit begint bij : HELP DE ARMEN. Stop met roddelen over andermans kleren of obsessief bezig zijn met kleding, maar kom eerst leeg tot de gnosis. Verberg jezelf niet. Durf te geven

en weg te geven in plaats van te nemen en op te potten. Wees vrij van extreme kledingdrangen, want je wordt zo een slaaf van de markt. Houd dingen simpel, en zo natuurlijk mogelijk. Leef sober, niet stads, want de stad sleurt je mee naar het verderf. Leer eerst wat kleding werkelijk is. Leer wat basis principes. Wanneer de gnosis terug komt dan zullen de mensen roepen : "Oh heuvelen en bergen bedek ons, val op ons," wat zich uit in kledingzucht en overmatige sierzucht. Er zijn regels in het kleden en sieren om zo niet in de handen van de sluwe vijand te vallen. Allereerst moet ons sieraad van binnen zijn, en moeten wij zelf een sieraad zijn van de gnosis. In plaats van bedekzucht en verbergzucht te hebben in de vorm van kledingobsessie moeten wij leren zelf een kledingstuk te zijn voor anderen. Kleding is een wapenrusting, en dat begint in de diepte van de ziel, daar waar je de kennis leert. Je moet leren wanneer het een tijd is om te kleden, en een tijd is om af te doen, en te leren wat die kleding dan precies inhoud. Wat is het ?

Zoals altijd gaat het dus niet om "JA" of "NEE", maar om het "HOE" en "WANNEER". Het is niet simpel, zwart-wit of extremistisch, aan beide zijden niet. Materie hebben we nodig, maar waarvoor gebruiken we het ? Wat zijn onze doelen ? Sommige materie is van de gnosis, en dan spreken we over een heilig materialisme. Wij mogen creatief zijn.

Ook het oneindig roddelen over andermans kleding, zoals de roddelbladen doen, is een teken van dat ze heel wat te verbergen hebben. Daarom is het het makkelijkst om dan over iemand anders te beginnen, en dan het liefst vanuit een groep, want de groep is ook weer een middel om jezelf te verbergen en niet op te vallen, zodat je lagere zelf niet ontmaskerd wordt. Dus we zien hier een heleboel grove fouten van de lagere wil in één keer :

Ze zijn materialistisch en zelfs daarin kunnen ze het niet nalaten om de ander - die in hun ogen niet materialistisch genoeg is - de zak te geven, plus ze proberen een meerderheid op te bouwen zodat ze zich in hun leugens ondersteunt weten. Trap hier nooit in. Volg de meerderheid nooit in het kwaad. De meerderheid aandragen als excuus is geen goed argument, maar een drogreden. Zwem dus altijd tegen de dode massa in, hoe moeilijk dat ook is. Je zal rijkelijk beloofd worden. Wees geen kudde dier, en beoordeel niks door de kuddes, want je gaat eraan. Beoordeel alles door de gnosis, en dat begint bij jezelf. JIJ moet veranderen. De ander is slechts een reflectie. Jij bent de diamant, de prisma. Al het licht gaat door JOU heen, en dan ontstaan al die "vervelende" mensen om je heen, omdat het licht wordt afgebogen en wordt vervormd door jouw steen. Misschien dat je er dan zelfs achter gaat komen dat niet de ander zo vervelend was, maar jezelf. Alles is een strijd tussen het lagere en het hogere zelf, tussen de lagere en de hogere wil. Het zijn natuurverschijnselen. In die zin moet ieder mens ontwaken.

Als je je siert of kleed, vraag jezelf dan af welke boodschap je ermee brengt. Wat draag je over naar de ander met jouw sieraden en jouw kleding ? Leidt je hen tot de gnosis, of wil je graag de aandacht trekken om mensen te laten denken hoe goed jij je kunt sieren of kleden. Het enige sieraad ligt erin een ander te helpen. De enige kleding is de gnosis. Al het andere

zal wegsmelten. Sier en kleed je je voor de gnosis, voor de diepere boodschap, of voor egoïstische doeleinden ? Mensen die hierin steeds "duurder" en "exclusiever" willen doen, alsof ze in een auto race zijn : Besef je dat aan de andere kant van de wereld mensen helemaal geen kleren hebben en zelfs niet te eten ? Hoe kom je aan je kleding en sieraden ? Heb je het daadwerkelijk verdient, als een beloning, of probeer je anderen ermee voor de gek te houden ? Welke spelletjes speel je ?

De gnosis siert en kleedt een mens dus altijd :

- als een beloning op het kleden van andere mensen (armenhulp)
- als een wapenrusting
- om een boodschap uit te dragen

Oma-verwennerijen en verjaardagsfeesten zijn daarom een vorm van cheaten, want je beloont kinderen dan alleen maar omdat ze een jaartje ouder zijn geworden (en misschien niet eens wijzer), en niet omdat ze het verdient hebben en er klaar voor zijn. Je maakt zo een kind "gek", want je belooft hen met gestolen goederen en niet met eerlijke verdiensten. Je gooit zo een kind in het diepe, zonder ze eerst te leren zwemmen. Kinderen hebben veel nodig, maar dat moet het HELE JAAR DOOR en niet alleen met kerstfeest en de verjaardag. Kinderen hebben onderwijs nodig, maar dan ongedwongen. Helaas leven we nog in het tijdperk van schooldwang en medische dwang (de vullingenplicht - i.e. kinderen lopen met gedwongen gif in hun botten). Ook worden kinderen gedwongen met zwaar giftige medicijnen waar hun lichaam te overgevoelig voor is, en wereldwijd heeft de medische industrie hierdoor vele doden op hun geweten.

Wanneer er iets met een mens aan de hand is, wanneer die mens heel rijk is en in het Westen leeft gewoonlijks, dan gaan de ambulances met gillende sirenes door de stad om zo'n mens uit de penarie te helpen. Als het geen mens is, maar een dier, dan is er geen kip die erom kraait. Als een varken of rund verwond raakt dan zijn er geen gillende sirenes, en ook als een kind in de derde wereld aan de hongerdood stervende is, dan zijn de gillende sirenes er niet. De gillende sirenes zijn grote clowns, en wij zijn in een clown wereld.

Trek maar aan de vinger van de opgedoste clown, dan maakt hij een grapje. Gooi je munt maar in de grote clown machine, dan doet het een kunstje. Dat is in het kort op welke fundamenten de stad is gebouwd. We worden allemaal voor het lapje gehouden. Kinderen wordt het met de paplepel ingegoten, en er wordt bij gezegd : "Er is niets aan de hand, hoor, alles is goed." Het wordt kinderen geleerd om dit allemaal doodnormaal te vinden.

Natuurlijk kun je daar uren over doorpraten en jezelf helemaal gek maken, maar dat gaan we niet doen. We mogen beseffen dat dit soort parasieten (want dat zijn het) al achter glas zitten. Ze zijn al keurig netjes opgesloten in de stad, en je kunt daar voor je algemene ontwikkeling en voor een stukje biologie naar kijken, veilig achter glas, als in een laboratorium of museum.

Wie ons (of onze geschriften) nog kennen van de 90-er jaren weten dat de boodschap van de Traan centraal stond. Altijd werd er weer verwezen naar de Traan, omdat door de Traan je nog je zintuigen hebt en mensen kunt begrijpen en helpen. De Traan is een teken van een verbroken hart wat nog leeft. Het tegenovergestelde is het harde, onverbroken hart, wat al dood is en niets meer opmerkt. Het verbroken hart, oftewel de Traan, is het alarm. Zo testten wij de mensen ook altijd, of zij "De Traan" hadden of niet. Denk bijvoorbeeld aan Alice die door een zee van haar eigen tranen werd opgenomen tot het sleutelgat waardoor ze het wonderland binnen kon gaan. De Traan heeft dus een grote sprookjesachtige waarde als een voertuig, als een zintuig voor de hogere dingen.

Als je het belang van de metafoor van de traan hebt ingezien, dan is dit nog maar het begin van het grote doolhof, want er zijn ook valse tranen, verweende tranen, de tranen van de hebbelijke prinses. Kortom, je komt dan in een grote oorlog terecht tussen de tranen van je

lagere wil en de tranen van je hogere wil, net zoals Alice, want in wonderland was echt niet alles koek en ei zoals je misschien wel weet.

Het leven in deze afgedwaalde realiteit draait niet om de Traan, maar om de allesverwoestende, allesverlichtende zon. Ik heb er vroeger veel voor gewaarschuwd : "Mensen, pas op voor de zon." Steeds meer onderzoekers komen er achter hoe schadelijk de zon kan zijn. Teveel licht is verblindend en verdovend op allerlei manieren. Zo wordt je ziel opgesloten gehouden. De duisternis wordt vaak gedemoniseerd, maar is een belangrijke dynamiek om jezelf te beschermen. De nacht is een groot verteller en de schepper van een betere realiteit dan waar we nu in leven. Hoe dan ook hebben we de Traan nodig en moeten we hier doorheen om antistoffen aan te maken. Deze confrontatie moet er dus wel zijn.

Laat je leven draaien om de Traan, niet om de allesverblindende zon. D.w.z. blijf gevoelig als een alarm, opdat je de nodige leiding in je leven hebt. Leer je gebroken hart te zien als een gave, als het loon van hen die de gnosis, de hogere, oneindige kennis, volgen, in plaats van wat de stad hen aanbiedt. Je vraagt om een "heel" hart, maar alles wat je krijgt zijn snippers en fragmenten, opdat je wakker blijft, waakzaam en oplettend. LET OP. Want niet alles wat blinkt is goud.

4.13 IJsziek Zijn

We zijn de laatste tijd veel bezig geweest met het onderwerp slaap. De hersenen komen niet diep genoeg in slaap en blijven zo steken in een nachtmerrie realiteit, wat we symbolisch weleens de "ijsheks-nachtmerrie" noemen. De mens zit zo opgesloten in een science fiction verhaal.

Hoe kan dit verholpen worden, of kan dit wel verholpen worden ?

De Rode Tent was wel één van de engste films die ik als kind zijnde heb gezien. Toen het op de tv was was mijn nichtje, Rachel, bij ons. Het ging over een schip verloren op zee, en de bemanning spoelde aan op een ijs-eiland, en moesten toen een gevecht leveren tegen het ijs. Het einde zal ik niet meer vergeten waarin een man dan door de kou begint te hallucineren en waanzinnig wordt. Je zou het de ijsziekte kunnen noemen. Is dat ook niet wat de wereld in diepte is ? Het resultaat van ijlen op een ijseiland ?

Vele mensen weten wel wat zeeziekte is en sommigen hebben dat ook wel meegemaakt, zoals ikzelf ook vroeger op het ijsmeer, maar ben je weleens ijsziek geweest ? Het gaat over de strijd van de natuur-elementen, en in principe komt alles weer goed door de tijd.

4.14 De Samensmelting van Stad en Natuur

Speelgoed is altijd één van mijn grote interesses geweest. Mijn opa was speelgoedwinkelier, en later nam mijn oom het bedrijf over. Ik groeide ermee op zo te zeggen want we kwamen er regelmatig. Zowel mijn opa als mijn oom waren hele zachte mensen (oom leeft nog steeds), geen zwaarwichtige pseudo volwassen toestanden. Speelgoed en video-spelletjes houdt de mens jong en creatief. Het gaat om het doorzien van structuren, en dingen aanpassen. Waar dit niet gebeurd worden dingen eng, zoals in veel takken van de "volwassen" wereld. Zij zijn ergens in vastgegroeid en grijpen en sleuren ook anderen met zich mee, in hun dictatuur. Spelletjes zorgen ervoor dat een mens strategisch blijft denken en vindingrijk blijft.

Er rust vaak een enorme taboe op, en ook is er de dromen-politie, die niet wil dat mensen dromen en verbeeldingskracht gebruiken. De dromen-politie heeft de macht gegrepen en zien dromende mensen als een bedreiging. Telkens zien we weer hoe grote dromers worden "uitgeschakeld" (Denk aan John Lennon, Michael Jackson enzovoorts). De grootste dromers zoeken vaak de publiciteit niet eens op, omdat ze de gevaren ervan kennen. Vele bekende

artiesten klagen erover als in een glazen kist te leven.

Vandaar dat verborgen artiesten vaak nog wel belangrijker zijn. Daarom blijven wij dromen over het kunstgallerij, of museum, in de diepte van de natuur. Zij die in het verborgene leven vinden andere, diepere wegen. De natuur geneest en zet vrij, terwijl de stad opsluit en oppot. Wij moeten klaarkomen met deze dynamieken. Er mag een samensmelting plaatsvinden tussen stad en natuur. Dit gebeurt ook door de tuinen, maar voornamelijk door de literatuur. De literatuur verdiept namelijk de natuur en opent deuren. Het is zoals we dat zeggen de hogere natuur, en natuurlijk hebben we het dan over de literatuur van de gnosis, de oneindige kennis. Dit is een robotiek die moet samensmelten met speelgoed, omdat er teveel gevaren op de loer liggen van vastgegroeide volwassenheid, waarin men alleen nog maar een copycat kan zijn, en niet meer daadwerkelijk creatief. Daarom is het juist belangrijk om geen kuddedier te zijn, en zo blijf je vrij van de roofdieren. De kuddes zullen eraan gaan. Vecht, en ga tegen de grote massa's in om te kunnen overleven.

4.15 Positive Atomic Energy

Zoals om de mens heen de materiële atoom dreiging stijgt, vanwege de technologische ontwikkeling, zo stijgt ook de noodzaak van de mens om zich hier energetisch tegen te bewapenen, en dan wordt de atoom energie van de natuur besproken. We komen dan tot de verbinding tussen deze drie dynamieken, als een belangrijke driehoek :

ROBOTICS - TOYS - NATURE

(robotiek - speelgoed - natuur)

Het spel is een belangrijk ingrediënt in je innerlijke "atoom-energie", want het spel maakt van alles een veilige simulator, en kan gevaarlijke dreigingen en aanvallen neutraliseren en transformeren. Het spel heeft een verzachtende werking, zodat de scherpe kantjes eraf gaan. Dit is het nut van de speelgoed-dynamiek, die verbonden mag worden met de natuur en de robotiek, zodat de over-drama die de stad hysterisch en extremistisch "verkoopt" (want het is niets dan een markt) geheel afgepeld zal worden. Zonder "speelgoed" wordt de mens zuur en bevooroordeelt, zwaarwichtig en stijf. Je zou eigenlijk velen bij wijze van spreken een stuk speelgoed voor moeten houden en te zeggen : "Zeg, ga jij eens spelen. Ga spelen."

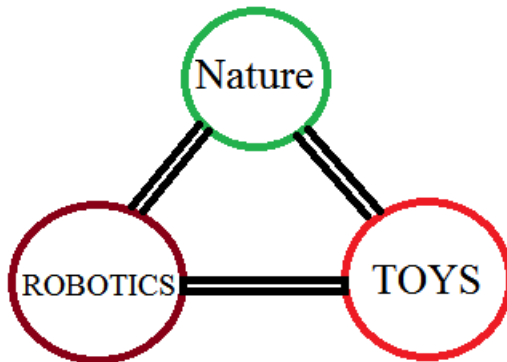
Het gaat dus om deze tabel :

Positive Atomic Energy

Hier kun je op mediteren. Of je kunt erop mediteren in driehoek vorm :

Positive Atomic Energy

De dynamiek van de robotiek is fundamenteel voor de mens, zodat de hogere automatismes, van het hogere zelf, de mens kunnen beveiligen en veilig door het mijnenveld heen kunnen leiden. Dat wil niet zeggen dat we niet verwond kunnen raken, want juist door de verwondingen moeten we leren het pad te vinden en de grenzen te kennen. Juist door de verwondingen maken we de juiste antistoffen en de juiste muren aan als tunnels. Deze dynamiek mag dus geactiveerd worden, en dat gaat juist door het speelgoed, de simulator, heen. Daarom moet die verbinding er wel zijn, anders kan het hogere automatisme van de mens nooit geactiveerd worden. Door het speelgoed, de spelvorm, neemt de mens afstand van de dingen, en onderzoekt de mens het, zonder een vooroordeel te hebben, zonder onnodig overmoedig dramatisch te gaan doen. De gnosis heeft al genoeg aan haar eigen drama. Het is allemaal al erg genoeg. Alles moet natuurlijk blijven, dus ook moet de link met de natuur gemaakt worden, zodat niets "steriel" is, geen stadse, giftige kunstmatige stoffen die alles "nep" maken. Het moet "organisch" blijven. Het speelgoed is de tester, de onderzoeker, om zo de robotiek te vestigen, maar dat moet dus wel verbonden zijn aan de natuur, om misbruik te voorkomen. Misbruik van atoom-energie wordt door de natuur zwaar gestraft, en dat moet ook wel. We hebben te maken met hoogspanning.

Speelgoed heeft te maken met het worden als een kind, door alle hoogmoedige en overmoedige bedenselen af te leggen, alle valse voortijdig gegrepen volwassenheid, om zo

de leegte in te gaan, zodat de gnosis het kan vullen. Het is het terugkeren naar "school" (van de hogere wereld), en het afleggen van alle valse pretenties, gekochte bevoegdheden, en gestolen professies. Het is stoppen met "werken" (want het was toch vals, bedrog), en teruggaan naar de basis. Dit vereist een stuk nederigheid, een pad wat niet velen willen begaan. Het is geen makkelijk pad. Het is een smal pad, en heel eenzaam, maar het zal je leiden naar de waarheid. De waarheid beloont hen die dit pad begaan. De waarheid komt hen tegemoet.

4.16 Toy Energy

Het is niet zo dat er nu een heel groot onderscheid ligt tussen stad en natuur. De stad is meer een allegorie van de natuur. Wel is het van belang om die allegorie te leren kennen, anders kunnen er grote misverstanden komen. Hierover gaat de Vur. In de Vur wordt de mens naar alle kanten toegeslingerd. De Vur kent geen smetvrees in die zin. In tegendeel.

Zodra de mens opgroeit komt de mens erachter hoe verrot alles is, of niet, en dan wordt de mens gewoon een deel van het verrotte systeem. Het is een lijkendans, en de lijken dwingen kinderen op allerlei manieren. Ook de voedsel industrie is verrot. Voedzame bestanddelen worden vaak verwijderd zodat de mens honger blijft voelen en dooreet, of er wordt teveel zout en suiker toegevoegd voor dezelfde effecten. De voedsel industrie wil dat je meer eet en meer drinkt en dan niet voor gezondheidsredenen, en dan gaat het om hun speciale product, en dan wordt er een heel arsenaal geopend om je daar verslaafd aan te krijgen. Lijken hebben geen geweten. Ze zijn dood, en willen zoveel mogelijk meesleuren in de dood, en daarvoor hebben ze hun trুকjes. Daarom is het gemanipuleerde voedsel vandaag de dag niet meer natuurlijk en medicinaal, maar moet je oppassen wat je koopt en eet.

Eigenlijk is het "materiële" leven (een bepaald vibratie-getal van energie waarin de mens zit opgesloten, dus puur een bepaalde vorm van corrupte electriciteit, een energie mafia) maar

(let op) 0,000000000000001 % van je daadwerkelijke leven en bestaan. De andere 99 komma zoveel procent is binnenin jezelf, en de 0,000000000000001 % van je materiële leven is slechts een bepaalde cryptische uiting daarvan. Wel is deze kleine parel dus noodzakelijk en van groot levensbelang vanwege diverse redenen. Het is dus tijd om wakker te worden en je te distantiëren van de wandelende, gewetenloze lijken, die slechts ijlen, en je alleen maar willen meesleuren in het verderf.

Daarom is innerlijk voedsel nog wel belangrijker, want die kan ook weer een positief effect geven op je "materiële" leven (wat dus geen daadwerkelijk materieel leven is, maar een visioen, of hallucinatie). Nu, na alle rotzooi opgesomd te hebben in het lijstje hierboven : Wat is precies "speelgoed voedsel" ? Volwassenen hebben het voedsel vergiftigd, en daarom staat het zg. "speelgoed voedsel" hier tegenover. Het speelgoed voedsel is een term voor medicinaal en natuurlijk voedsel die een onderwijzende, vertellende en spelmatige factor heeft. Het is dus voedsel met een boodschap, want voedsel is slechts een allegorie van het innemen van kennis.

In het Tweede Bijbelse boek "De Vijfde Rivier" wordt er gesproken over het geheim van het dropkruid, als een soort symbool voor het speelgoed voedsel. Het is één-dags-kruid en kan dus niet zomaar gekocht of gestolen worden, want dan heb je er niets aan. Het kan alleen "begrepen" worden, "verdiend" worden, als in een leerproces, als het winnen in een spelletje. Ook zijn dit de principes van de Vur. Hierop is elk zuiver speelgoed en elk zuiver "spel" gebouwd, als zo ook het "speelgoed voedsel". Ik heb hier veel dromen over gehad voor vele jaren, en het is een belangrijke dynamiek in de komende nieuwe realiteit, die gewoon een diepere realiteit is. De schillen moeten er dus af. De materiële voedsel industrie is slechts een schil. Het is een insectide om de "vrucht" te beschermen tegen parasieten. Een parasiet wordt geabsorbeerd door deze schil en wordt één met de schil, maar zij die de prijs willen betalen zullen door de schil heenkomen. Hierin ligt de test. Kijk goed om je heen en vraag jezelf af of de "mensen" om je heen van het systeem zijn, ja of nee.

De tandarts is een corrupte schaduw van het speelgoed voedsel. Hij werkt met allerlei giftig schuim en gedwongen implantaten. Hij heeft hiervoor een heel arsenaal, en bakt je tanden helemaal op, om zo je mond, en zo ook je denken, onder zijn controle te krijgen, al je dromen. Een tandarts heeft zelf aan mij toegegeven dat tandartsen heel vaak operaties verrichten die helemaal niet nodig zijn, gewoon om bezig te blijven en grof geld te verdienen. De tandarts staat namelijk in de top 10 van best betaalde banen. Kijk maar eens in wat voor huizen ze vaak wonen. Het zijn opportunisten, ten koste van de gezondheid van anderen. M.a.w. het zijn aasgieren.

Als tandartsen hun gifjes aan het brouwen zijn, dan zeggen ze tegen hun stagiaires en studenten dat ze het niet mogen aanraken omdat het gif is. Ik kan me nog herinneren dat één van die hulpjes toen zei : "Als het gif is, waarom stop je het dan in de monden van mensen ?" Het is een criminele organisatie die met drogredenen de macht heeft gegrepen.

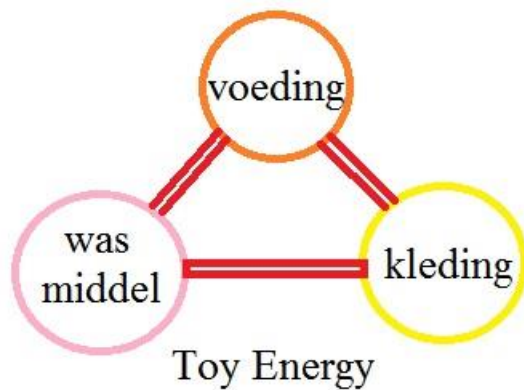
Het speelgoed schuim gaat daar dwars tegenin. Dit is een natuurverschijnsel in je hart. Het beschermt je tanden, en het is voedzaam, en het brengt een boodschap. Het is niet zoet, maar verbonden aan het dropkruid, wat in de tweede bijbel wordt beschreven als de vrucht van het lijden. Het is niet bewerkt met suiker. Je moet dus geen drop-verslaafde gaan worden in de materiële wereld, want het drop in de materiële wereld is vaak corrupt. Het is een energie, een kruid wat in je hart groeit. Het groeit in de natuur.

Vandaaruit mag je onder ogen komen hoe verrot de schoonmaak en was industrie is. De mensheid maakt schoon door chemicaliën, waardoor dingen wel schoon lijken te worden, maar tegelijkertijd trekt het zeeën van ziekmakende bacteriën aan, omdat het niet natuurlijk is. De schoonmaak industrie is een allegorie. Wat daadwerkelijk "schoongemaakt" moet worden is je hart. Zo zijn er speelgoed wasmiddelen die juist medicinaal zijn en natuurlijk, genezend en beschermend. Stel je voor : speelgoed shampoo, speelgoed wasmiddel, speelgoed zeep, en het is zo goed dat het eetbaar is. Waarom ? Omdat voedsel oorspronkelijk bedoeld is als schoonmaakmiddel, als een beveiliging. Alcohol is daarvan een allegorie. Het is oorspronkelijk een schoonmaakmiddel, maar wordt verkocht als voedsel (drank). Helemaal verkeerd natuurlijk, want de bewerkte voedsel industrie verkoopt gif met het doel mensen verslaafd te maken. Mensen hebben geen demonologie geleerd, geen immunologie, en worden op aarde geboren en denken : "Lang leve de lol." Ze denken dat ze in luilekkerland zijn aangekomen, en nemen gewoon alles aan wat hen aangeboden wordt in groot vertrouwen. STOP. De aarde is een jachtterrein. De zielenjagers zijn hier. WAAK OP, GIJ DIE SLAAPT.

En dan is er nog de kleding industrie die kinderen via slinkse manieren in de mode dwingt, ook allemaal voor geld. Kleding is een allegorie van de wapenrusting, en de kleding industrie is in de handen van de vijand.

Leer in voedsel, schoonmaak en kleding de lijnen van de gnosis te ontdekken, want de vijand heeft de wapenrusting weggenomen en de mens spotklederen gegeven. De mens waant zichzelf koning, maar het zijn spotklederen (denk aan het sprookje : de nieuwe kleren van de keizer).

Hoe werkt de gnosis dan in energie-voedsel, oftewel het voedsel voor de ziel ? Hoe ontstaat het energie-voedsel ? Wat mag een mens wel en niet eten ? Het was- en schoonmaakmiddel van de gnosis is als een speelgoed wasmiddel, strategisch, als een soort puzzel die opgelost wordt, waardoor er "vrucht" vrijkomt, als in voedzame natuur-stoffen. Het speelgoed-wasmiddel is in die zin multi-functioneel omdat het voedsel creëert en kleding. Je kan er zelfs huizen mee bouwen. Stel je zo'n wasmiddel voor. Het zijn de wetten van vruchtbaarheid :

4.17 Het Leven Is Een Wasmachine

Zoals voedsel zuiverend moet zijn, als een soort voedzaam wasmiddel voor het lichaam, zo moet ook vervoer zuiverend zijn, en dat moet een vereiste zijn. Zonder zuivering kom je in de gnosis namelijk niet vooruit. In die zin werkt ook het vervoer door een wasmiddel, als een sprookjesachtige allegorie. Als een fee bijvoorbeeld met haar stokje toverstof verspreid, of denk aan het toverzand van Klaas Vaak, dan is dit een heenwijzing naar een magisch waspoeder. Dat is ook waar de woestijn in diepte voor staat. Het is het visionaire waspoeder van de gnosis, die nieuw en zuiverend zicht geeft op de dingen. Zo werken alle machines, zo werkt electriciteit en zelfs de economie binnen de gnosis, als een verborgen en fundamentele realiteit in het hart. Het is het zielekruid diep in de mens, als het droppkruid, wat de poeder voortbrengt.

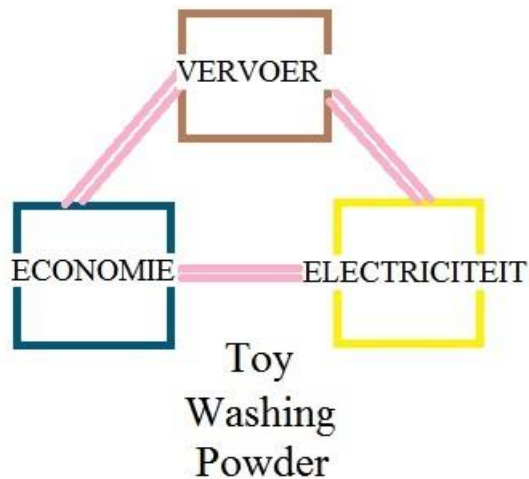
Er is een hogere technologie, een hogere realiteit. Ook dit is verbonden aan een energiesysteem, waarvan het aardse en stadse maar een schaduw is. Het wijst ergens naartoe. Het zijn bakjes die gevuld kunnen worden met een magisch, demonologisch waspoeder die verbonden zijn aan de motors en de electriciteitshokjes. Als het waspoeder erinzit en het klepje gaat dicht, dan zijn daar twee metalen staafjes die aan het klepje verbonden zijn als aan een stekker, en die worden zo in de waspoeder gedrukt tot het contact met de bodem, en dan hoor je een klik. Het werkt net zoals een stopcontact, maar die staafjes worden dan opvolgend heet en koud, om zo het waspoeder tot een schuim te maken waardoor energie ontstaat, juist door

het zuiveren, want zuiveren transformeert, en dan wordt er nieuwe energie opgewekt. En dit wasmiddel is dus loon, als een uiting van economische gerechtigheid. Er komen hier geen valse genade-truukjes in voor van bedriegelijke geschenken. Het wasmiddel zelf is ook een alarm. Het is een beveiligingssysteem.

Door de Arcturische lens is dit op aarde vervormd. Kijk bijvoorbeeld naar Spanje waar Spanjaarden denken dat geprik in stieren hen geluk brengt. Sommigen gaan zelfs zo ver te denken (geloven) dat dit hen reinigt van zonde. Het is pure dementie, pure, boosaardige geestesziekte, en dit syndroom is zo koppig dat er geen geneesmiddel voor lijkt te zijn. Maar dit is dus een corrupte schaduw van bovenstaand systeem van de gnosis. Er is daar in Spanje een corrupt, crimineel wasmiddel aan de gang : het stierenvechten. Er wordt niks schoongemaakt. Het wordt alleen maar vuiler, maar de mensen leven door in hun illusies. Ze zijn blij om niets. Het is een dom ritueel wat alleen maar door de Arcturische lens begrepen kan worden. Als het ware wasmiddel van de gnosis komt dan zal dit voorhangsel scheuren. Catalonië probeerde zich los te maken van dit corrupte systeem genaamd Spanje, maar zij werden teruggefloten door de regering. Er is een vals, gedwongen wasmiddel daar in de omloop, en de clowns verkopen het.

Het gnosis wasmiddel is het immunologische fundament voor het energie-lichaam van de mens. De mens moet de Spaanse code leren begrijpen en ontmaskeren. Zo werkt het menselijk lichaam. In het Oud Nederland heerste Spanje als een enigma hiernaar wijzende.

Omdat alles voortdurend moet plaatsvinden in zuivering, opdat er ook continue beveiliging is, is er de abstractie van het wasmiddel, als een belangrijke regel van het speelgoed, wat een abstractie is op zichzelf. het is een uitdaging om je verbeeldingsvermogen, meditatie en energie creatief langs deze lijnen proberen te ontwikkelen om zo contact te maken met die hogere techniek, die het innerlijke kind binnen de mens geneest en toerust. De mens moet de hogere energie herstellen om zo de lagere aardse schaduwsystemen te kunnen vervangen.

4.18 De Diepte van de Kooi

De hoofden van de mensen zijn hi-tech camera's die alles registreren en volgens hun eigen programma's indelen. Ze maken ervan wat ze zelf willen maken, en als er geen goede zuivering is, dan is het een doodlopende weg. Mensen zitten boordevol met vooroordelen over wat ze zien, en ze spreken elkaar allemaal tegen. Het is één grote chaos. Mensen wanen zichzelf rechters over dingen waar ze totaal geen verstand van hebben. Vandaar dat het wasmiddel van de gnosis belangrijk is om de camera goed te laten werken. Dit wasmiddel is dus juist niet schadelijk voor de ogen. Het is een energie. Dit in tegenstelling tot de materiële wasmiddels. Het wasmiddel van de gnosis, het wasmiddel van de ziel, is als een ogenzalf die visioenen opwekt, de mens dromen geeft. Het is geen chemisch poeder, maar een natuurpoeder, een fijne energie, als een stuifmeel.

Daarom is het archetype van de zandman van belang en zo ook de zandvrouw, de fee. Het natuurlijke wasmiddel van de ziel is een poeder wat communiceert. Zo houdt het alle communicatie tegelijkertijd zuiver. Metaforisch gezien werken de camera's dus ook door het wasmiddel, en verder het hele communicatie systeem.

Het volk Israël leefde in de Exodus mythe in slavenketenen, en moest tot de diepte komen van die ketenen, en werden zo geleid tot de woestijn, een beeld van het waspoeder. De woestijn is ook een beeld van honger, van dorheid en droogheid, de ogenschijnlijke saaiheid van de oneindige oppervlakkigheid waarin je geen stap verder lijkt te komen. Er is dus geen snelle weg uit onze gevangenschap. We moeten er dieper in, totdat we bij de geheimen van de woestijn komen, want honger is weer een beeld van de leegte, waar gezaaid wordt met tranen, en waar de enige oogst urine is. Wat betekent dit ? Het is oorspronkelijk een paradijselijk hallucogeen. In de grondteksten van het OT werd de aarde geschapen vanuit urine, vanuit een visioen, vanuit een drug. De diepte van de woestijn, van de honger, de ramadan, leidt dus tot het creatieve grondbeginsel, de kiem van het ware leven. Al het andere sterft af in de woestijn, zodat het zaad niet verstikt kan worden. Vandaar dat de woestijn een belangrijke dynamiek is in de diepte van de kooi allegorie, een lijn die dus ook door het boek Exodus heenloopt.

De woestijn is een mind-altering drug ver achter de kruis-mysteriën, als een hemels waspoeder wat uiteindelijk paradijselijke visioenen opwekt, als zicht op een nieuwe wereld. Maar dit eendags kruid kan dus niet zomaar gegrepen worden. Het moet verdiend en begrepen worden. Het glipt tussen je vingers weg, opdat je het pad door de woestijn volgt. Alles verandert hier door de geheimen van de woestijn. Het is een natuur element, een natuur verschijnsel. Het is alles overweldigend als je geconfronteerd wordt met deze dynamiek van de natuur.

Urine is een metafoer van het uitgescheiden verleden wat getransformeerd is. De nieren zijn hiertoe belangrijke filters. De nieren zijn in de oude talen de onderwijzers en de agressors, de ontraadselers en de onderwijzers, als het teruggaan tot de oppervlakte om zo tot begrip te komen. Je ontloopt zo je verleden niet, maar je gaat er recht doorheen. Je komt die oneindige oppervlakte onder ogen, en door je boosheid en strijd hierover, je bloed, zweet en tranen, mag dit ombuigen, mag je tot de diepte van de watervallen komen. Ook zijn de nieren in de klassieke talen 'het komen tot de kern', 'het komen tot de oplossing'. Ook in het Tweede Bijbelse boek "De Vijfde Rivier" komt de urine metafoer voor, en zoals gezegd ook in de grondtekst van de bijbel. Niet alleen in het OT, maar ook in het NT :

Kolosenzen 1 : 5 – “want de hoop is voor u weggelegd in de hemelen, ouranos. Daarvan hebt gij tevoren gehoord in de prediking der waarheid.”

Is voor ons weggelegd in OURANOS, die de god van de lucht is in het oude Griekse rijk. Dit komt voort vanuit het Griekse woord ouron, urine, en heeft ook zijn wortels in de regen in het Sanskrit, etymologisch gezien.

Ouranos, regen, urine, is dus het diepere deel van Jezus wat verborgen wordt gehouden. De paradijselijke urine, de mayim in het Hebreeuws, is een stof die diepe visioenen geeft, en waardoor de hele schepping is voortgekomen. De paradijselijke urine, de mayim, staat dus voor een groot medicijn-wiel in het paradijs, waaruit men kon leven, en wat de bron was van alle schepping.

De Tweede Bijbel gaat diep in op deze metaforen. De NAGA, de slang (Hebr. Nachas), is in het Sanskrit urine, als de urine-buis die tot de 'vrucht' leidt om tot de diepere onderwereld te gaan in het paradijs. De vrucht in het paradijs is een groot mysterie, als een voortplantings-orgaan die een geheime plaats bewaakt. Er zijn dus zowel goede als slechte slangen in het paradijs en de woestijn, wat ook weer terugkomt in het boek Exodus. Het is van belang het dualistische mysterie van de slang te kennen. Het is een deel van de anatomie van de mens. In het boek Leviticus wordt dit diepgaand en esoterisch besproken in de grondteksten, maar de onopgeleide westerse mens heeft dit verletterlijkt en gedramatiseerd, zodat het nu als een vloek over de landen heerst en overal chaos en verderf zaait.

Ook het verhaal van Mozes en de brandende braamstruik is een heenwijzing naar het eendagskruid in de woestijn.

4.19 Leiding in de Woestijn

Het verhaal van Mozes is in de grondtekst gewoon metaforisch, en ook dualistisch van aard. Het volk Israël is in Egyptische ballingschap, in slavenketenen, wat ook gezien kan worden als een beeld van de heilige gebondenheid. Israël was door Egypte van de hongersnood gered, en kwam zo in het diensthuis terecht als een soort van terugbetaling. Natuurlijk heeft deze mythe ook een negatieve uitleg, maar we gaan nu even uit van de positieve uitleg. In het metaforische kunnen er verschillende kanten opgegaan worden. In ieder geval was Israël in de "kooi" van Egypte, en moest toen tot de diepte van die kooi gaan, en kwam zo in de woestijn terecht. Dit is ook een teken dat wanneer we het heilige touw hebben ontvangen, de heilige leiding, oftewel de hemelse robotiek die ons beschermt, we het niet zomaar ineens heel

makkelijk hebben. Integendeel : we worden geïsoleerd in de woestijn, gedreven tot de woestijn-periode. We moeten die woestijn in ons leven aanvaarden, als de diepte van het kruis en de kooi. Alleen de kooi is niet genoeg. We moeten ook de leegte in, de afzondering, om zo anders te zijn dan anderen.

Het boek Jozua is het boek van het hemelse touw als symbool van redding, en in hoofdstuk 5 leidt dit tot de besnijdenis. De besnijdenis is een hyperbool, m.a.w. het is niet letterlijk, maar een overdrijving om iets te beklemtonen. Het is niet de bedoeling in je lichaam te gaan snijden, maar het gaat om de besnijdenis van het hart. D.w.z. er worden dingen uit je leven weggesneden als je het hemelse touw hebt ontvangen, nl. de dingen die je tegenhouden in je groei in de gnosis. De besnijdenis zondert dus ook af, als gevolg van het ontvangen van het hemelse touw, de hemelse robotiek. De besnijdenis is een hyperbool, overdrijving, van de demonologie. De bijbel staat vol met zulke hyperbolen, absurdisme, wat niet letterlijk genomen mag worden. Het hoort bij de zwaar poëtische Hebreeuws-Aramese cultuur.

Het hemelse touw, het rode touw van Rachab, is een beeld van de heilige gebondenheid, de volkomen gehoorzaamheid. Als de Israëlieten niet volkomen metaforisch met de vijand zou afrekenen en nog dingen achter zou houden, dan zou dit zich gaan wreken. Vandaar dat Leviticus ook over het volkomen offer gaat, en dat gaat over de mens zelf. De mens moet zijn eigen vlees offeren, waarvan de dieren slechts een symbool zijn, en geen materiële letterlijkheid, want dan zou het crimineel en dierenmishandeling zijn. We hebben hier dus weer te maken met een hyperbool, een overdreven, abstracte voorstelling om een boodschap over te brengen in verhaal-vorm. Natuurlijk is er door de tijden heen misbruik gemaakt van deze teksten. In hoofdstuk 7 van het boek Jozua zien we dat Achan uit de stam Juda iets van het gebannene wegnam en toen onder de toorn van God kwam. Achan die zich vergreep aan het gebannene legde zo het fundament voor de dievencultus van Jezus Christus, die door latere ongeletterdheid de offerdienst totaal corrupt voorstelde, en zo een zwaar corrupte kerk voortbracht. Natuurlijk is dit verhaal mythologie, net zoals de andere passages waarin Jozua de zon stilzet. Het herbergt demonologische lessen.